

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за публичните финанси

(Обн., ДВ, бр. 15 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 95 от 2015 г. и бр. 43 от 2016 г.)

§ 1. В чл. 26 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създават се нови ал. 3 и 4:

„(3) В случай на очаквано превишение на годишния ръст на разходите над референтния растеж на потенциалния брутен вътрешен продукт, извън случаите по ал. 2 и 4, със средносрочната бюджетна прогноза по чл. 79, ал. 3 се определят допълнителни мерки за постигане на допустимото съотношение по ал. 1 през следващата година.

(4) Когато средносрочната бюджетна цел е изпълнена, годишният ръст на разходите може да надвиши референтния растеж на потенциалния брутен вътрешен продукт при спазване на изискванията на чл. 23.“

2. Досегашната ал. 3 става ал. 5.

3. Досегашната ал. 4 става ал. 6 и в нея думите „ал. 5–8“ се заменят с „ал. 7–10“.

4. Досегашните ал. 5–7 стават ал. 7–9 и в тях думите „Алинея 4“ се заменят с „Алинея 6“.

5. Досегашната ал. 8 става ал. 10.

§ 2. В чл. 28 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

„(2) В случай на очаквано превишение на размера по ал. 1 със средносрочната бюджетна прогноза по чл. 79, ал. 3 се определят допълнителни мерки за постигане на допустимото съотношение през следващата година.“

§ 3. В чл. 37, ал. 1, т. 4 накрая се поставя запетая и се добавя „с изключение на гаранциите по чл. 51, ал. 3, т. 4, буква „а“ от Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници“.

§ 4. В чл. 43 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думата „баланс“ се добавя „и от управление на средствата на единната сметка и други активи на фискалния резерв“.

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Чрез централния бюджет се предвиждат разходи и се осигурява финансиране за останалите бюджети, включени в консолидираната фискална програма, както и за други лица. Разходите се извършват въз основа на този закон, закона за държавния бюджет за съответната година или акт на Министерския съвет.“

3. Създава се ал. 4:

„(4) Чрез централния бюджет се консолидират като агрегирани суми постъпленията, плащанията и средствата по чл. 154, без да се засягат салдата и лимитите за плащания по отделните сметки и депозити на съответните бюджетни организации и лицата по чл. 156 и при запазване на директното им участие в платежния процес и на съответните права и задължения на участниците в него.“

§ 5. Член 51 се изменя така:

„Чл. 51. (1) Размерът по видове на основните бюджетни взаимоотношения между общинските бюджети и централния бюджет се приема със закона за държавния бюджет за съответната година.

(2) Размерът на бюджетните взаимоотношения по ал. 1 може да се променя по реда на раздел II на глава осма от съответния орган, когато това произтича от закон, от реструктуриране на делегираните от държавата дейности или при промени в натурални и/или стойностни показатели за финансиране на съответната дейност по бюджетите на общините.“

§ 6. В чл. 52, ал. 1, т. 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. Буква „б“ се изменя така:

„б) местни дейности - обща изравнителна субсидия и за зимно поддържане и снегопочистване на общински пътища;“.

2. В буква „г“ накрая се поставя запетая и се добавя „включително за местни дейности“.

§ 7. В чл. 53, ал. 1 накрая се добавя „за сметка на централния бюджет, както и за сметка на бюджетите на първостепенните разпоредители с бюджет по държавния бюджет, които провеждат съответните области на политики“.

§ 8. Създава се чл. 55а:

„Чл. 55а. Извън случаите по чл. 51, ал. 2 бюджетните взаимоотношения между бюджетите на общините и централния бюджет могат да се променят по реда на раздел II на глава осма от съответния орган, включително за сметка на намаление на бюджетното взаимоотношение на бюджета на първостепенен разпоредител с бюджет по държавния бюджет с централния бюджет, при изпълнение на области на политики, проекти, програми и възлагане на дейности.“

§ 9. В чл. 73 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова т. 6:

„6. прогнози за всички основни разходни и приходни показатели на сектор „Държавно управление“ за следващите три години, които включват и:

а) оценка на базата на непроменени политики на правителството с повече информация за подсекторите „Централно управление“ и „Социалноосигурителни фондове“;

б) описание на предвижданите политики с финансово въздействие върху сектор „Държавно управление“, прогноза за основни показатели за следващите три години в рамките на тези политики, включително информация как се постигат корекциите към средносрочната бюджетна цел в сравнение с бюджетния сценарий при непроменени политики на правителството;“.

2. Създават се т. 7 и 8:

„7. информация за общото влияние от дейността на юридическите лица, контролирани от държавата и/или от общините, които не са част от консолидираната фискална програма, но попадат в обхвата на сектор „Държавно управление“, върху салдото и консолидирания дълг на сектор „Държавно управление“;

8. информация за условните задължения с потенциално значително въздействие върху сектор „Държавно управление“, включително на равнище подсектори на сектор „Държавно управление“;“.

3. Досегашната т. 6 става т. 9.

§ 10. В чл. 75 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „с тази“ се заменят с „и на прогнозата си за основните показатели по чл. 73, т. 6 с тези“.

2. В ал. 2 след думите „чл. 68“ се добавя „и прогнозите за основните показатели по чл. 73, т. 6“.

3. Създават се ал. 3 и 4:

„(3) При разработването на прогнозите по ал. 1 се използват различни допускания, отчитащи в максималната възможна степен съответните рискови сценарии.

(4) В случаите по чл. 6, ал. 1, т. 6 от Закона за Фискален съвет и автоматични корективни механизми Министерството на финансите изготвя и публикува на интернет страницата си анализ на причините, довели до значителното отклонение на макроикономическите прогнози от отчетните данни, включващ и съответните мерки за преодоляване на установените пропуски.“

§ 11. В чл. 77, ал. 1 думата „взаимоотношенията“ се заменя с „основните бюджетни взаимоотношения“.

§ 12. В чл. 79 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 накрая се поставя запетая и се добавя „като посочва тези, които не съответстват на параметрите на законопроекта за държавния бюджет и на актуализираната средносрочна бюджетна прогноза“.

2. В ал. 4 думите „както и“ се заличават и накрая се добавя „и програмните формати на бюджети на първостепенните разпоредители с бюджет по държавния бюджет, които съответстват на параметрите на законопроекта за държавния бюджет и на актуализираната средносрочна бюджетна прогноза“.

3. Алинеи 5 и 6 се изменят така:

„(5) С решението за одобряване на законопроекта за държавния бюджет Министерският съвет задължава първостепенните разпоредители с бюджет, чиито параметри на програмните формати на бюджет не съответстват на параметрите на законопроекта и на актуализираната средносрочна бюджетна прогноза, да ги приведат в съответствие и в срок един месец от внасянето на законопроекта за държавния бюджет в

Народното събрание да ги представят на председателя на Народното събрание за обсъждане в постоянните комисии.

(6) Първостепенните разпоредители с бюджет публикуват програмните формати на бюджетите си по ал. 4 и 5 на интернет страниците си при спазване на изискванията на Закона за защита на класифицираната информация.“

§ 13. В чл. 84, ал. 1, т. 1 думите „размера на бюджетните взаимоотношения на държавния бюджет с общините“ се заменят с „размера на основните бюджетни взаимоотношения на бюджетите на общините с централния бюджет“.

§ 14. В чл. 86, ал. 2, т. 1 думите „бюджетните взаимоотношения на държавния бюджет с бюджетите на общините, на социално- и здравноосигурителните фондове“ се заменят с „основните бюджетни взаимоотношения на бюджетите на общините с централния бюджет, както и бюджетните взаимоотношения на държавния бюджет с бюджетите на социалноосигурителните фондове“.

§ 15. В чл. 94 се правят следните допълнения:

1. В ал. 3, т. 6 след думите „разчетите за“ се добавя „финансиране на капиталови разходи, включително“.

2. Създават се ал. 8 и 9:

„(8) При изчисляването на средногодишния размер на показателите по ал. 3, т. 1 и 2 се включват и съответните отчетени разходи на разпоредителите с бюджет от по-ниска степен по бюджета на общината за последните четири години, включително когато бюджетите им в рамките на този период са били част от бюджета на друг първостепенен разпоредител с бюджет.

(9) Когато първостепенният разпоредител и/или разпоредители с бюджет от по-ниска степен по бюджета на общината са правоприменици на бюджетна организация, чийто бюджет е бил част от бюджета на друг първостепенен разпоредител с бюджет, ал. 8 се прилага за отчетените съответни разходи на бюджетната организация за последните четири години до преобразуването ѝ.“

§ 16. В чл. 103 се правят следните допълнения:

1. В ал. 4 след думата „отпусне“ се добавя „еднократно“.

2. Създават се ал. 5 и 6:

„(5) Максималният размер на заема по ал. 1 не може да надвишава размерите на общата изравнителна субсидия и целевата субсидия за капиталови разходи на съответната община, приети с годишния закон за държавния бюджет.

(6) Безлихвени заеми по ал. 1 не се отпускат на общини, когато решението на общинския съвет за поемане на дълг е прието след изтичането на 39 месеца от неговото избиране.“

§ 17. В чл. 111, ал. 1 думите „натурални и/или стойностни показатели в делегираните от държавата дейности“ се заменят с „взаимоотношения на бюджетите на съответните общини с централния бюджет“.

§ 18. В чл. 127 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 накрая се добавя „и за погасяване на временни безлихвени заеми, отпуснати по реда на чл. 130ж, ал. 1“.

2. Алинея 4 се отменя.

§ 19. В чл. 128 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създават се ал. 2 – 4:

„(2) Не се допуска поемането на ангажименти за разходи от кметовете на общини, ако общината не е привела показателите си за поети ангажименти и задължения за разходи в съответствие с ограниченията по чл. 94, ал. 3, т. 1 и 2.

(3) Не се допуска натрупването на нови задължения за капиталови разходи и/или поемането на ангажименти за капиталови разходи за сметка на приходи, ако планираните по бюджета на общината приходи не се изпълняват.

(4) Не се допуска увеличение на наличните по бюджета на общината към края на годината просрочени задължения спрямо отчетените към края на предходната година, ако наличните към края на предходната година просрочени задължения надвишават 5 на сто от отчетените разходи.“

§ 20. В чл. 129 ал. 1 и 2 се изменят така:

„(1) Постъпилите по бюджетите на общините средства от трансфери, които не са усвоени към края на текущата бюджетна година, може да се разходват за същата цел през следващата бюджетна година, като при остатък той се възстановява в държавния бюджет в срок един месец от приключването на разплащанията, но не по-късно от 20 декември.

(2) Постъпилите по бюджетите на общините средства от трансфери по чл. 52, ал. 1, т. 1, букви „а“-„в“ не се възстановяват и може да се разходват за същите цели и през следващите бюджетни години.“

§ 21. В чл. 130д, ал. 4 думите „7-дневен“ се заменят с „20-дневен“.

§ 22. В чл. 130е се правят следните изменения:

1. В ал. 3 думите „която включва“ се заменят с „като планът включва и“.

2. В ал. 4, изречение първо думите „в рамките на срока за публично обсъждане, определен от общинския съвет“ се заличават.

3. В ал. 6 думите „всяко тримесечие“ се заменят със „след изтичането на всяко тримесечие в сроковете по чл. 133, ал. 5“.

§ 23. В чл. 130з, ал. 2 в началото се добавя „В срок не по-рано от една година от изпълнението на плана за финансово оздравяване“.

§ 24. В чл. 130и изречение второ се изменя така:

„При отклонение от постигането на целите на плана или при наличие на три или повече от условията по чл. 130а, ал. 1 за следващите две последователни години министърът на финансите може да преустанови отпускането на заема, когато е предвидено предоставянето му на траншове по чл. 130ж, ал. 1, и/или да изиска предсрочното му възстановяване, и/или да предприеме действия по чл. 106 и 107 след представяне на писмената обосновка от кмета на общината относно причините за това неизпълнение.“

§ 25. В чл. 130к се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) в т. 3 думите „собствените общински“ се заменят с „общинските“;

б) в т. 4 думата „собствените“ се заменя с „общинските“;

в) създава се т. 6:

„6. недопускане на три или повече от условията по чл. 130а и изпълнение на фискалните правила, приложими за общините.“

2. В ал. 2 думите „6 месеца“ се заменят с „12 месеца“.

§ 26. В чл. 148 след думите „представляват чужди средства“ се добавя „без тези по чл. 147 и 149“ и се поставя запетая.

§ 27. В чл. 151, ал. 3 се правят следните изменения и допълнения:

1. Точка 1 се изменя така:

„1. плащанията в системата за електронни бюджетни разплащания и транзитните сметки;“.

2. Създават се т. 3 и 4:

„3. картови плащания по събиране на приходи и други постъпления по сметки на бюджетни организации въз основа на договори на Министерството на финансите, сключени по реда на чл. 154, ал. 9, или на договори между бюджетните организации и банките или други доставчици на платежни услуги, сключени въз основа на друг закон;

4. сметки и операции на бюджетни организации, чието заплащане е изрично предвидено със закон.“

§ 28. В чл. 152 се правят следните допълнения:

1. В ал. 8 се създава изречение второ:

„Ценни книжа, емитирани от Българската народна банка, могат да служат за обезпечение по решение на министъра на финансите и при условия и по ред, определени от него след съгласуване с Българската народна банка.“

2. В ал. 9, изречение второ след думата „Средствата“ се добавя „или частта от активите“.

3. Създават се ал. 14 и 15:

„(14) С указанията по ал. 13 се определят и правилата за оценка на активите, служещи за обезпечение, като в зависимост от вида на активите оценката може да се определя на основата на налична пазарна информация за актуални и минали цени, стойности, определени на базата на модели, приемливи за определяне стойността на актива за регулаторни или отчетни цели, както и на базата на номиналната стойност на съответните активи. При оценката могат да се прилагат корективи и отбиви за рискове и други фактори, възпрепятстващи реализацията на съответното обезпечение по пазарни цени или номинални стойности.

(15) Указанията по ал. 13, включително правилата за оценка по ал. 14, се съгласуват с банките.“

§ 29. Създават се чл. 152а – 152г:

„Чл. 152а. (1) В случай че банка е поставена под специален надзор или е с отнет лиценз съгласно Закона за кредитните институции, при падежа на държавни ценни книжа, с които са обезпечени наличностите по сметки на бюджетни организации, и/или на лихвите по тях особеният залог преминава върху вземанията по заложените от банката държавни ценни книжа.

Средствата се превеждат по предвидената за съответната банка сметка по чл. 152, ал. 5 освен в случаите по ал. 2 и 3.

(2) При съгласие на министъра на финансите при падежа на държавни ценни книжа и/или на лихвите по тях средствата се превеждат в специално открита за целта по искане на банката по ал. 1 нейна сметка в Българската народна банка и се блокират в полза на Министерството на финансите.

(3) В случай че банката не е отправила искане за откриване на сметката по ал. 2, при падежа на държавни ценни книжа и/или на лихвите по тях средствата се превеждат по служебно открита от Българската народна банка за целта сметка на съответната банка и се блокират в полза на Министерството на финансите.

(4) За целите на прилагане на чл. 152 и 152б средствата по сметките по ал. 2 и 3 се смятат за обезпечение по чл. 152, ал. 6.

(5) Разпоредбите на ал. 1–4 се прилагат съответно и за банка, за която е взето решение от органа по реструктуриране за предприемане на действия за реструктуриране по реда на Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници, включително когато е взето решение от Министерския съвет за прилагане на държавни инструменти за финансова стабилизация.

Чл. 152б. (1) При банки, обявени в несъстоятелност с влязло в сила решение на съда, наличните към датата на обявяване в несъстоятелност на съответната банка средства по сметки и депозити на бюджетните организации, подлежащи на обезпечаване съгласно чл. 152, ал. 1, се трансформират във вземане на Министерството на финансите към банката и се възстановяват на бюджетните организации в левове за сметка на средства на централния бюджет в Българската народна банка по реда на ал. 2–7 и в срока по ал. 17.

(2) Средствата по ал. 1 се възстановяват за сметка на централния бюджет чрез бюджетите на съответните първостепенни разпоредители с бюджет, като:

1. за съставните бюджети по държавния бюджет, за които се прилага чл. 15, се залага лимит в системата за електронни бюджетни разплащания за възстановяване на средствата по сметки за чужди средства и сметки за средства от Европейския съюз за сметка на бюджетното взаимоотношение с централния бюджет;

2. възстановяването на средствата по ал. 1 на съдебната система, социалноосигурителните фондове, общините и техните подведомствени разпоредители с бюджет се извършва чрез превеждане на сумите от централния бюджет по бюджетите на съответните първостепенни разпоредители с бюджет;

3. възстановяването на средствата по ал. 1 на държавните висши училища и на Българската академия на науките се извършва чрез превеждане на средствата от бюджета на съответния първостепенен разпоредител с бюджет за сметка на бюджетното му взаимоотношение с централния бюджет и залагане на допълнителен лимит в системата за електронни бюджетни разплащания;

4. възстановяването на средствата по ал. 1 на разпоредителите с бюджет по чл. 13, ал. 3 без тези по т. 3 се извършва от централния бюджет чрез превеждането на сумите по бюджетите на съответните първостепенни разпоредители с бюджет;

5. за разпоредителите с бюджет по чл. 13, ал. 4 средствата по ал. 1 се възстановяват по бюджетите им чрез превеждане на сумите от бюджета на съответния първостепенен разпоредител с бюджет за сметка на бюджетното му взаимоотношение с централния бюджет и залагане на допълнителен лимит в системата за електронни бюджетни разплащания.

(3) В случай че средства по ал. 1 на бюджетна организация са съхранявани по обособени банкови сметки за средствата от Европейския съюз, възстановените по реда на ал. 2 такива средства по бюджета на бюджетната организация се прехвърлят по съответните сметки за средствата от Европейския съюз в обслужващите банки.

(4) В случай че средства по ал. 1 на бюджетна организация са съхранявани по обособени банкови сметки за чужди средства, подлежащите на възстановяване по реда на ал. 2 такива средства по бюджета на бюджетната организация се прехвърлят по съответните сметки за чужди средства в обслужващите банки, освен ако бюджетната организация реши да изплаща задълженията по тези чужди средства директно от бюджета си, без да прехвърля сумите по банкова сметка за чужди средства.

(5) Операциите по ал. 1, ал. 2, т. 2–5, ал. 3 и 4 се отчитат в частта на финансирането на бюджетното салдо.

(6) При необходимост от плащания от бюджетите на разпоредителите с бюджет по държавния бюджет, социалноосигурителните фондове и бюджетите по ал. 2, т. 3–5 за сметка на техни бюджетни средства

по ал. 1 лимитът в системата за електронни бюджетни разплащания се определя, актуализира и коригира по общия ред на чл. 132, ал. 2–4.

(7) При прилагането на ал. 2–4 подлежащите на възстановяване суми могат да се прихващат с предоставени от централния бюджет на съответните бюджетни организации временни безлихвени заеми, както и с произтичащите от прилагането на чл. 159, ал. 12–14, чл. 160 и 161 задължения към държавния бюджет на разпоредители с бюджет, които не са част от държавния бюджет.

(8) Банката по ал. 1 предоставя на бюджетните организации информация за салдата по техните текущи и депозитни сметки към датата на обявяване в несъстоятелност. Тази информация може да се предостави от банката директно на съответния първостепенен разпоредител с бюджет, при условие че той предостави списък на своите подведомствени разпоредители с бюджет, съдържащ наименованието и ЕИК/БУЛСТАТ на съответните бюджетни организации.

(9) За целите на прилагане на ал. 1 и 8 съответната бюджетна организация или нейният първостепенен разпоредител с бюджет уточнява с банката коректния размер на средствата по ал. 1 на бюджетната организация в случай на неточности, непълнота или други грешки в информацията по ал. 8.

(10) Обезпеченията по чл. 152, ал. 9 служат за удовлетворяване на вземането на Министерството на финансите по ал. 1, като се прилага следната поредност:

1. блокираните вземания на банката по чл. 152, ал. 5;
2. блокираните вземания на банката по чл. 152, ал. 6;
3. държавните ценни книжа, блокирани по реда на чл. 152, ал. 3;
4. държавните ценни книжа, блокирани по реда на чл. 152, ал. 4;
5. дългът по § 20а от Преходните и заключителните разпоредби;
6. обезпеченията по чл. 152, ал. 8 с ценни книжа, емитирани от Българската народна банка;
7. обезпеченията по чл. 152, ал. 8 под формата на залог на бързо ликвидни активи, които могат да се използват като обезпечение при отпускане на кредити на банка от Българската народна банка по реда на Закона за Българската народна банка;
8. обезпеченията по чл. 152, ал. 8 под формата на финансово обезпечение по смисъла на Закона за договорите за финансово обезпечение с дългови ценни книжа, приети за търговия на български регулиран пазар или

на регулирани пазари на ценни книжа в държави - членки на Европейския съюз;

9. обезпеченията по чл. 152, ал. 8 под формата на финансово обезпечение по смисъла на Закона за договорите за финансово обезпечение с инструменти на собствения капитал, приети за търговия на български регулиран пазар или на регулирани пазари на ценни книжа в държави - членки на Европейския съюз;

10. обезпеченията по чл. 152, ал. 8 под формата на финансово обезпечение по смисъла на Закона за договорите за финансово обезпечение с други дългови ценни книжа;

11. други обезпечения по чл. 152, ал. 8.

(11) В случай на превишение на стойността на активите, които служат като обезпечение, над размера на вземането по ал. 1 с натрупаната лихва, в масата на несъстоятелността се връща частта от активите, съответстваща на превишението според поредността по ал. 10, и/или парични средства, както следва:

1. за обезпеченията по ал. 10, т. 1-10 и по ал. 14 - в 60-дневен срок от деня на обявяване на банката в несъстоятелност;

2. за останалите обезпечения по ал. 10, т. 11 – в 60-дневен срок от окончателното определяне на стойността на активите, които служат като обезпечения.

(12) В случай че определената по реда на ал. 13 стойност на активите, които служат като обезпечение, е по-малка от размера на вземането по ал. 1 заедно с натрупаната лихва, за остатъка държавата участва като кредитор в разпределението на осребреното имущество в производството по несъстоятелност на банката заедно с кредиторите по чл. 94, ал. 1, т. 8 от Закона за банковата несъстоятелност и се представлява от Националната агенция за приходите.

(13) За целите на прилагане на ал. 10–12 стойността на активите, които служат като обезпечения по чл. 152, ал. 2–6, както и на активите по ал. 10, т. 5–10, се определя съгласно указанията по чл. 152, ал. 13.

(14) За активите, които служат като обезпечения по чл. 152, ал. 8 под формата на залог на вземания, за целите на ал. 10–12 се прилага определената съгласно указанията по чл. 152, ал. 13 стойност, когато тя е в размер на номиналната стойност на вземанията.

(15) За целите на прилагане на ал. 10–12 стойността на активите, които служат като обезпечения по чл. 152, ал. 8, без тези по ал. 10, т. 5–10 и ал. 14, се определя към датата на обявяване на банката в несъстоятелност от независим оценител. Оценката е окончателна и не подлежи на обжалване. Изборът на независимия оценител се извършва по ред, определен от министъра на финансите и от управителя на Българската народна банка с указанията по чл. 152, ал. 13.

(16) Доколкото с акт на Министерския съвет не е определено друго, активите по ал. 10, останали под разпореждането на министъра на финансите след прилагането на ал. 11–15, преминават в собственост на държавата, включват се в обхвата на активите за целите на управление на ликвидността на единната сметка съгласно чл. 154, ал. 22 и се реализират от министъра на финансите, като съответните държавни ценни книжа могат да се продават или използват за други операции на вторичния пазар, да се канцелират или да се държат до техния падеж.

(17) С акт на Министерския съвет се определя срок за възстановяване на средствата на бюджетните организации по ал. 1 от централния бюджет, който не може да е по-дълъг от четири месеца от датата на обявяване на банката в несъстоятелност.

(18) При падеж или изплащане на лихви по държавни ценни книжа и други дългови инструменти, които са преминали под пълно разпореждане на министъра на финансите съгласно чл. 152, ал. 9, изплатените суми постъпват в полза на централния бюджет.

(19) При обявяване на банка в несъстоятелност и в изпълнение на чл. 152, ал. 9 Българската народна банка:

1. служебно прехвърля по открити при нея партии/сметки на Министерството на финансите всички държавни ценни книжа на банката в несъстоятелност, блокирани като обезпечение по чл. 152, ал. 3 и 4;

2. служебно превежда по посочени от министъра на финансите сметки на централния бюджет средствата от обезпеченията по чл. 152, ал. 5 и 6 в пълен размер.

(20) Министърът на финансите дава указания по прилагането на ал. 1–19.

Чл. 152в. (1) Средства по подлежащи на обезпечаване съгласно чл. 152, ал. 1 сметки и депозити на бюджетни организации в банка, която е в режим на реструктуриране, включително чрез държавни инструменти за финансова стабилизация, в банка, поставена под специален надзор, или в

банка, на която е отнет лицензът за банкова дейност, могат да се възстановяват на бюджетните организации в левове за сметка на средства на централния бюджет в Българската народна банка при условията и по реда на ал. 2–5 въз основа на акт на Министерския съвет.

(2) С акта на Министерския съвет се определя и срокът за възстановяване на средствата на бюджетните организации по ал. 1 от централния бюджет.

(3) Въз основа на акта на Министерския съвет и уведомление от министъра на финансите съответната банка прехвърля средствата на бюджетните организации по ал. 1 по открита при нея сметка на централния бюджет с титуляр – Министерството на финансите, при запазване на съответните обезпечения по чл. 152 и закрива съответните сметки и депозити на бюджетните организации.

(4) Възстановяването на средствата по ал. 1 се извършва и отчита по реда на чл. 152б, ал. 2-7.

(5) За предоставянето на информация и уточняване на размера на средствата по текущи и депозитни сметки на бюджетните организации по ал. 1 се прилагат изискванията на чл. 152б, ал. 8 и 9.

(6) В случай че банка, на която е бил отнет лицензът за банкова дейност, бъде обявена в несъстоятелност, се прилага чл. 152б.

(7) В случай на ликвидация на банка се прилага редът по чл. 152, ал. 9 и чл. 152б.

(8) Министърът на финансите дава указания по прилагането на ал. 1–7.

Чл. 152г. При прилагането на чл. 152 и чл. 152а - 152в разпоредбите на глави седма и осма от Закона за особените залози, както и на чл. 152 и чл. 156, ал. 2 от Закона за задълженията и договорите не се прилагат.“

§ 30. В чл. 154 се правят следните изменения и допълнения:

1. АLINEЯ 9 се изменя така:

„(9) Обслужването от банките в страната на плащанията чрез СЕБРА и на транзитните сметки по ал. 4 - 8 се извършва въз основа на сключени договори между Министерството на финансите и банките, като в тях може да се включва и обслужване на операции на бюджетните организации по събирането на приходи и други постъпления чрез картови плащания. Договорите съдържат едни и същи клаузи и цени, приложими за всички банки.“

2. В ал. 12, изречение първо думите „от името и за сметка на Министерството на финансите“ се заменят с „от името на Министерството на финансите и за сметка на централния бюджет“.

3. Алинея 14 се изменя така:

„(14) За сметки за чужди средства, сметки за средства от Европейския съюз, както и за бюджети на първостепенни разпоредители с бюджет, които не са част от държавния бюджет, министърът на финансите може да определи техните лимити да се определят автоматично на базата на общия размер на постъпленията по съответната сметка в Българската народна банка.“

4. В ал. 20, изречение второ думите „от името и за сметка на Министерството на финансите“ се заменят с „от името на Министерството на финансите и за сметка на централния бюджет“.

5. Алинеи 22 и 23 се изменят така:

„(22) Министърът на финансите упражнява общ контрол, осъществява управление на ликвидността и се разпорежда със средствата в единната сметка, включително чрез извършване на депозити в Българската народна банка и в банките, на операции на вторичния пазар с държавни ценни книжа, на операции със заеми на Българската народна банка и ценни книжа, емитирани от нея, както и на други операции с ликвидни и нискорискови ценни книжа на други държави, с активите по чл. 152б, ал. 16 и с активите, преминали в собственост на държавата при прилагането на чл. 152в, ал. 7. При определяне на общите насоки за управление на ликвидността Министерството на финансите провежда консултации с Българската народна банка.

(23) Въз основа на акт на Министерския съвет министърът на финансите може да извършва, освен в случаите по ал. 22, гаранционни и други депозити в банки за целите на финансиране чрез банки на проекти по международни програми и договори и за други цели и плащания, както и да придобива от името на държавата финансови активи при прилагане на държавни инструменти за финансова стабилизация и предоставяне на извънредна публична финансова подкрепа.“

6. Създава се ал. 24:

„(24) Операциите по ал. 22 и 23 се извършват в рамките на общата наличност на единната сметка чрез сметки на централния бюджет при осигуряване на текущите плащания на централния бюджет и включените в единната сметка и СЕБРА бюджетни организации и лица по чл. 156.“

§ 31. В § 1 от Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се т. 24а:

„24а. „Основни бюджетни взаимоотношения между общинските бюджети и централния бюджет“ са трансферите по бюджетите на общините по чл. 52, ал. 1, т. 1, букви „а“, „б“ и „в“, приети със закона за държавния бюджет за съответната година.“

2. В т. 33 думите „чл. 79 от“ се заличават.

3. В т. 41, буква „г“ накрая се добавя „и 23“.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 32. В Закона за Икономически и социален съвет (обн., ДВ, бр. 41 от 2001 г.; изм. и доп., бр. 120 от 2002 г., бр. 20 от 2003 г., бр. 17 от 2006 г., бр. 36 от 2008 г., бр. 82 от 2009 г., бр. 14 и 61 от 2015 г. и бр. 98 от 2016 г.), в чл. 21, ал. 2 думите „Закона за устройството на държавния бюджет“ се заменят със „Закона за публичните финанси“.

§ 33. В Закона за физическото възпитание и спорта (обн., ДВ, бр. 58 от 1996 г.; Решение № 8 на Конституционния съд на РБ от 1997 г. - бр. 53 от 1997 г.; изм. и доп., бр. 124 от 1998 г., бр. 51 и 81 от 1999 г., бр. 53, 55 и 64 от 2000 г., бр. 75 от 2002 г.; Решение № 6 на Конституционния съд на РБ от 2002 г. - бр. 95 от 2002 г.; изм. и доп., бр. 120 от 2002 г., бр. 96 от 2004 г., бр. 88 и 103 от 2005 г., бр. 30, 34, 36 и 80 от 2006 г., бр. 41, 46 и 53 от 2007 г., бр. 50 от 2008 г., бр. 74 от 2009 г., бр. 50 и 96 от 2010 г., бр. 35 и 99 от 2011 г., бр. 45, 87 и 102 от 2012 г., бр. 15 и 68 от 2013 г., бр. 21 и 66 от 2014 г., бр. 14, 61, 79 и 101 от 2015 г. и бр. 43 от 2016 г.), в чл. 41б, т. 1 думата „републиканския“ се заменя с „държавния“.

§ 34. В Закона за кооперациите (обн., ДВ, бр. 113 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 92 от 2000 г., бр. 98 от 2001 г., бр. 13 от 2003 г., бр. 102 и 105 от 2005 г., бр. 33, 34, 80 и 105 от 2006 г., бр. 41, 53 и 104 от 2007 г. и бр. 43 от 2008 г.), в чл. 63, ал. 5 думите „извънбюджетни сметки или фондове“ и запетаите пред и след тях се заличават.

§ 35. В Закона за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество (обн., ДВ, бр. 38 от 2012 г., Решение № 13 на Конституционния съд на РБ от 2012 г. - бр. 82 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 102 и 103 от 2012 г., бр. 15 от 2013 г., Решение № 2 от 2013 г. на Конституционния съд

на РБ - бр. 50 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 66 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 14, 22, 74 и 95 от 2015 г., бр. 103 от 2016 г. и бр. 58 от 2017 г.), в чл. 90 ал. 5 се отменя.

§ 36. В Закона за банковата несъстоятелност (обн., ДВ, бр. 92 от 2002 г.; изм. и доп., бр. 67 от 2003 г., бр. 36 от 2004 г., бр. 31 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 59 и 80 от 2006 г., бр. 53 и 59 от 2007 г., бр. 67 от 2008 г., бр. 105 от 2011 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 22, 41, 50, 61, 62 и 94 от 2015 г. и бр. 33 и 95 от 2016 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 3, ал. 1, т. 1 накрая се добавя „с изключение на активите по чл. 152, ал. 9 от Закона за публичните финанси“.

2. В чл. 63, ал. 3, изречение първо след думата „несъстоятелност“ се поставя запетая и се добавя „вземанията на Министерството на финансите по чл. 152б, ал. 1 от Закона за публичните финанси“.

§ 37. В Закона за държавния фонд за гарантиране устойчивост на държавната пенсионна система (обн., ДВ, бр. 98 от 2008 г.; изм. и доп., бр. 99 от 2009 г., бр. 15 от 2013 г. и бр. 61 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 13:

а) в ал. 1 т. 1 се изменя така:

„1. депозити и сметки в Българската народна банка, нейни заеми и ценни книжа, емитирани от нея;“

б) създават се ал. 11–14:

„(11) Управлението на активите на фонда по ал. 1, т. 1, включително разпределението им по текущи, депозитни и други сметки, се извършва от министъра на финансите за оптимизиране на касовото управление на средствата във фискалния резерв.

(12) В случай че активи на фонда по ал. 1, т. 1 са с отрицателна лихва/доходност, тя е за сметка на централния бюджет.

(13) За средствата на фонда, съхранявани по текущи сметки, обслужвани от Българската народна банка, се изчислява и превежда по реда на чл. 11, ал. 3 в полза на фонда за сметка на централния бюджет доходност в размер на приложимата за съответния период лихва по депозитни сметки, обслужвани от Българската народна банка, и при спазване на изискванията на ал. 12.

(14) Разходите за обслужване на сметките на фонда са изцяло за сметка на централния бюджет.“

2. В чл. 22:

а) в ал. 4 думите „ал. 2 и 6“ се заменят с „ал. 2, 6 и 7“;

б) създава се ал. 7:

„(7) Паричните постъпления, произтичащи от активи по чл. 11, ал. 5 и чл. 13, ал. 9, се внасят и отчитат по сметките на фонда в Българската народна банка по реда на чл. 11, ал. 3, доколкото в закон или с акт на Министерския съвет не е определено друго.“

§ 38. В Закона за публичното предлагане на ценни книжа (обн., ДВ, бр. 114 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 63 и 92 от 2000 г., бр. 28, 61, 93 и 101 от 2002 г., бр. 8, 31, 67 и 71 от 2003 г., бр. 37 от 2004 г., бр. 19, 31, 39, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 80, 84, 86 и 105 от 2006 г., бр. 25, 52, 53 и 109 от 2007 г., бр. 67 и 69 от 2008 г., бр. 23, 24, 42 и 93 от 2009 г., бр. 43 и 101 от 2010 г., бр. 57 и 77 от 2011 г., бр. 21, 94 и 103 от 2012 г., бр. 109 от 2013 г., бр. 34, 61, 62, 95 и 102 от 2015 г., бр. 33, 42, 62 и 76 от 2016 г. и бр. 62 от 2017 г.), в чл. 2, ал. 1, в основния текст след думите „а за държавните ценни книжа“ се добавя „и за ценни книжа, емитирани от Българската народна банка“.

§ 39. В Закона за държавния дълг (обн., ДВ, бр. 93 от 2002 г.; изм. и доп., бр. 34 от 2005 г., бр. 52 от 2007 г., бр. 23 от 2009 г., бр. 101 от 2010 г., бр. 99 от 2011 г., бр. 103 от 2012 г., бр. 50 от 2015 г. и бр. 43 и 98 от 2016 г.) в чл. 5, ал. 1 се създава т. 7:

„7. за финансиране на програми и инструменти за финансова стабилизация и предоставяне на извънредна публична финансова подкрепа по Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници.“

§ 40. В Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници (обн., ДВ, бр. 62 от 2015 г.; доп., бр. 59 от 2016 г.) в чл. 51 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 5:

„(5) Подкрепата по ал. 3, т. 4, букви „а“ и „б“ се предоставя по решение на Министерския съвет при спазване на Закона за държавните помощи и правната рамка на Европейския съюз за държавната помощ и след постановяване на положително решение от страна на Европейската комисия, въз основа на мотивирано предложение от Българската народна банка до министъра на финансите, в което се съдържа подробна информация за изпълнението на условията по ал. 4 и за другите обстоятелства от значение за предоставянето на помощта.“

2. Създава се ал. 6:

„(6) С решението по ал. 5 Министерският съвет определя конкретната форма и размера на извънредната публична финансова подкрепа, както и други условия, които следва да се изпълнят, и мерки, които следва да се приложат. Министърът на финансите отговаря за изпълнението на решението на Министерския съвет.“

3. Досегашната ал. 5 става ал. 7.

Законът е приет от 44-ото Народно събрание на 2017 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:**

(Димитър Главчев)

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за публичните финанси

С влизането в сила на 1 януари 2014 г. Законът за публичните финанси се превърна в основен инструмент за управление на бюджетния процес и за уреждане на взаимоотношенията на държавния бюджет с бюджетите на общините, на държавното обществено осигуряване, на Националната здравноосигурителна каса и с други бюджети и сметки, както и за регламентиране на режима на сметките за средства от Европейския съюз и сметките за чужди средства. По този начин системата за управление на публичните финанси бе поставена на една широка основа, като средносрочната бюджетна рамка се превърна в реален инструмент за средносрочно прогнозиране и планиране чрез прилагане от органите на централната и местната власт на строги фискални правила, като също така беше дадена и трайна уредба на отношенията, свързани с разработването и отчитането на програмен формат на бюджет.

Приемането на Закона за публичните финанси постави основата на широкообхватна реформа на средносрочната бюджетна рамка, като важна част от процеса бе транспонирането на Директива 2011/85/ЕС на Съвета от 8 ноември 2011 година относно изискванията за бюджетните рамки на държавите членки, както и създаването на условия за изпълнението на относимите регламенти, приети в края на 2011 г. С него се въведе уредба във връзка с разпоредбите на Дял III („Фискален пакт“) от Договора за стабилност, координация и управление в Икономическия и паричен съюз, подписан на 2 март 2012 г. в Брюксел от държавните и правителствените ръководители на 25 държави - членки на ЕС, в т. ч. от Република България.

В процеса на прилагането на закона се установи необходимост от прецизиране и доразвиване на уредбата с цел подобряване на процесите по управлението на публичните финанси и постигане на пълно съответствие с изискванията на директивата.

През 2016 г. стартира преглед на Европейската комисия за степента на транспониране на Директивата на Съвета 2011/85/ЕС в националните законодателства на държавите членки. В резултат от този преглед в Министерството на финансите бе получена предварителна информация за оценката на ЕК на базата на резултатите от прегледа, в която е посочено, че за определени законови разпоредби се изисква допълнително прецизиране.

С цел адресиране на констатираните от ЕК неточности се предлагат изменения и допълнения в Закона за публичните финанси, които да осигурят пълното транспониране на текстовете от директивата.

С оглед на спазване на бюджетната дисциплина, подобряване на отчетността, предоставянето на надеждни и реалистични прогнози в процеса на фискалното планиране се разширява обхватът на предоставяните данни за сектор „Държавно управление“.

Непълнотата в процедурата по внасянето и представянето на програмните формати на бюджети в Министерския съвет и в Народното събрание в случаите, когато следва да се отразят промени, настъпили на етапите на съгласуване на законопроекта за държавния бюджет, налага допълване на съответните норми в глава шеста на закона.

С приемането на законопроекта за изменение и допълнение на Закона за публичните финанси се цели:

- Изпълнение на препоръки на Европейската комисия относно по-нататъшни усилия в областта на качеството на публичните финанси чрез повишаване на ефективността и ефикасността на публичните разходи;
- Постигане на пълно съответствие по отношение на изискванията към фискалните правила и ограничения, а именно за всички да се регламентират последващи действия в случай на отклонение от фискалните правила;
- Разширяване на обхвата на бюджетната рамка чрез включване в националните бюджетни документи на повече информация за сектор „Държавно управление“, като прогнозата за основни показатели за следващите три години се разработва на базата на непроменени политики на правителството и съответно се разчитат и описват предвижданите нови политики с финансово въздействие – т. нар. „дискреционни мерки“; информация за общото влияние от дейността на предприятията, които попадат в обхвата на сектор „Държавно управление“, върху фискални показатели на сектора, информация за условните задължения с потенциално значително въздействие върху сектор „Държавно управление“;
- Повишаване на реалистичността на бюджета чрез извършване на съпоставка на прогнозата на Министерството на финансите за основни бюджетни показатели на сектор „Държавно управление“

с прогнозата на Европейската комисия за бюджетните перспективи на България;

- Повишаване на бюджетната прозрачност и публичност чрез разширяване на достъпа до бюджетна информация;
- Ясно дефиниране на обхвата и реда за определяне на бюджетните взаимоотношения на общините с държавния бюджет чрез обособяване на основни взаимоотношения, чиито размери по видове се приемат със ЗДБРБ, изчерпателно определяне на условията и реда за извършване на промени в тях;
- Създаване на условия за устойчиво и дългосрочно балансиране на разходните отговорности на общините и засилване на бюджетната дисциплина;
- Постигане на съгласуваност на разпоредбите на свързано законодателство със Закона за публичните финанси.

Предложените промени прецизират и доразвиват уредба в следните направления:

Фискални правила и бюджетна процедура

- По отношение на разходното правило, ограничаващо годишния ръст на бюджетните разходи, се регламентират конкретни последици и действия при неспазването му, като се залага изискване със средносрочната бюджетна прогноза по чл. 79, ал. 3 от ЗПФ да се определят допълнителни мерки за постигане на допустимото съотношение през следващата година в случай на очаквано отклонение от правилото (предложена разпоредба за нова ал. 3 към чл. 26). Изключение от правилото за годишния ръст на разходите се допуска в случая по ал. 2 и когато средносрочната бюджетна цел е преизпълнена, което е допустимо съгласно Регламент (ЕО) № 1466/97 на Съвета от 7 юли 1997 година за засилване на надзора върху състоянието на бюджета и на надзора и координацията на икономическите политики (предложена разпоредба за нова ал. 4 към чл. 26). По подобие на тази промяна се допълват и разпоредбите за допустимия размер на разходите по консолидираната фискална програма в случай на очаквано превишение на заложения максимален размер на разходите по КФП, представен като процент от БВП (предложена разпоредба за ал. 2 към чл. 28).

- С цел подобряване процеса на бюджетното планиране както на подсекторно равнище, така и на ниво сектор „Държавно управление“ се залага изискване в средносрочната бюджетна прогноза да се включи информация за текущата година и прогноза за всички основни разходни и приходни показатели за следващите три години на сектор „Държавно управление“ (чл. 73), включително повече информация за подсекторите „Централно управление“ и „Социалноосигурителни фондове“, на базата на непроменени политики. Също така с цел представяне на ефектите от новите приоритети на правителството в средносрочната бюджетна прогноза се включва описание на предвижданите политики с финансово въздействие върху сектор „Държавно управление“, включително информация как се постигат корекциите към средносрочната бюджетна цел в сравнение с бюджетния сценарий при непроменени политики на правителството. Тази информация следва да осигури предвидимост при определяне на стъпките за постигане на средносрочната бюджетна цел.
- За да може ефективно да се поддържа бюджетната дисциплина и устойчивостта на публичните финанси, бюджетните рамки следва да включват всички институционални единици, попадащи в обхвата на сектор „Държавно управление“. С тази цел се залага изискване в средносрочната бюджетна прогноза да се представи информация за общото влияние от дейността на юридическите лица, контролирани от държавата и/или от общините, които не са част от консолидираната фискална програма, но попадат в обхвата на сектор „Държавно управление“, върху салдото и консолидирания дълг на сектор „Държавно управление“ (чл. 73, т. 7).
- От съществено значение е и средносрочната бюджетна прогноза да съдържа информация за условните задължения с потенциално значително въздействие върху сектор „Държавно управление“, включително на равнище подсектори на сектор „Държавно управление“, тъй като условните задължения представляват риск за стабилността на публичните финанси“ (чл. 73, т. 8).
- С цел повишаване на качеството и точността на бюджетното планиране се въвеждат изисквания (промени в чл. 75, ал. 1 и 2) при разработването на средносрочната бюджетна прогноза и на проекта на държавния бюджет Министерството на финансите да

прави съпоставка освен на актуалната си макроикономическа прогноза и на прогнозата си за основни бюджетни показатели с тези на Европейската комисия, както и да се аргументира при наличие на съществени разлики. Въвежда се изискване освен макроикономическите прогнози и прогнозите за основни бюджетни показатели да могат да се сравняват и с тези на други независими организации.

- Предлага се въвеждането на изискване за прогнозиране на основните макроикономически и бюджетни показатели при различни допускания, отчитащи в максималната възможна степен съответните рискови сценарии (чл. 75, ал. 3). Анализът на възможните рискови сценарии допълва най-вероятния макрофискален сценарий и по този начин рискът от нарушаване на бюджетната дисциплина поради грешки в прогнозирането значително намалява.
- С цел гарантиране използването на реалистични прогнози при провеждането на бюджетната политика е направено предложението при установяване на значително отклонение на макроикономическите прогнози от отчетните данни за период от поне четири последователни години Министерството на финансите да изготвя и да публикува на интернет страницата си анализ на причините за това, включващ и мерки за преодоляване на установените пропуски (чл. 75, ал. 4).
- Въвежда се по-голяма отговорност на първостепенните разпоредители с бюджет, прилагащи програмен формат на бюджет, в процеса на внасяне и представяне на програмните бюджети в Министерския съвет и в Народното събрание в съответствие с одобрените параметри на законопроекта за държавния бюджет и на актуализираната средносрочна бюджетна прогноза (чл. 79).

Промените в това направление са свързани с транспонирането на Директива 2011/85/ЕС на Съвета от 8 ноември 2011 година относно изискванията за бюджетните рамки на държавите членки, като конкретните разпоредби в частта на фискалните правила и процедури са съгласувани в оперативен порядък с Европейската комисия с цел постигането на пълно съответствие с изискванията на директивата.

Взаимоотношения на държавния бюджет с бюджетите на общините. Изпълнение на общинските бюджети

Предложените промени със законопроекта за изменение и допълнение на Закона за публичните финанси в частта за общините засягат основно регламентиране на взаимоотношенията на общинския бюджет с държавния бюджет, като целта е:

- да се обособят основните взаимоотношения, чиито размери по видове се приемат със ЗДБРБ (в чл. 51, ал. 1), като се предлага и дефиниция за „основни бюджетни взаимоотношения между бюджетите на общините и централния бюджет“ (т. 24а в § 1 от Допълнителните разпоредби), както и да се доразвие уредбата относно други взаимоотношения с държавния бюджет;
- да се определят изчерпателно условията, при които може да се извършват промени в тях, експлицитно да се посочи редът, по който се правят промените, в т.ч. органите, които са компетентни да ги извършат (чл. 51, ал. 2);
- ограничаване на негативните ефекти върху бюджетната позиция и върху местната общност чрез доразвиване и прецизиране на уредбата относно общините с финансови затруднения;
- засилване на финансовата дисциплина при изпълнението на общинските бюджети.

Със законопроекта се доразвива и уредбата относно другите взаимоотношения на бюджетите на общините с държавния бюджет (чл. 55а) и свързаните с това разпоредби в чл. 77, ал. 1, чл. 84, ал. 1, т. 1, чл. 86, ал. 2, т. 1, чл. 111, ал. 1. Тези разпоредби прецизират и доразвиват реда за осъществяване на бюджетните взаимоотношения между централния бюджет и бюджетите на общините под формата на субсидии по видове: обща субсидия за делегираните от държавата дейности, трансфери за местни дейности - обща изравнителна субсидия и трансфер за зимно поддържане и снегопочистване на общински пътища, и целева субсидия за капиталови разходи. В допълнение на приетите с годишния закон за бюджета размери на бюджетните отношения на общинските бюджети с централния бюджет на общините се предоставят и допълнителни средства за изпълнение на конкретни проекти, програми, дейности. Това е обвързано с постигането на заложените цели в национални програми и стратегически задачи на правителството за развитие на приоритетни секторни политики в областта на различни сфери на обществения живот в изпълнение на функцията на държавата да създава условия за балансирано развитие на отделните райони на страната и да подпомага териториалните органи и дейности, като например при изпълнение на национални програми за развитие на

предучилищното и училищното образование, социалното подпомагане, здравеопазването, културата. Естеството на дейностите предполага съответни промени в хода на годината в резултат на реструктуриране на делегирани от държавата дейности и/или промени в натурални или стойностни показатели за финансиране на съответната дейност за осъществяване на вътрешната политика на страната (в т.ч. отговорностите на министрите по провеждането на съответните области на политики), като например промяна на броя на учениците, прехвърляне на държавни училища на финансиране от общините, реструктуриране на социални институции в контекста на осъществяване на стратегията за деинституционализация на домове за деца и възрастни хора, за изплащане на действително извършени пътни разходи на правоимащи болни; за изплащане от държавата на присъдена издръжка; за компенсиране на намалените приходи от прилагането на цени за пътуване, предвидени в нормативните актове за определени категории пътници; за изплащане на действително извършени разходи по Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи, за финансиране на подготовката, осигуряването и дейността на доброволните формирования; за покриване на част от транспортните разходи по сключени договори за доставка на хляб и основни хранителни продукти в планински и малки селища; за предотвратяване, за овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и за превантивни действия в тази посока; за съфинансиране на европейски проекти и програми, със средствата от които се осъществяват значими инфраструктурни проекти, важни за развитието на регионите; за извършване на значими водни, екологични и защитаващи територията и населението дейности.

Уредбата е и в духа на чл. 9, т. 4 от Европейската харта за местното самоуправление, която предвижда ангажменти за държавите - страни по нея, да създават достатъчно разнообразни финансови механизми, осигуряващи средства за органите на местното самоуправление, и е в интерес на местните общности.

По отношение на общинските бюджети се предлагат и други промени, които целят усъвършенстване и прецизиране на действащи разпоредби в частта на общинските бюджети (чл. 94, чл. 103, чл. 129, ал. 1 и 2).

Допълват се разпоредбите в частта на глава осма „а“ за общините с финансови затруднения и свързаните с това разпоредби в чл. 127, ал. 2 и 4 и чл. 128. Същите имат за цел ограничаване на негативните ефекти върху бюджетната позиция и върху местната общност, като се предлагат правила, при съобразяването с които се елиминират рисковете за увеличаване на

просрочените задължения на общините. Целта е оздравителните мерки да доведат до оптимизиране на разходите на общините и да се подобри и усъвършенства процедурата по финансово оздравяване на общините.

Трайна уредба на отношения, свързани с банковото обслужване и системата на единната сметка и съгласуване на разпоредби на свързано законодателство със Закона за публичните финанси

- С предложените промени на чл. 154, ал. 22, 23 и създаването на нова ал. 24, както и свързаната с тях промяна на чл. 37, ал. 1, т. 4 се конкретизира прилагането на съответните изисквания на Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници за осигуряване на ликвидна или капиталова подкрепа от страна на държавата чрез предвидените за това форми на подкрепа, като с предложената нова ал. 24 е включено изискването, че предоставянето на такава подкрепа и извършването на останалите операции по чл. 154, ал. 22 и 23 не следва да води до ограничаване на плащанията на включените в системата на единна сметка бюджетни организации и лица по чл. 156 от ЗПФ. Вследствие на разширяването на обхвата на финансовите активи в чл. 154, ал. 23 се прави и съответната промяна в § 1, т. 41 от Допълнителните разпоредби на закона.
- С предложените промени на чл. 151 и чл. 154, ал. 9 от ЗПФ се цели съгласуване с разпоредбите на чл. 4 от Закона за ограничаване на плащанията в брой (по отношение на обслужването на картовите плащания по събиране на приходи на бюджетни организации) след последните промени в него.
- Предлага се регламентация на въпроси, свързани с банковото обслужване и обезпечаване на сметки на бюджетни организации, като съответните промени са включени в глава тринадесета. С предлаганите промени в чл. 152, създаваните чл. 152а, 152б, 152в и 152г и промяната в § 1, т. 41 от Допълнителните разпоредби се цели да се даде трайна уредба на специфични отношения, свързани с обезпечаване, реализация на обезпеченията и възстановяването на средствата по сметки на бюджетните организации в банки под специален надзор, с отнет лиценз, в режим на реструктуриране или обявени в несъстоятелност с влязло в сила решение на съда. Досега тази материя е уреждана със законите за държавния бюджет за 2014, 2015, 2016 и 2017 г.

Същевременно уредбата се доразвива и прецизира, като се постига и съгласуваност с терминологията и разпоредбите на други закони, включително чрез предложените със законопроекта промени в Закона за банковата несъстоятелност. С предложенията за нови ал. 14 и 15 на чл. 152 се цели определянето на законово ниво на основните принципни положения към правилата за определяне на стойността на обезпеченията с оглед на постигането на равнопоставеност на всички участници и предвидимост при прилагането на този важен аспект на обезпечаването. В допълнение към това с въведеното с ал. 15 изискване за съгласуване с банковата общност се осигурява и прозрачност на процеса по подготовката на тази регламентация.

- От редакционно естество и с уточняващ характер са промените, предложени в чл. 43, чл. 148 и в § 1, т. 33 от Допълнителните разпоредби на ЗПФ. С новата алинея в чл. 43, от една страна, се конкретизира прилагането на чл. 154 в контекста на консолидираната фискална програма чрез позиционирането на агрегираните (обобщените) суми в приложимата за това финансово-правна форма, а от друга – се отразяват основните принципи и изисквания за консолидирането на агрегираните (обобщените) суми на постъпленията, плащанията и средствата в системата на единна сметка.

Промени в други закони

- в Закона за Икономически и социален съвет, Закона за физическото възпитание и спорта, Закона за кооперациите, Закона за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество и в Закона за банковата несъстоятелност (§ 32-36)

Предлаганите изменения и допълнения са свързани с прецизиране на текстове, основно свързани с използваната терминология в Закона за публичните финанси.

- В Закона за Държавния фонд за гарантиране устойчивост на държавната пенсионна система (§ 37)

С предлаганите изменения и допълнения в Закона за Държавния фонд за гарантиране устойчивост на държавната пенсионна система се разширява възможността за инвестиране на средствата на фонда и в други финансови инструменти на БНБ, като се предлага освен в депозити и сметки

средствата на фонда да може да се влагат и в заеми на БНБ и ценни книжа, емитирани от нея. Вследствие на предложението в чл. 13 е включена нова ал. 11, въз основа на която оперативното управление и разпределение на активите, инвестирани в депозити и други финансови инструменти на БНБ, се извършва от министъра на финансите. С оглед на запазването на средствата на фонда е включено като изрично законово изискване разходите за банково обслужване на средствата по сметки на фонда в БНБ, както и отрицателни лихви за тези средства да са изцяло за сметка на централния бюджет. Предложената нова ал. 7 на чл. 22 е с уточняващ характер и има за цел да конкретизира реда за внасяне и отчитане на постъпленията от активи, които са безвъзмездно предоставени на фонда по реда на чл. 11, ал. 5 и чл. 13, ал. 9 от закона.

- В Закона за публичното предлагане на ценни книжа (§ 38)

С предложеното допълнение в чл. 2, ал. 1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа се цели да се регламентира регистрирането на ценните книжа, емитирани от БНБ, да бъде извършвано от депозитаря при БНБ, а не от централен депозитар.

- В Закона за държавния дълг (§ 39)

С предложената т. 7 в чл. 5, ал. 1 от Закона за държавния дълг е определено, че държавен дълг може да се поема за финансиране на програми и инструменти за финансова стабилизация и предоставяне на извънредна публична финансова подкрепа по Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници.

- В Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници (§ 40)

Предлаганите допълнения в Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници целят да определят реда, по който при необходимост държавата ще предоставя превантивната публична финансова подкрепа, предвидена към момента като възможност в чл. 51, ал. 3, т. 4 от същия закон, и която ще се осигурява за преодоляване на сериозни смущения в икономиката на страната и за запазване на финансовата стабилност по отношение на платежоспособна банка при спазване на Закона за държавните помощи и правната рамка на Европейския съюз за държавната помощ. За ясно определяне на правомощията на различните държавни органи и гарантиране на правната сигурност и прозрачност при потенциално използване на публични средства за посочените в чл. 51, ал. 3, т. 4, букви „а“ и „б“ цели, с предложените

промени се конкретизират условията и редът за прилагането на тези разпоредби.

Промените в ЗПФ не изискват допълнително пряко и/или косвено финансиране от държавния бюджет и не се очаква да имат негативно въздействие върху бюджетите на общините.

С приемането на законопроекта за изменение и допълнение на Закона за публичните финанси се очаква да се постигне:

- пълното транспониране на изискванията на Директива 2011/85/ЕС на Съвета от 8 ноември 2011 година относно изискванията за бюджетните рамки на държавите членки в националното законодателство;
- повишаване качеството на бюджетните документи и реалистичност на бюджетната рамка;
- подобряване управлението на публичните финанси и спазване на финансова дисциплина, които са част от фискалната стратегия за поддържане на макроикономическа стабилност и фискална устойчивост;
- установяване на ясна рамка на бюджетните взаимоотношения между общинските бюджети и централния бюджет;
- усъвършенстване на процедурата по финансово оздравяване на общини и стимулиране предприемането на мерки от общинските власти за постигане на финансова устойчивост и стабилност на местните финанси;
- увеличаване отговорността на местните власти при предоставяне на услуги на местната общественост и намаляване броя на общините с финансови затруднения;
- постигане на съгласуваност с други закони.

ЗА МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

 (Томислав Дончев)

Формуляр за частична предварителна оценка на въздействието*
(Приложете към формуляра допълнителна информация/документи)

Институция: Министерство на финансите	Нормативен акт: Законопроект за изменение и допълнение на Закона за публичните финанси
За включване в законодателната/оперативната програма на Министерския съвет за периода: Септември 2017 г.	 Дата: 27.09.2017 г.
Контакт за въпроси: Цветослав Миков, началник на отдел, дирекция „Бюджет“, Министерство на финансите	Телефон: 02/9859 2120

1. Дефиниране на проблема: В процеса на прилагането на Закона за публичните финанси са установени непълноти и необходимост от доразвиване на нормативната уредба.

Наблюдават се следните проблеми:

- Въпреки постигнато съответствие с изискванията на Директива 2011/85/ЕС на Съвета от 8 ноември 2011 година относно изискванията за бюджетните рамки на държавите-членки в резултат на обменена информация в рамките на стартирания преглед на Европейската комисия за степента на транспониране на директивата и натрупания опит са отчетени непълноти и необходимост от доразвиване на някои норми в частта на фискалните правила, процедури и националните бюджетни документи;

- Липса на трайна уредба на бюджетните аспекти на отношенията във връзка с прилагането на Закона за банковата несъстоятелност, Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници, Закона за ограничаване на плащанията в брой и др.;

- Липса на експлицитна уредба на някои елементи от взаимоотношенията между държавния бюджет и бюджетите на общините и непълнота в обхвата на правилата за бюджетната дисциплина.

1.1. Кратко опишете проблема и причините за неговото възникване. Посочете аргументите, които обосновават нормативната промяна.

С приемането на Закона за публичните финанси се постави основата на широкообхватна реформа в областта на публичните финанси. Водещ акцент бе транспонирането на Директива 2011/85/ЕС на Съвета от 8 ноември 2011 г. относно изискванията за бюджетните рамки на държавите-членки, както и създаването на условия за изпълнението на относимите регламенти, приети в края на 2011 г. Със закона се въведе уредба във връзка с разпоредбите на Дял III („Фискален пакт“) от

Договора за стабилност, координация и управление в Икономическия и паричен съюз, подписан на 2 март 2012 г. в Брюксел от държавните и правителствени ръководители на 25 държави-членки на ЕС, в това число и от Република България.

В процеса на прилагането на закона се установи необходимост от прецизиране и доразвиване на уредбата с цел подобряване на процесите по управлението на публичните финанси и постигане на пълно съответствие с изискванията на директивата.

През 2016 г. стартира преглед на Европейската комисия за степента на транспониране на Директивата на Съвета 2011/85/ЕС в националните законодателства на държавите-членки. В резултат от този преглед в Министерството на финансите бе получена предварителна информация за оценката на ЕК на база на резултатите от прегледа, в която е посочено, че за определени законови разпоредби се изисква допълнително прецизиране. С цел адресиране на констатираните от ЕК неточности се предлагат изменения и допълнения в Закона за публичните финанси, които да осигурят пълното транспониране на текстовете от директивата.

Идентифицира се необходимост от обособяване на основните видове бюджетни взаимоотношения на общините с държавния бюджет, чиито конкретни размери по видове се приемат с годишния закон за държавния бюджет, както и от експлицитно посочване на условията и реда за извършването на промени в бюджетните взаимоотношения.

Практиката по прилагането на глава осма „а“ „Общини с финансови затруднения“ показва необходимост и от допълнително обвързване на наблюдението на финансовите показатели на общините и наблюдението на финансите на общините в процедура по финансово оздравяване.

В частта на съставянето на бюджетите се налага допълване на уредбата относно прогнозите за сектор „Държавно управление“, които в съответствие с директивата следва изрично да се включат в националните бюджетни документи.

Непълнотата в процедурата по внасянето и представянето на програмните формати на бюджети в Министерския съвет и в Народното събрание в случаите, когато следва да се отразят промени, настъпили на етапите на съгласуване на законопроекта за държавния бюджет, налага допълване на съответните норми в глава шеста на закона.

Необходимостта от съгласуване на свързана с разпоредбите на чл. 4 от Закона за ограничаване на плащанията в брой уредба налага прецизиране на разпоредбите на чл.151 и чл. 154, ал. 9 от ЗПФ.

Идентифицирана е необходимост от промени, с които да се конкретизира прилагането на съответните изисквания на Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници за осигуряване на ликвидна или капиталова подкрепа от страна на държавата, което предполага съответните промени в чл. 154 на ЗПФ. Вследствие на разширяването на обхвата на финансовите активи се налага и съответната промяна в § 1, т. 41 от допълнителните разпоредби.

Необходимо е също така да се даде трайна уредба на специфични отношения, свързани с възстановяването на средствата по сметки на бюджетните организации в банки под специален надзор, с отнет лиценз, в режим на реструктуриране или обявени в несъстоятелност, като например определяне на стойността на обезпеченията реализация на обезпеченията с оглед постигането на предвидимост и на равнопоставеност на всички участници, постигане на съгласуваност с терминологията и разпоредби на други закони, включително и чрез предложените със законопроекта

промени в Закона за банковата несъстоятелност. Систематичното място на уредбата е в ЗПФ, а не в годишните закони за държавния бюджет, какъвто е бил досегашният подход за решаване на проблема.

1.2. Опишете какви са проблемите в прилагането на съществуващото законодателство или възникналите обстоятелства, които налагат приемането на ново законодателство. Посочете възможно ли е проблемът да се реши в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работа и/или чрез въвеждане на нови технологични възможности (например съвместни инспекции между няколко органа и др.).

Съгласно чл. 2 от Закона за публичните финанси с друг закон не може да се създава уредба на материята – предмет на този закон, която се отклонява от принципите и правилата, определени с него, а съгласно § 4 от допълнителните разпоредби този закон може да бъде изменян, допълван или отменян единствено с нов закон за публичните финанси или със специален закон за изменение и допълнение на този закон.

Описаните в т. 1.1 проблеми, които са основата на предложения законопроект, не могат да бъдат решени в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работа и/или чрез въвеждане на нови технологични възможности. Материята, предвид своето естество, следва да бъде уредена в закон, а систематичното място на същата е в Закона за публичните финанси, който единствено може да регламентира отношения, свързани с бюджетната рамка, общото устройство и структурата на публичните финанси.

Задължение на държавите-членки е пълното транспониране на изискванията на европейското право (в случая Директива 2011/85/ЕС на Съвета от 8 ноември 2011 година относно изискванията за бюджетните рамки на държавите-членки) в националното законодателство, което предвид спецификите на националното ни законодателство може да се извърши единствено чрез включване на съответните разпоредби в Закона за публичните финанси.

1.3. Посочете дали са извършени последващи оценки на нормативния акт, или анализи за изпълнението на политиката и какви са резултатите от тях?

Законът за публичните финанси не попада в хипотезата на чл. 22, ал. 1 от Закона за нормативните актове, поради което не е извършена цялостна последваща оценка на въздействието на нормативния акт, но прегледът и оценката на прилагането на основните процедури и правила, заложи в Закона за публичните финанси, стартира веднага след приключването на цикъла, обхващащ всички етапи на бюджетния процес – планиране, съставяне, приемане, изпълнение и отчитане на бюджетите. В резултат на този ранен преглед се направиха промени в закона през 2016 г., а посочените в т. 1 обстоятелства налагат и допълнителните промени, които се предлагат с този законопроект.

2. Цели:

С приемането на законопроекта за изменение и допълнение на Закона за публичните финанси се цели:

- изпълнение на препоръки на Европейската комисия относно по-нататъшни усилия в областта на качеството на публичните финанси чрез повишаване на

ефективността и ефикасността на публичните разходи;

- постигане на пълно съответствие по отношение на изискванията към фискалните правила и ограничения, а именно за всички да се регламентират последващи действия в случай на отклонение от фискалните правила;

- разширяване на обхвата на бюджетната рамка чрез включване в националните бюджетни документи на повече информация за сектор „Държавно управление“, като прогнозата за основни показатели за следващите три години се разработва на база на непроменени политики на правителството и съответно се разчитат и описват предвижданите нови политики с финансово въздействие – т.нар. „дискреционни мерки“; информация за общото влияние от дейността на предприятията, които попадат в обхвата на сектор „Държавно управление“, върху фискални показатели на сектора, информация за условните задължения с потенциално значително въздействие върху сектор „Държавно управление“;

- повишаване на реалистичността на бюджета чрез извършване на съпоставка на прогнозата на Министерството на финансите за основни бюджетни показатели на сектор „Държавно управление“ с прогнозата на Европейската комисия за бюджетните перспективи на България;

- повишаване на бюджетната прозрачност и публичност чрез разширяване на достъпа до бюджетна информация;

- ясно дефиниране на обхвата и реда за определяне на бюджетните взаимоотношения на общините с държавния бюджет чрез обособяване на основни взаимоотношения, чиито размери по видове се приемат със ЗДБРБ, изчерпателно определяне на условията и реда за извършване на промени в тях;

- създаване на условия за устойчиво и дългосрочно балансиране на разходните отговорности на общините и засилване на бюджетната дисциплина;

- постигане на съгласуваност на разпоредбите на свързано законодателство със Закона за публичните финанси.

Посочете целите, които си поставя нормативната промяна, по конкретен и измерим начин и график, ако е приложимо, за тяхното постигане. Съответстват ли целите на действащата стратегическа рамка?

Заложените цели следва да бъдат постигнати в рамките на бюджетния процес след приемането на предлаганите изменения и допълнения в Закона за публичните финанси.

3. Идентифициране на заинтересованите страни:

1. Бюджетните организации, чиито, ръководители/органи са първостепенни разпоредители с бюджет - 57;

2. Общините – 265;

3. Държавните висши училища – 36;

4. Лицата, които попадат в сектор „Държавно управление“, определени от Националния статистически институт, съгласно методологията на Евростат ЕСС 2010 – 213;

5. Фискалния съвет;
6. Българската народна банка и 18 банки, обслужващи сметки и плащания на бюджетните организации;
7. Националното сдружение на общините в Република България.

Посочете всички потенциални засегнати и заинтересовани страни, върху които предложението ще окаже пряко или косвено въздействие (бизнес в дадена област/всички предприемачи, неправителствени организации, граждани/техни представители, държавни органи, др.).

4. Варианти на действие:

Вариант за действие 1 – Приемане на законопроект за изменение и допълнение на Закона за публичните финанси.

Фискални правила и бюджетна процедура

- По отношение на разходното правило, ограничаващо годишния ръст на бюджетните разходи, ще се регламентират конкретни последици и действия при неспазването му, като се залага изискване със средносрочната бюджетна прогноза да се определят срокът и стъпките за ежегодното намаление на годишния ръст на разходите до коригирането на констатираното отклонение от правилото (предложена разпоредба за нова ал. 3 към чл. 26). Предвижда се изключение от правилото за годишния ръст на разходите единствено, когато средносрочната бюджетна цел е преизпълнена (предложена разпоредба за нова ал. 4 към чл. 26). По подобие на тази промяна се допълват и разпоредбите за допустимия размер на разходите по консолидираната фискална програма в случай на превишение на заложената максимална стойност, представена като процент от БВП (предложена разпоредба за ал. 2 към чл. 28).

- С цел подобряване на процеса на бюджетното планиране както на подсекторно равнище, така и на ниво сектор „Държавно управление“, се залага изискване в средносрочната бюджетна прогноза да бъде включена информация за текущата година и прогноза за основни показатели за следващите три години на сектор „Държавно управление“ (чл. 73), включително и информация за подсекторите „Централно управление“ и „Социалноосигурителни фондове“, на базата на непроменени политики. Също така, с цел представяне на ефектите от новите приоритети на правителството, в средносрочната бюджетна прогноза се включва описание на предвижданите политики с финансово въздействие върху сектор „Държавно управление“, включително и информация как се постигат корекциите към средносрочната бюджетна цел в сравнение с бюджетния сценарий при непроменени политики на правителството. Тази информация следва да осигури предвидимост при определяне на стъпките за постигане на средносрочната бюджетна цел.

- С цел поддържане на бюджетната дисциплина и устойчивостта на публичните финанси се залага изискване в средносрочната бюджетна прогноза да бъде представена информация за общото влияние от дейността на юридическите лица, контролирани от държавата и/или от общините, които не са част от консолидираната фискална програма, но попадат в обхвата на сектор „Държавно управление“, върху салдото и консолидирания дълг на сектор „Държавно управление“ (чл. 73, т. 8).

- Предвижда се средносрочната бюджетна прогноза да съдържа информация за условните задължения с потенциално значително въздействие върху сектор „Държавно управление“, включително и на равнище подсектори на сектор „Държавно управление“, тъй като условните задължения представляват риск за стабилността на публичните финанси“ (чл. 73, т. 9).

- Въвеждат се изисквания (промени в чл. 75, ал. 1 и 2) при разработването на средносрочната бюджетна прогноза и на проекта на държавния бюджет Министерството на финансите да прави съпоставка, освен на актуалната си макроикономическа прогноза, и на прогнозата си за основни бюджетни показатели с тези на Европейската комисия, както и да се аргументира при наличие на съществени разлики. Въвежда се изискване освен макроикономическите прогнози и прогнозите за основни бюджетни показатели да могат да се сравняват и с тези на други независими организации.

- Въвежда се изискване за прогнозиране на основните макроикономически и бюджетни показатели при различни допускания, отчитайки в максималната възможна степен съответните рискови сценарии (чл. 75, ал. 3). Анализът на възможните рискови сценарии допълва най-вероятния макро-фискален сценарий и по този начин рискът от нарушаване на бюджетната дисциплина поради грешки в прогнозирането значително намалява.

- Предлага се при установяване на значително отклонение на макроикономическите прогнози от отчетните данни за период от поне четири последователни години Министерството на финансите да изготвя и публикува на интернет страницата си анализ на причините за това (чл. 75, ал. 4).

- Въвежда се по-голяма отговорност на първостепенните разпоредители с бюджет, прилагащи програмен формат на бюджет, в процеса на внасяне и представяне на програмните бюджети в Министерския съвет и в Народното събрание в съответствие с одобрените параметри на законопроекта за държавния бюджет и на актуализираната средносрочна бюджетна прогноза (чл. 79).

Взаимоотношения на държавния бюджет с бюджетите на общините. Изпълнение на общинските бюджети

- Обособят се основните взаимоотношения, чиито размери по видове се приемат със ЗДБРБ (в чл. 51, ал. 1), като се предлага и дефиниция за „основни бюджетни взаимоотношения между бюджетите на общините и централния бюджет“ (т. 24а в § 1 от допълнителните разпоредби), доразвива се уредбата относно други взаимоотношения с държавния бюджет.

- Определят се изчерпателно условията, при които може да се извършват промени в тях, експлицитно се посочва редът, по който се правят промените, в т.ч. органите, които са компетентни да ги извършат (чл. 51, ал. 2).

- Създават се предпоставки за ограничаване на негативните ефекти върху бюджетната позиция и върху местната общност чрез доразвиване и прецизиране на уредбата относно общините с финансови затруднения.

Трайна уредба на отношения, свързани с банковото обслужване и системата на единната сметка и съгласуване на разпоредби на свързано законодателство със Закона за публичните финанси

Съгласуват се разпоредбите на чл. 151 и чл. 154, ал. 9 от ЗПФ с разпоредбите на чл. 4 от Закона за ограничаване на плащанията в брой, чиято последна промяна беше извършена с обнародвания в бр. 63 от 2017 г. на Държавен вестник Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Конкретизира се прилагането на съответните изисквания на Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници за осигуряване на ликвидна или капиталова подкрепа от страна на държавата, като се включва изискването предоставянето на такава подкрепа и извършването на останалите операции по чл. 154, ал. 22 и 23 да не води до ограничаване на плащанията на включените в системата на единна сметка бюджетни организации и лица по чл. 156 от ЗПФ. В следствие на разширяването на обхвата на финансовите активи в чл. 154, ал. 23 се прави и съответната промяна в § 1, т. 41 от ЗПФ.

Създава се трайна уредба на специфичните отношения, свързани с обезпечаване, реализация на обезпеченията и възстановяването на средствата по сметки на бюджетните организации в банки под специален надзор, с отнет лиценз, в режим на реструктуриране или обявени в несъстоятелност, вместо това да се урежда с годишните закони за държавния бюджет (чл. 152, ал. 9, нови ал. 14 и 15, чл. 152а, 152б, 152в и 152г и § 1, т. 41).

Вариант за действие 2 „Без действие“

В случай че не бъде приет законопроектът за изменение и допълнение на Закона за публичните финанси, съществува риск от стартиране на наказателна процедура за нарушение на европейското право срещу Република България. Отделно от това съществува значителен риск от неосъществяване на изброените по-горе положителни ефекти, очаквани в резултат от приемането на проекта на акт.

Идентифицирайте основните регулаторни и нерегулаторни възможни варианти на действие от страна на държавата, включително варианта „Без действие“.

5. Негативни въздействия:

Вариант 1

При приемане на промените в Закона за публичните финанси не се очакват негативни въздействия. Законът урежда основно отношения (правила, процедури и бюджетни документи) между разпоредителите с бюджет, няма въздействие върху икономически сектори и не поражда възникване на допълнителни разходи за заинтересованите страни.

Вариант 2

При неприемане на промените в Закона за публичните финанси могат да се очакват следните негативни въздействия:

- негативни констатации и препоръки при прегледи от страна на Европейската комисия и други органи;

- рискове за нарушаване на бюджетната дисциплина;

• липса на правна сигурност и предвидимост в публичния сектор при прилагането на Закона за банковата несъстоятелност, Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници, поради липса на трайна уредба на отношенията.

Опишете качествено (при възможност – и количествено) всички значителни потенциални икономически, социални, екологични и други негативни въздействия за всеки един от вариантите, в т.ч. разходи (негативни въздействия) за идентифицираните заинтересовани страни в резултат на предприемане на действията. Пояснете кои разходи (негативни въздействия) се очаква да бъдат второстепенни и кои да са значителни.

6. Положителни въздействия:

Вариант 1

С приемането на законопроекта за изменение и допълнение на Закона за публичните финанси ще се постигне:

- пълното транспониране на изискванията на Директива 2011/85/ЕС на Съвета от 8 ноември 2011 година относно изискванията за бюджетните рамки на държавите-членки в националното законодателство;
- повишаване качеството на бюджетните документи и реалистичност на бюджетната рамка;
- подобряване управлението на публичните финанси и спазване на финансова дисциплина, които са част от фискалната стратегия за поддържане на макроикономическа стабилност и фискална устойчивост;
- установяване на ясна рамка на бюджетните взаимоотношения между общинските бюджети и централния бюджет;
- усъвършенстване на процедурата по финансово оздравяване на общини и стимулиране предприемането на мерки от общинските власти за постигане на финансова устойчивост и стабилност на местните финанси;
- увеличаване отговорността на местните власти при предоставяне на услуги на местната общественост и намаляване броя на общините с финансови затруднения;
- съгласуваност със свързана уредба в други закони.

Вариант 2

Не са идентифицирани положителни въздействия при варианта за неприемане на промените в Закона за публичните финанси.

Опишете качествено (при възможност – и количествено) всички значителни потенциални икономически, социални, екологични и други ползи за идентифицираните заинтересовани страни за всеки един от вариантите в резултат на предприемане на действията. Посочете как очакваните ползи кореспондират с формулираните цели.

7. Потенциални рискове:

Не са идентифицирани потенциални рискове при реализирането на Вариант 1 - приемане на законопроект за изменение и допълнение на Закона за публичните финанси.

Посочете възможните рискове от приемането на нормативната промяна, включително възникване на съдебни спорове.

8.1. Административната тежест за физическите и юридическите лица:

- ☐ Ще се повиши
☐ Ще се намали
☐ Няма ефект

Приемането на законопроект за изменение и допълнение на Закона за публичните финанси не поражда последствия, свързани с административни режими и тежести.

8.2. Създават ли се нови регулаторни режими? Засягат ли се съществуващи режими и услуги?

Със законопроекта за изменение и допълнение на Закона за публичните финанси не се предвижда създаването на нови регулаторни режими, както и не се засягат съществуващи режими и услуги.

9. Създават ли се нови регистри?

Със законопроекта за изменение и допълнение на Закона за публичните финанси не се предлага създаването на нови регистри.

Когато отговорът е „да“, посочете колко и кои са те

10. Как въздейства актът върху микро-, малките и средните предприятия (МСП)?

- ☐ Актът засяга пряко МСП
☐ Актът не засяга МСП
☐ Няма ефект

Приемането на законопроекта за изменение и допълнение на Закона за публичните финанси не поражда отношения с микро-, малките и средните предприятия.

11. Проектът на нормативен акт изисква ли цялостна оценка на въздействието?

- ☐ Да
☐ Не

12. Обществени консултации:

Съгласно разпоредбата на чл. 26, ал. 3 от Закона за нормативните актове по проекта на акт ще бъдат проведени обществени консултации чрез публикуване на законопроекта, мотивите към него, предварителната оценка на въздействието и становището на дирекция „Модернизация на администрацията“ и на Портала за обществени консултации и на Интернет страницата на Министерството на финансите.

Проектът на акт ще се съгласува с всички министри, с дирекциите от администрацията на Министерския съвет, с чиято функционална компетентност е свързан, и с Центъра за превенция и противодействие на корупцията и организираната престъпност към Министерския съвет в съответствие с чл. 32, ал. 1, 5 и 6 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация. Законопроектът ще се съгласува

и с Българската народна банка, Фискалния съвет, Сметната палата и Националното сдружение на общините в Република България.

Обобщете най-важните въпроси за консултации в случай на извършване на цялостна оценка на въздействието или за обществените консултации по чл. 26 от Закона за нормативните актове. Посочете индикативен график за тяхното провеждане и видовете консултационни процедури.

13. Приемането на нормативния акт произтича ли от правото на Европейския съюз?

☐ **Да**

☐ **Не**

Част от промените в закона са свързани с транспонирането на Директива 2011/85/ЕС на Съвета от 8 ноември 2011 година относно изискванията за бюджетните рамки на държавите-членки.

Моля посочете изискванията на правото на Европейския съюз, включително информацията по т. 8.1 и 8.2, дали е извършена оценка на въздействието на ниво Европейски съюз, и я приложете (или посочете връзка към източник).

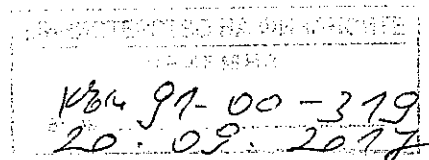
14. Име, длъжност, дата и подпис на директора на дирекцията, отговорна за изработването на нормативния акт:

Име и длъжност:

Добрин Пинджуров, директор на дирекция „Бюджет“, Министерство на финансите

Дата: 23.08.2017 г.

Подпис:

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Изх. № 04-13-112/ 18 20. 09. 2017
/моля цитирайте при отговор/

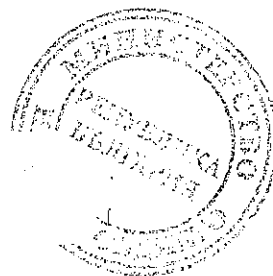
ДО

Г-ЖА ТАНЯ ГЕОРГИЕВА
ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАСИТЕ

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ГЛАВЕН СЕКРЕТАР,

В отговор на писмо, Ваш рег. № 91-00-319/25.08.2017 г., и на основание чл. 28, ал. 3 от Закона за нормативните актове Ви изпращаме Справка за съответствие на проект на ЗИД на Закона за публичните финанси.

Приложение: Съгласно текста.

ПРОФ. НИКОЛАЙ ПРОДАНОВ

Заместник-министър на правосъдието

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Изх. № 04-13-112/ *18* 20. 09. 2017
/моля цитирайте при отговор/

СПРАВКА

ОТНОСНО: *Съответствието на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за публичните финанси с КЗПЧОС и с практиката на ЕСПЧ съгласно чл. 28, ал. 3 от ЗНА*

В отговор на писмо, с рег. № 91-00-319/25.08.2017 г. на Министерство на финансите, във връзка с проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за публичните финанси и на основание чл. 28, ал. 3 от Закона за нормативните актове, въвеждащ изискване за изготвяне на справка за съответствие на законопроектите с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи и практиката на Европейския съд по правата на човека, дирекция „Процесуално представителство на Република България пред Европейския съд по правата на човека“ изразява становище, че предложеният законопроект не създава нормативни предпоставки за противоречие с разпоредбите на КЗПЧОС и практиката на ЕСПЧ.

ПРОФ. НИКОЛАЙ ПРОДАНОВ

Заместник-министър на правосъдието

Справка за съответствие с европейското право - таблица на съответствието с правото на Европейския съюз, съгласно Приложение № 2 от Постановление № 85 на МС от 17.04.2007 г. за координация по въпросите на Европейския съюз

<p>ДИРЕКТИВА 2011/85/ЕС НА СЪВЕТА от 8 ноември 2011 година относно изискванията за бюджетните рамки на държавите-членки</p>	<p>Закон за публичните финанси (обн., ДВ, бр. 15 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 95 от 2015 г. и бр. 43 от 2016 г.) Закон за статистиката (доп., бр. 15 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) Закон за Фискален съвет и автоматични корективни механизми (обн. ДВ, бр. 29 от 2015 г., в сила от 21.04.2015 г., изм., бр. 43 от 2016 г.)</p>	<p>Степен на съответствие</p>
<p>Чл.1 Настоящата директива установява подробни правила относно характеристиките на бюджетните рамки на държавите-членки. Тези правила са необходими, за да се осигури спазване на предвидените в ДФЕС задължения на държавите-членки по отношение на избягването на прекомерен бюджетен дефицит.</p>	<p>Закон за публичните финанси Чл. 1. (1) Този закон урежда бюджетната рамка, общото устройство и структурата на публичните финанси и включва: 1. обхвата на публичните финанси; 2. обхвата, структура и основни показатели на консолидираната фискална програма; 3. фискалните правила и ограничения; 4. съставянето, приемането, изпълнението и отчитането на държавния бюджет, на общинските бюджети и на други бюджети, попадащи в обхвата на консолидираната фискална програма; 5. режима на сметките за средствата от Европейския съюз; 6. режима на сметките за чужди средства; 7. финансовите взаимоотношения с общия бюджет на Европейския съюз и с други международни програми и договори; 8. банковото обслужване на бюджетните организации и система на единната сметка; 9. централизираното разплащане на осигурителни вноски и данъци; 10. отчетността на бюджетните организации.</p>	<p>Пълно</p>
<p>Чл. 2, първи параграф: За целите на настоящата директива се прилагат определенията за „бюджетен“, „дефицит“ и „инвестиция“, посочени в член 2 от Протокол (№ 12) относно процедурата при прекомерен дефицит,</p>	<p>Закон за публичните финанси Допълнителни разпоредби: § 1. По смисъла на този закон: 7. „Бюджетно салдо“ е разликата между приходите, помощите и даренията, разходите и бюджетните взаимоотношения. Положителното</p>	<p>Пълно</p>

<p>приложен към ДЕС и към ДФЕС. Прилага се също определението за „подсектори на сектор „Държавно управление“ от точка 2.70 от приложение А към Регламент (ЕО) № 2223/96.</p>	<p>бюджетно салдо е излишък, а отрицателното бюджетно салдо – дефицит.</p> <p>25. Подсектор „Местно управление“ е подсектор „Местно управление“ (local government) съгласно изискванията на Европейската система от национални и регионални сметки.</p> <p>26. Подсектор „Централно управление“ е подсектор „Централно управление“ (central government) съгласно изискванията на Европейската система от национални и регионални сметки.</p> <p>32. „Сектор „Държавно управление“ е сектор "Държавно управление" (general government) съгласно изискванията на Европейската система от национални и регионални сметки в Общността.</p> <p>38. „Структурен баланс“ е годишното салдо на сектор „Държавно управление“, коригиран спрямо икономическия цикъл, без отчитане на еднократните и временните мерки.</p>
<p>Чл. 2, втори параграф, буква „а“:</p> <p>Освен това се прилага следното определение:</p> <p>„бюджетна рамка“ означава съвкупността от договорености, процедури, правила и институции, върху които се основава провеждането на бюджетните политики на сектор „Държавно управление“, и по-специално:</p> <p>а) системите на бюджетно счетоводство и статистическа отчетност;</p>	<p>Закон за публичните финанси</p> <p>Чл. 163. Бюджетните организации осъществяват счетоводството си съгласно изискванията на Закона за счетоводството, на този закон, както и на основата на стандартите, сметкоплана и указанията по чл. 164.</p> <p>Чл. 164. (1) Министърът на финансите утвърждава счетоводни стандарти и сметкоплан и дава указания на бюджетните организации, които следва да са в съответствие със:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. изискванията на Европейския съюз за отчетността, статистиката и бюджетирането на публичния сектор; 2. счетоводната рамка, принципите и концепциите на Методическото ръководство за държавна финансова статистика, издадено от Международния валутен фонд; 3. международните счетоводни стандарти за публичния сектор на Международната федерация на счетоводителите; 4. изискванията на българското законодателство по отношение на бюджетирането, отчитането на изпълнението на консолидираната фискална програма и управлението и контрола на средствата и разходите на бюджетните организации. <p>(2) Проектите на стандартите, указанията и сметкопланът по ал. 1 се разработват от Министерството на финансите.</p> <p>(3) По въпроси, неуредени в стандартите и сметкоплана по ал. 1, за бюджетните организации могат да се прилагат разпоредби на стандарти,</p>

<p>Чл. 2, втори параграф, буква „б“; б) правилата и процедурите, уреждащи изготвянето на прогнози за бюджетното планиране;</p>	<p>приложими за други предприятия по смисъла на Закона за счетоводството, по ред, определен от министъра на финансите. (4) Стандартите, указанията и сметкопланът по ал. 1 и 3 се публикуват на интернет страницата на Министерството на финансите.</p>
<p>Чл. 2, втори параграф, буква „б“; б) правилата и процедурите, уреждащи изготвянето на прогнози за бюджетното планиране;</p>	<p>Закон за публичните финанси</p> <p>Чл. 67. (1) Ежегодно в срок до 31 януари Министерският съвет по предложение на министъра на финансите приема бюджетната процедура по съставянето на средносрочната бюджетна прогноза и на проекта на държавния бюджет за следващата година.</p> <p>(2) Бюджетната процедура включва етапите, сроковете, разпределението на отговорностите и изискванията за съставянето на средносрочната бюджетна прогноза и на проекта на държавния бюджет.</p> <p>(3) Бюджетната процедура обхваща всички разпоредители с бюджет по бюджетите на бюджетните организации.</p> <p>(4) С бюджетната процедура Министерският съвет може да определя първостепенни разпоредители с бюджет, извън тези по чл. 18, ал. 2, които да прилагат програмен формат на бюджет.</p> <p>(5) Бюджетната процедура обхваща и юридически лица, контролирани от държавата и/или от общините, които не са част от консолидираната фискална програма, но попадат в обхвата на сектор "Държавно управление".</p> <p>(6) Министърът на финансите дава указания по изпълнението на бюджетната процедура.</p> <p>(7) Националният статистически институт предоставя информация за лицата по ал. 5, попадащи в сектор "Държавно управление", включително по подсектори. Обхватът, сроковете и редът за предоставяне на информацията се съгласуват между министъра на финансите и председателя на Националния статистически институт.</p> <p>Чл. 68. (1) В рамките на бюджетната процедура министърът на финансите изготвя пролетна и есенна макроикономическа прогноза в срок съответно до 25 март и до 25 септември.</p> <p>(2) Макроикономическите прогнози, включително основните допускания, на които тези прогнози се основават, се публикуват на интернет страницата на Министерството на финансите в срок до 10 дни след тяхното изготвяне.</p>

<p>Чл. 2, втори параграф, буква „в“: в) специфични за отделната държава числови фискални правила, които допринасят за съответствието между провежданата от държавите-членки фискална политика и задълженията им в тази област съгласно ДФЕС, и се изразяват във вид на обобщаващ показател за бюджетните резултати, като например бюджетен дефицит, заеми, дълг или значителен компонент от тях;</p>	<p>Закоп за публичните финанси ФИСКАЛНИ ПРАВИЛА Чл. 22. (1) Министерският съвет при съставянето, приемането и изпълнението на показателите по консолидираната фискална програма спазва фискалните правила по този закон. (2) Първостепенните разпоредители с бюджет по бюджетите на Народното събрание и на съдебната власт при съставянето и изпълнението на бюджетите си се съобразяват с фискалните правила по този закон. (3) Общинските съвети и кметове при съставянето, приемането и изпълнението на бюджетите на общините спазват съответните фискални правила по този закон. (4) Органите на управление на социалноосигурителните фондове при съставянето и изпълнението на бюджетите си се съобразяват с фискалните правила по този закон. (5) Органите на управление на бюджетните организации, чиито бюджети не са част от държавния бюджет, но са включени в консолидираната фискална програма, при съставянето, приемането и изпълнението на бюджетите си се съобразяват с фискалните правила по този закон. Чл. 23. (1) Средносрочната бюджетна цел за структурния дефицит на сектор "Държавно управление" на годишна основа не следва да надвишава 0, 5 на сто от brutния вътрешен продукт. Средносрочната бюджетна цел се изчислява, като не се вземат предвид еднократните мерки и мерките с временен характер. (2) Средносрочната бюджетна цел за структурния дефицит на годишна основа може да надхвърля 0, 5 на сто, но не повече от 1 на сто от brutния вътрешен продукт, при условие че размерът на консолидирания дълг на сектор "Държавно управление" е под 40 на сто от brutния вътрешен продукт и рисковете от гледна точка на дългосрочната устойчивост на публичните финанси са ниски. (3) В случай на значително отклонение от средносрочната бюджетна цел за структурния дефицит, съгласно разпоредбите на чл. 10 от Регламент (ЕО) № 1466/97 на Съвета от 7 юли 1997 г. за засилване на надзора върху състоянието на бюджета и на надзора и координацията на</p>	<p>Пълно</p>
---	--	--------------

	<p>икономическите политики, или от мерките за нейното постигане се прилагат разпоредбите на Закона за фискален съвет и корективни механизми.</p> <p>(4) За значително се приема всяко отклонение от правилото по ал. 2, което е равно на или надвишава 0,5 на сто от БВП за една година или средно за двугодишен период.</p> <p>(5) Средносрочната бюджетна цел за структурния дефицит на годишна основа се актуализира на всеки три години. Тя може допълнително да се актуализира в случай на прилагането на структурни реформи със значимо въздействие върху устойчивостта на публичните финанси, съгласно разпоредбите на чл. 2а от Регламент (ЕО) № 1466/97 на Съвета от 7 юли 1997 г. за засилване на надзора върху състоянието на бюджета и на надзора и координацията на икономическите политики.</p> <p>Чл. 24. (1) Незапълнението на средносрочната бюджетна цел за структурния дефицит на годишна основа се допуска при извънредни обстоятелства и при условие, че непостигането ѝ е в размер, който не застрашава устойчивостта на публичните финанси, съгласно разпоредбите на чл. 9 от Регламент (ЕО) № 1466/97 на Съвета от 7 юли 1997 г. за засилване на надзора върху състоянието на бюджета и на надзора и координацията на икономическите политики в средносрочен план.</p> <p>(2) Временно отклонение от средносрочната бюджетна цел за структурния дефицит или от задължителната годишна корекция на бюджетното салдо до размер съгласно съответните изисквания на Европейския съюз, се допуска при провеждането на значителни структурни реформи или еквивалентни на тях инвестиционни проекти с положителен ефект върху фискалната устойчивост в дългосрочен план. Това отклонение не може да води до надвишаване на максимално допустимия размер на дефицита на сектор "Държавно управление" по чл. 25, ал. 2.</p> <p>(3) Временното отклонение по ал. 2 следва да се коригира в рамките на период от четири години. Повторно отклонение по ал. 2 се допуска след достигането на средносрочната бюджетна цел за структурния дефицит в рамките на предвидения четиригодишен период.</p> <p>(4) Извънредно обстоятелство е необичайно събитие извън контрола на Министерския съвет, което има сериозно въздействие върху финансовата позиция на сектор "Държавно управление", съгласно</p>
--	---

	<p>разпоредбите на чл. 9 от Регламент (ЕО) № 1466/97 на Съвета от 7 юли 1997 г. за засилване на надзора върху състоянието на бюджета и на надзора и координацията на икономическите политики, или период на икономически спад с над 3 на сто в реално изражение.</p> <p>Чл. 25. (1) Целта за салдото на сектор "Държавно управление" е постигане и/или поддържане на нулево или положително салдо.</p> <p>(2) Дефицитът на сектор "Държавно управление" на годишна основа, изчислен въз основа на методологията на Европейската система от национални и регионални сметки на Общността, не може да надвишава 3 на сто от brutния вътрешен продукт.</p> <p>(3) В случай на дефицит на сектор "Държавно управление" на годишна основа Министерският съвет със средносрочната бюджетна прогноза определя срока и стъпките за достигане на нулево или положително салдо.</p> <p>Чл. 26. (1) Годишният ръст на разходите не следва да надхвърля референтния растеж на потенциалния брутен вътрешен продукт. Обхватът на разходите и методологията за изчисляване на референтния растеж на потенциалния брутен вътрешен продукт се определят съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1466/97 на Съвета от 7 юли 1997 г. за засилване на надзора върху състоянието на бюджета и на надзора и координацията на икономическите политики.</p> <p>(2) По-висок ръст на разходите спрямо този по ал. 1 се допуска само при компенсиране с допълнителни мерки, водещи до увеличаване на бюджетните приходи. Допълнителните мерки следва да водят до устойчиво нарастване на приходите и да нямат еднократен характер.</p> <p>(3) В случай на очаквано превишение на годишния ръст на разходите над референтния растеж на потенциалния брутен вътрешен продукт, извън случаите по ал. 2 и 4, със средносрочната бюджетна прогноза по чл. 79, ал. 3 се определят допълнителни мерки за постигане на допустимото съотношение по ал. 1 през следващата година.</p> <p>(4) Когато средносрочната бюджетна цел е преизпълнена, годишният ръст на разходите може да надвиши референтния растеж на потенциалния брутен вътрешен продукт при спазване на изискванията на чл. 23.</p> <p>(5) Мерки, водещи до трайно намаляване на бюджетните приходи, се компенсират с мерки за трайно намаляване на разходите.</p> <p>(6) Преизпълнението на приходите за текущата бюджетна година не</p>
--	--

<p>може да служи като източник за допълнителни разходи освен в случаите по ал. 7 - 10.</p> <p>(7) Алинея 6 не се прилага за преизпълнението на приходите от застрахователни обезщетения и от помощи и дарения.</p> <p>(8) Алинея 6 не се прилага за бюджетите на Народното събрание, на съдебната власт и за бюджетите на общините, както и за бюджетите на бюджетните организации по чл. 22, ал. 5.</p> <p>(9) Алинея 6 не се прилага за делегираните бюджети, когато със закон е предвидено разходване на преизпълнението на приходите.</p> <p>(10) За сметка на преизпълнението на данъчните приходи по държавния бюджет Народното събрание по предложение на Министерския съвет може да одобрява допълнителни разходи и трансфери по държавния бюджет при спазване на фискалните правила по този закон.</p> <p>Чл. 27. (1) Целта за бюджетното салдо по консолидираната фискална програма, изчислено на касова основа, е постигане и/или поддържане на нулево или положително салдо.</p> <p>(2) При очаквано негативно отклонение от годишната цел за бюджетното салдо по консолидираната фискална програма министърът на финансите предлага на Министерския съвет да одобри компенсирани мерки.</p> <p>(3) В случай че мерките по ал. 2 налагат промени на основни показатели на държавния бюджет и/или на бюджетите на социалноосигурителните фондове, Министерският съвет внася в Народното събрание предложение за промени на закона за държавния бюджет и/или на законите за бюджета на държавното обществено осигуряване и на Националната здравноосигурителна каса.</p> <p>(4) Годишният бюджетен дефицит по консолидираната фискална програма, изчислен на касова основа, е в размер, при който не се нарушава изискването по чл. 25, ал. 2.</p> <p>(5) В случай на дефицит по консолидираната фискална програма, изчислен на касова основа, в средносрочната бюджетна прогноза и в закона за държавния бюджет се предвиждат мерки за ежегодното му намаление до постигане на нулево или положително бюджетно салдо.</p> <p>Чл. 28. (1) Максималният размер на разходите по консолидираната фискална програма не може да надвишава 40 на сто от брутния вътрешен продукт.</p>	
---	--

	<p>(2) В случай на очаквано превишение на размера по ал. 1 със средносрочната бюджетна прогноза по чл. 79, ал. 3 се определят допълнителни мерки за постигане на допустимото съотношение през следващата година.</p> <p>Чл. 29. (1) Номиналният размер на консолидирания дълг на сектор "Държавно управление" към края на всяка година не може да надвишава 60 на сто от брутния вътрешен продукт.</p> <p>(2) В случай на превишение на дълга по ал. 1 над 60 на сто от брутния вътрешен продукт в средносрочната бюджетна прогноза и в закона за държавния бюджет се предвиждат мерки за ежегодното му намаление в размер, не по-малко от 5 на сто от установеното превишение, до постигане на съотношението по ал. 1.</p> <p>(3) Консолидираният дълг на сектор "Държавно управление" към края на всяка година като съотношение спрямо брутния вътрешен продукт не може да надвишава съотношението от предходната година, докато това съотношение е над 60 на сто.</p> <p>(4) В случаите по ал. 2 в закона за държавния бюджет за съответната година може да се предвидят допълнителни ограничения за поемането на дълг от общините и социалноосигурителните фондове, включително по отделни общини и по социалноосигурителни фондове.</p> <p>Чл. 30. Средносрочната цел за бюджетното салдо по бюджета на общината, изчислено на касова основа, е придържане към балансирано бюджетно салдо.</p> <p>Чл. 31. (1) Средният темп на нарастване на разходите за местни дейности по бюджетите на общините за прогнозирания средносрочен период не следва да надхвърля средния темп на нарастване на отчетените разходи за местни дейности за последните четири години.</p> <p>(2) По-висок темп на нарастване на разходите спрямо този по ал. 1 се допуска само при компенсиране с допълнителни мерки, водещи до увеличаване на бюджетните приходи. Допълнителните мерки следва да водят до устойчиво нарастване на собствените общински приходи и да нямат еднократен характер.</p> <p>(3) Мерки, водещи до трайно намаляване на бюджетните приходи по бюджетите на общините, се компенсират с мерки за трайно намаляване на разходите.</p> <p>Чл. 32. (1) Годишният размер на плащанията по общинския дълг за всяка община във всяка отделна година не може да надвишава 15 на сто</p>
--	--

<p>от средногодишния размер на собствените приходи и общата изравнителна субсидия за последните три години, изчислен на базата на данни от годишните отчети за изпълнението на бюджета на общината.</p> <p>(2) Номиналът на издадените през текущата бюджетна година общински гаранции не може да надвишава 5 на сто от общата сума на приходите и общата изравнителна субсидия по последния годишен отчет за изпълнението на бюджета на общината.</p> <p>(3) Годишният размер на плащанията по дълга включва дължимите главница, лихви, такси, комисионни и други плащания по поетия от общината дълг.</p> <p>(4) Когато предстоящо плащане по съществуващ дълг, който е предмет на рефинансиране, е дължимо на дата, предхождаща датата на поемане на рефинансиращия дълг, общината задължително заделя паричен резерв за предстоящото плащане по съществуващия дълг в рамките на размера, определен с ал. 1.</p> <p>(5) В ограничението по ал. 1 не се включва дългът на общините по временни безлихвени заеми и по предоставени им заеми от други лица от сектор "Държавно управление".</p> <p>(6) Със закона за държавния бюджет за съответната година може да се определя максимален размер на дълга, който може да бъде поет от общината през бюджетната година извън ограниченията по ал. 1 и извън случаите по ал. 5 за авансово финансиране на плащания по проекти, финансирани със средства от Европейския съюз.</p> <p>Чл. 33. (1) Социалноосигурителните фондове не могат да поемат дълг с изключение на:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. временни безлихвени заеми; 2. дълг по международни програми и договори, ратифицирани от Народното събрание; 3. финансов лизинг и други форми на дълг, различни от парични заеми и емисии на ценни книжа. <p>(2) Със законите за бюджетите на социалноосигурителните фондове за съответната година може да се определят лимити за поемане на дълг по ал. 1, т. 3.</p> <p>(3) Социалноосигурителните фондове не могат да издават гаранции.</p> <p>Чл. 34. (1) Държавните висши училища, Българската академия на науките, Българската национална телевизия, Българското национално радио и Българската телеграфна агенция не могат да поемат дълг с</p>	
--	--

<p>изключение на:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. временни безлихвени заеми; 2. дълг по международни програми и договори, ратифицирани от Народното събрание; 3. финансов лизинг и други форми на дълг, различни от парични заеми и емисии на ценни книжа. <p>(2) Със закона за държавния бюджет може да се определят лимити за поемане на дълг по ал. 1, т. 3.</p> <p>(3) Лицата по ал. 1 не могат да издават гаранции.</p> <p>(4) Разпоредбите на ал. 1 - 3 се прилагат и за всички останали лица от подсектор "Централно управление", чиито бюджети са включени в консолидираната фискална програма и не са част от държавния бюджет, без тези по ал. 5.</p> <p>(5) Разпоредбите на ал. 1 - 3 се прилагат и за лицата от подсектор "Централно управление", чиито средства и операции са включени в консолидираната фискална програма по реда на чл. 171, освен ако със закон не е определено друго.</p> <p>Чл. 35. (1) Министърът на финансите определя реда, начина и сроковете за предоставяне на информация за състоянието и движението на дълга на общините и на социалноосигурителните фондове, включително за техните намерения за поемане на дълг, както и за издаване на гаранции от общините.</p> <p>(2) Министърът на финансите може да изисква информация за състоянието и движението на дълга и от други субекти, които попадат в обхвата на сектор "Държавно управление".</p> <p>Чл. 36. (1) Официалната информация за консолидирания дълг на сектор "Държавно управление" се публикува от Министерството на финансите в месеца, следващ месеца, през който тези данни са публикувани от Европейската комисия (Евростат).</p> <p>(2) Официалната информация за гаранциите на сектор "Държавно управление" се публикува от Министерството на финансите в месеца, следващ месеца, през който тези данни са публикувани от Европейската комисия (Евростат).</p> <p>Чл. 37. (1) Със закона за държавния бюджет за съответната година се определят ограниченията за максималния размер на:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. новия държавен дълг, който може да бъде поет през годината, като се посочват поотделно максималните размери на поемането на дълг. 	
--	--

	<p>а) по Закона за държавния дълг;</p> <p>б) чрез финансов лизинг и останалите форми на дълг съгласно Регламент на Съвета (ЕО) № 479/2009 от 25 май 2009 г. за прилагане на Протокола за процедурата при прекомерен дефицит, приложен към Договора за създаване на Европейската общност (ОВ, L 145/1 от 10 юни 2009 г.);</p> <p>2. новите държавни гаранции по Закона за държавния дълг, които могат да бъдат поети през годината;</p> <p>3. държавния дълг към края на годината;</p> <p>4. други гаранции, за които това е предвидено в закон, с изключение на гаранциите по чл. 51, ал. 3, т. 4, буква „а“ от Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници.</p> <p>(2) Със закона за държавния бюджет за съответната година може да се определят и ограничения за максималния размер на дълга на подсектор "Централно управление".</p> <p>(3) В закона за държавния бюджет за съответната година се включват и всички одобрени от Министерския съвет инвестиционни проекти и специфични програми съгласно Закона за държавния дълг, които ще се финансират с държавни или държавногарантирани заеми.</p> <p>(4) В закона за държавния бюджет за съответната година се включват и проекти, надвишаващи стойностен праг, определен с акт на Министерския съвет, които ще се финансират с финансов лизинг и други форми на държавен дълг извън тези по Закона за държавния дълг.</p> <p>(5) Аlineя 4 не се прилага за бюджетите на Народното събрание и на съдебната власт.</p> <p>Чл. 38. Дължимите суми за лихви и погашения по главниците по държавния дълг съставляват приоритетно задължение на държавния бюджет.</p> <p>Чл. 39. С решението за приемане на общинския бюджет за съответната година общинският съвет определя:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. максималния размер на новия общински дълг; 2. общинските гаранции, които може да бъдат издадени през годината; 3. максималния размер на общинския дълг и общинските гаранции към края на бюджетната година. <p>Чл. 40. Дължимите суми за лихви и погашения по главниците по</p>
--	---

Чл. 2, втори параграф, буква „г“: г) бюджетните процедури, включващи процедурни правила, на които се основава бюджетният процес на всички етапи;	общинския дълг съставляват приоритетно задължение на общинския бюджет. Чл. 41. С годишния закон за държавния бюджет се определя минималното ниво на фискалния резерв към края на годината.	Пълно
	Закон за публичните финанси Чл. 66. (1) Министерският съвет чрез министъра на финансите организира съставянето на средносрочната бюджетна прогноза и на проекта на държавния бюджет. (2) Средносрочната бюджетна прогноза по ал. 1 се съставя за срок три години. Чл. 67. (1) Ежегодно в срок до 31 януари Министерският съвет по предложение на министъра на финансите приема бюджетната процедура по съставянето на средносрочната бюджетна прогноза и на проекта на държавния бюджет за следващата година. (2) Бюджетната процедура включва етапите, сроковете, разпределението на отговорностите и изискванията за съставянето на средносрочната бюджетна прогноза и на проекта на държавния бюджет. (3) Бюджетната процедура обхваща всички разпоредители с бюджет по бюджетите на бюджетните организации. (4) С бюджетната процедура Министерският съвет може да определя първостепенни разпоредители с бюджет, извън тези по чл. 18, ал. 2, които да прилагат програмен формат на бюджет. (5) Бюджетната процедура обхваща и юридически лица, контролирани от държавата и/или от общините, които не са част от консолидираната фискална програма, но попадат в обхвата на сектор "Държавно управление". (6) Министърът на финансите дава указания по изпълнението на бюджетната процедура. (7) Националният статистически институт предоставя информация за лицата по ал. 5, попадащи в сектор "Държавно управление", включително по подсектори. Обхватът, сроковете и редът за предоставяне на информацията се съгласуват между министъра на финансите и председателя на Националния статистически институт. Чл. 72. (1) Ежегодно в срок до 20 април Министерският съвет по предложение на министъра на финансите одобрява средносрочна	

	<p>бюджетна прогноза за следващите три години, както и актуализация на стратегията за управление на държавния дълг съгласно Закона за държавния дълг.</p> <p>(2) Средносрочната бюджетна прогноза се разработва от Министерството на финансите на базата на:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. най-вероятния или на по-консервативния макроикономически сценарий, основан на пролетната макроикономическа прогноза; 2. утвърдените с последната средносрочна бюджетна прогноза фискални цели, политики и разходни тавани и/или бюджетни взаимоотношения; 3. оценка на прякото въздействие на предвижданите политики върху дългосрочната устойчивост на публичните финанси; 4. бюджетните прогнози на първостепенните разпоредители с бюджет за следващите три години; 5. оценките на Министерството на финансите на прогнозите на първостепенните разпоредители с бюджет; 6. други оценки и прогнози, които може да включват и прогнози и оценки за дълга на подсектор "Централно управление", на социалноосигурителните фондове и на подсектор "Местно управление". <p>(3) При промяна на фискалните цели и политиките спрямо тези по ал. 2, т. 2 различията се отразяват в средносрочната бюджетна прогноза.</p> <p>(4) Одобрената средносрочна бюджетна прогноза се публикува на интернет страницата на Министерството на финансите и се представя за информация на Народното събрание.</p> <p>Чл. 79. (1) Министерът на финансите изготвя и внася в Министерския съвет:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. законопроект за държавния бюджет; 2. проекта на актуализираната средносрочна бюджетна прогноза, като отразява препоръките на Съвета на Европейския съюз и различията между макроикономическите сценарии от пролетната и есенната прогноза на Министерството на финансите; 3. проекта на становище на Министерския съвет по проекта на бюджет на съдебната власт; 4. протокола от консултациите с Националното сдружение на общините в Република България; 5. други документи, определени с бюджетната процедура. <p>(2) Министерът на финансите заедно със законопроекта за</p>
--	---

	<p>държавния бюджет внася в Министерския съвет програмните форми на бюджети на първостепенните разпоредители с бюджет по държавния бюджет, като посочва тези, които не съответстват на параметрите на законопроекта за държавния бюджет и на актуализираната средносрочна бюджетна прогноза.</p> <p>(3) Министерският съвет одобрява законопроекта за държавния бюджет, актуализираната средносрочна бюджетна прогноза и приема становището по ал. 1, т. 3. Параметрите на одобрения законопроект за държавния бюджет трябва да съответстват на параметрите на актуализираната средносрочна бюджетна прогноза.</p> <p>(4) В срок до 31 октомври Министерският съвет внася в Народното събрание одобрения законопроект за държавния бюджет заедно с актуализираната средносрочна бюджетна прогноза, представляваща мотивите към него, приетото становище по ал. 1, т. 3 и програмните форми на бюджети на първостепенните разпоредители с бюджет по държавния бюджет, които съответстват на параметрите на законопроекта за държавния бюджет и на актуализираната средносрочна бюджетна прогноза.</p> <p>(5) С решението за одобряване на законопроекта за държавния бюджет Министерският съвет задължава първостепенните разпоредители с бюджет, чиито параметри на програмните форми на бюджет не съответстват на параметрите на законопроекта и на актуализираната средносрочна бюджетна прогноза, да ги приведат в съответствие и в едновременно срок от внасянето на законопроекта за държавния бюджет в Народното събрание да ги представят на председателя на Народното събрание за обсъждане в постоянните комисии.</p> <p>(6) Първостепенните разпоредители с бюджет публикуват програмните форми на бюджетите си по ал. 4 и 5 на интернет страниците си при спазване на изискванията на Закона за защита на класифицираната информация.</p> <p>(7) (Доп. – ДВ, бр. 43 от 2016 г.) При необходимост Министерският съвет по предложение на министъра на финансите в едномесечен срок от обнародването на закона за държавния бюджет, закона за бюджета на държавното обществено осигуряване и закона за бюджета на Националната здравноосигурителна каса за съответната година и на данъчните закони одобрява промени в актуализираната средносрочна бюджетна прогноза по ал. 3 в съответствие с параметрите на приетите</p>
--	---

	<p>заconi.</p> <p>(8) При необходимост в едноседмичен срок от одобрените промени по ал. 7 първостепенните разпоредители с бюджет, които изготвят програмен формат на бюджетите си, ги актуализират и ги публикуват на интернет страницата си при спазване изискванията на Закона за защита на класифицираната информация.</p> <p>Чл. 83. (1) Кметът на общината разработва бюджетната прогноза на общината със съдействието на кметовете на кметства и кметовете на райони на базата на:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. указанията по чл. 67, ал. 6 и по чл. 82, ал. 4; 2. допусканията за развитието на региона; 3. приетите от общинския съвет стратегия, прогнози за развитие на общината и общинския план за развитие; 4. фискалните правила и ограничения, определени в този закон; 5. предложенията на местната общност; 6. предложенията на второстепенните и разпоредители с бюджет от по-ниска степен, както и на бюджетните организации с общинска собственост. <p>(2) Общинският съвет одобрява бюджетната прогноза по предложение на кмета на общината.</p> <p>(3) Кметът на общината представя в Министерството на финансите бюджетната прогноза в сроковете, определени с бюджетната процедура.</p> <p>Чл. 84. (1) Кметът на общината разработва проекта за общинския бюджет по показателите по чл. 45, ал. 1 със съдействието на кметовете на кметства и кметовете на райони на базата на:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. одобрената от Министерския съвет средносрочна бюджетна прогноза, включително размера на основните бюджетни взаимоотношения на бюджетите на общините с централния бюджет, както и одобрената бюджетна прогноза по чл. 83, ал. 2; 2. указанията по чл. 67, ал. 6 и чл. 82, ал. 4; 3. разделението на дейностите и определените натурални и стойностни показатели за делегираните от държавата дейности съобразно съответните специални закони; 4. задълженията по предявени вземания по влезли в сила съдебни решения; 5. прогнозата за очаквания размер на нови задължения за разходи и за посмание на ангажименти за разходи;
--	---

	<p>6. задълженията по финансиране на общинския дълг и намеренията за поемане на нов общински дълг, както и максималния размер на общинския дълг и на общинските гаранции към края на бюджетната година;</p> <p>7. задълженията по национални и регионални програми и проекти;</p> <p>8. други бюджетни, отчетни и статистически показатели на касова и начислена основа;</p> <p>9. други оценки и прогнози.</p> <p>(2) Кметът на общината представя проекта на бюджет за публично обсъждане от местната общност в срок не по-късно от 30 ноември, като оповестява датата на обсъждането най-малко 7 дни предварително на интернет страницата на общината и в местните средства за масово осведомяване. Публичното обсъждане се провежда по ред, определен от общинския съвет. За постъпилите предложения се съставя протокол, който се внася в общинския съвет заедно с окончателния проект на бюджета.</p> <p>(3) Проектът на бюджета се придружава от разчети по показатели по единната бюджетна класификация, определени с указанията по чл. 67, ал. 6, от индикативен годишен разчет за сметките за средства от Европейския съюз и от прогнозите по чл. 82, ал. 3.</p> <p>(4) Кметът на общината внася в общинския съвет окончателния проект на бюджета на общината, индикативния годишен разчет за сметките за средства от Европейския съюз и прогнозите по чл. 82, ал. 3 в срок до 20 работни дни от обнародването на закона за държавния бюджет за съответната година.</p> <p>Чл. 92. (1) Министерският съвет приема постановление за изпълнението на държавния бюджет до един месец след обнародването на годишния закон за държавния бюджет.</p> <p>(2) С постановлението се конкретизират показателите по бюджетите, включени в държавния бюджет, с изключение на бюджетите на Народното събрание и на съдебната власт. С постановлението се конкретизират и показателите по отделните бюджетни програми по бюджетите на бюджетните организации, които прилагат програмен формат на бюджет, в рамките на утвърдените с годишния закон за държавния бюджет разходи по области на политики и/или бюджетни програми.</p> <p>Чл. 94. (1) Проектът на бюджет на общината се разглежда по ред,</p>
--	--

	<p>определен от общинския съвет.</p> <p>(2) Общинският съвет приема с решение бюджета на общината по показателите по чл. 45, ал. 1 в срок до 15 работни дни от внасянето му от кмета. Размерите на бюджетните взаимоотношения с държавния бюджет трябва да съответстват на приетите със закона за държавния бюджет за съответната година, както и на други относими за съответната община показатели и разпоредби.</p> <p>Чл. 100. (1) Първостепенните разпоредители с бюджет организират и ръководят изпълнението на бюджетите си.</p> <p>(2) Първостепенните разпоредители с бюджет определят бюджетите на второстепенните разпоредители с бюджет и ги утвърждават, доколкото в този или в друг закон не е определено друго.</p> <p>(3) Второстепенните разпоредители с бюджет определят и утвърждават бюджетите на разпоредителите си с бюджет от по-ниска степен.</p> <p>Чл. 138. (1) Министърът на финансите изготвя годишния отчет за изпълнението на държавния бюджет по показателите, по които е приет, и отчет на консолидираната фискална програма въз основа на годишните отчети на първостепенните разпоредители с бюджет и отчета на централния бюджет.</p> <p>(2) Министърът на финансите в срок до 30 юни на следващата бюджетна година представя на Сметната палата отчетите по ал. 1.</p> <p>(3) Министърът на финансите внася за разглеждане от Министерския съвет отчета за изпълнението на държавния бюджет по показателите, по които е приет, изготвен въз основа на одитираните от Сметната палата годишни отчети на първостепенните разпоредители с бюджет и на централния бюджет, придружен с доклад, в срок до 30 септември на следващата бюджетна година.</p> <p>(4) Министерският съвет приема и внася в Народното събрание отчета и доклада по ал. 3.</p> <p>(5) След приемането и внасянето на отчета за изпълнението на държавния бюджет по реда на ал. 4, преди приемането му по реда на чл. 139, ал. 2 и в случай на открити в процес на одит от Сметната палата грешки и неточности в отчетите за касовото изпълнение на съответните бюджети със съществен ефект върху показателите на отчета за изпълнението на държавния бюджет, Сметната палата уведомява за тях министъра на финансите и комисията към Народното събрание, която</p>
--	---

	<p>отговаря за бюджета, като посочва и корекциите, които е необходимо да бъдат направени в отчета.</p> <p>(6) Министърът на финансите дава писмено становище в случаите по ал. 5 и го изпраща до Сметната палата и до комисията към Народното събрание, която отговаря за бюджета.</p> <p>(7) За целите на отчетността и статистиката на публичните финанси министърът на финансите в случаите по ал. 5 и в съответствие със становището си по ал. 6 може да извърши промени в отчетните данни за касовото изпълнение по консолидираната фискална програма.</p> <p>Чл. 140. (1) Кметът на общината изготвя годишния отчет за изпълнението на бюджета по показателите, по които е приет, придружен с доклад, и го внася за приемане от общинския съвет.</p> <p>(2) Отчетът по ал. 1 се придружава и от:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. отчет за изпълнението на сметките за средства от Европейския съюз; 2. отчетната информация по чл. 137, ал. 1, т. 2 и 3; 3. друга отчетна информация. <p>(3) В доклада по ал. 1 се включва и информация за изпълнението на фискалните цели, както и за изпълнението на прогнозите по чл. 82, ал. 3.</p> <p>(4) Председателят на общинския съвет организира публично обсъждане на отчета по ал. 1 от местната общност, като оповестява датата на обсъждането най-малко 7 дни предварително на интернет страницата на общината и в местни средства за масово осведомяване. Публичното обсъждане се провежда по ред, определен от общинския съвет.</p> <p>(5) Общинският съвет след обсъждането по ал. 4 приема отчета по ал. 1 не по-късно от 31 декември на годината, следваща отчетната година.</p> <p>(6) Приетият отчет по ал. 5 и отчетът за сметките за средства от Европейския съюз по ал. 2, т. 1 се публикуват на интернет страницата на общината.</p>
<p>Чл. 2, втори параграф, буква „д“:</p> <p>д) средносрочните бюджетни рамки като специфична съвкупност от национални бюджетни процедури, които разширяват времевия хоризонт за изготвяне на фискалната политика отвъд годишния бюджетен цикъл, включително определяне на приоритетите на политиката и на средносрочните</p>	<p>Пълно</p> <p>Закон за публичните финанси</p> <p>Чл. 73. Средносрочната бюджетна прогноза съдържа:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. описание на приоритетите на политиките на правителството; 2. основните допускания, при които е разработена; 3. допусканията за развитието на националната и световната икономика, включително макроикономически сценарии; 4. целите на фискалната и бюджетната политика, обвързани със

<p>бюджетни цели;</p>	<p>заложените в този закон фискални правила и ограничения и основни принципи за управление на публичните финанси;</p> <p>5. информация за последната отчетна година, за текущата година и прогнозата за основни бюджетни показатели за следващите три години;</p> <p>6. прогнози за всички основни разходни и приходни показатели на сектор „Държавно управление“ за следващите три години, които включват и:</p> <p>а) оценка на базата на непроменени политики на правителството с повече информация за подсекторите „Централно управление“ и „Социалноосигурителни фондове“;</p> <p>б) описание на предвиджаните политики с финансово въздействие върху сектор „Държавно управление“, прогноза за основни показатели за следващите три години в рамките на тези политики, включително и информация как се постигат корекциите към средносрочната бюджетна цел в сравнение с бюджетния сценарий при непроменени политики на правителството;</p> <p>7. информация за общото влияние от дейността на юридическите лица, контролирани от държавата и/или от общините, които не са част от консолидираната фискална програма, но попадат в обхвата на сектор „Държавно управление“, върху салдото и консолидирания дълг на сектор „Държавно управление“;</p> <p>8. информация за условните задължения с потенциално значително въздействие върху сектор „Държавно управление“, включително и на равнище подсектори на сектор „Държавно управление“;</p> <p>9. таваните на разходите по отделни първостепенни разпоредители с бюджет или обобщено за група първостепенни разпоредители с бюджет и/или на бюджетните взаимоотношения за следващите три години.</p> <p>Закон за Фискален съвет и автоматични корективни механизми</p>
<p>Чл. 2, втори параграф, буква „е“:</p> <p>е) механизмите за независимо наблюдение и анализ с оглед повишаване на прозрачността на елементите на бюджетния процес;</p>	<p>Пълно</p> <p>Чл. 4. Фискалният съвет има за цел:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. независимо наблюдение и анализ на бюджетната рамка с оглед поддържане на устойчиви публични финанси; 2. повишаване на качеството на официалните макроикономически и бюджетни прогнози чрез извършване на безпристрастна оценка, основана на обективни критерии; 3. повишаване на прозрачността и информираността на обществото за фискалното управление на страната.

<p>Чл. 2, втори параграф, буква „ж“:</p> <p>ж) механизмите и правилата, регулиращи фискалните взаимоотношения между публичните органи в различните подсектори на сектор „Държавно управление“.</p>	<p>Закон за публичните финанси</p> <p>Чл. 48. (1) Бюджетните взаимоотношения на държавния бюджет с бюджетите на социалноосигурителните фондове се определят при условия и по ред, предвидени в специалните закони.</p> <p>(2) Годишният размер на бюджетните взаимоотношения по ал. 1 се определя със закона за държавния бюджет за съответната година.</p> <p>(3) Показателите по бюджетите на държавното обществено осигуряване и на Националната здравноосигурителна каса и другите социалноосигурителни фондове трябва да съответстват на отнесените показатели по държавния бюджет и на разчетите по консолидираната фискална програма.</p> <p>(4) При изпълнение на приходите по бюджетите на държавното обществено осигуряване и на Националната здравноосигурителна каса Министерският съвет може да одобри допълнителни трансфери от централния бюджет по бюджетите на държавното обществено осигуряване и на Националната здравноосигурителна каса за финансирането на утвърдените им разходи, ако това не води до влошаване на бюджетното салдо по консолидираната фискална програма и не са налице възможности за финансиране с наличности по сметките им.</p> <p>(5) При превишение над предвидените разходи за пенсии, помощи и обезщетения, изплащани от бюджета на държавното обществено осигуряване, Министерският съвет може да одобри допълнителни трансфери от централния бюджет по бюджета на държавното обществено осигуряване, ако това не води до влошаване на бюджетното салдо по консолидираната фискална програма и не са налице възможности за финансиране за сметка на преизпълнение на приходите по бюджета на държавното обществено осигуряване.</p> <p>Чл. 49. (1) В държавния бюджет се включват и бюджетните взаимоотношения с други бюджетни организации по чл. 13, ал. 3 и 4 при условията и по реда, предвидени в съответните специални закони.</p> <p>(2) Предвидените средства по ал. 1 се предоставят чрез бюджета на съответния първостепенен разпоредител с бюджет или директно от централния бюджет, когато това е предвидено със закон или с акт на Министерския съвет.</p> <p>Чл. 50. В държавния бюджет се предвиждат трансфери за сметки за</p>	<p>Пълно</p>
---	--	--------------

	<p>средства от Европейския съюз.</p> <p>Чл. 51. (1) Размерът по видове на основните бюджетни взаимоотношения между общинските бюджети и централния бюджет се приема със закона за държавния бюджет за съответната година.</p> <p>(2) Размерът на бюджетните взаимоотношения по ал. 1 може да се променя по реда на раздел II на глава осма от съответния орган, когато това произтича от закон, от реструктуриране на делегираните от държавата дейности или при промени в натурални и/или стойностни показатели за финансиране на съответната дейност по бюджетите на общините.</p> <p>Чл. 52. (1) Бюджетните взаимоотношения на общинския бюджет с централния бюджет включват:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. трансфери за: <ol style="list-style-type: none"> а) обща субсидия за финансиране на делегираните от държавата дейности; б) местни дейности - обща изравнителна субсидия и за зимно поддържане и снегопочистване на общински пътища; в) целева субсидия за капиталови разходи; г) други целеви разходи, включително за местни дейности; д) финансови компенсации от държавата; 2. временни безлихвени заеми. <p>(2) В общинския бюджет се включват и бюджетните взаимоотношения с други бюджети и сметки за средства от Европейския съюз.</p> <p>(3) Средствата по ал. 1, т. 1 се предоставят въз основа на закона за държавния бюджет за съответната година и/или с акт на Министерския съвет.</p> <p>(4) Средствата по ал. 1, т. 1, букви "а", "б" и "в" се предоставят в срокове, определени със закона за държавния бюджет за съответната година.</p> <p>Чл. 53. (1) Държавата финансира делегираните на общините държавни дейности с обща субсидия за тези дейности за сметка на централния бюджет, както и за сметка на бюджетите на първостепенните разпоредители с бюджет по държавния бюджет, които провеждат съответните области на политики.</p> <p>(2) Общата субсидия за финансиране на делегираните от държавата дейности се определя въз основа на приети от Министерския съвет</p>
--	---

	<p>стандарты за финансиране и натурални показатели за съответната дейност.</p> <p>Чл. 54. (1) Общата изравнителна субсидия за местни дейности е предназначена да осигури минимално равнище на местните услуги в общините. Механизмът за разпределението на общата изравнителна субсидия по общини се определя със закона за държавния бюджет за съответната година.</p> <p>(2) Размерът на общата изравнителна субсидия не може да бъде по-малък от 10 на сто от отчета на собствените приходи на всички общини по последния годишен отчет за касовото изпълнение на бюджетите им.</p> <p>(3) Проектът на механизма по ал. 1 се съгласува с Националното сдружение на общините в Република България.</p> <p>Чл. 55. (1) Размерът на целевата субсидия за капиталови разходи и механизмът за неговото разпределение по общини се определят със закона за държавния бюджет за съответната година.</p> <p>(2) Проектът на механизма по ал. 1 се съгласува с Националното сдружение на общините в Република България.</p> <p>Чл. 55а. Извън случаите по чл. 51, ал. 2 бюджетните взаимоотношения между бюджетите на общините и централния бюджет могат да се променят по реда на раздел II на глава осма от съответния орган, включително за сметка на намаление на бюджетното взаимоотношение на бюджета на първостепенен разпоредител с бюджет по държавния бюджет с централния бюджет, при изпълнение на области на политики, проекти, програми и възлагане на дейности.</p> <p>Чл. 56. (1) При извършване на промени по реда на този закон размерът на бюджетните взаимоотношения на общините с централния бюджет се смята за изменен от датата, посочена в писменото уведомление на министъра на финансите.</p> <p>(2) Промените по показателите на общинския бюджет в резултат на получени като трансфер или временен безлихвен заем средства от държавния бюджет и от други бюджети и сметки се извършват, без да е необходимо решение на общинския съвет.</p>	Пълно
<p>Чл. 3 (1) Държавите-членки поддържат национални системи за счетоводно отчитане на публичния сектор, които обхващат по изчерпателен и последователен начин всички подсектори на сектор „Държавно управление“ и съдържат информацията,</p>	<p>Закона за публичните финанси</p> <p>Чл. 164. (1) Министърът на финансите утвърждава счетоводни стандарти и сметкоплан, и дава указания на бюджетните организации, които следва да са в съответствие с:</p>	

<p>необходима за изготвяне на данни на начислена основа с цел съставяне на данните, основани на стандарта ESA 95. Тези системи за счетоводно отчитане на публичния сектор са предмет на вътрешен контрол и независим одит.</p>	<p>1. изискванията на Европейския съюз за отчетността, статистиката и бюджетирването на публичния сектор;</p> <p>2. счетоводната рамка, принципите и концепциите на Методическото ръководство за държавна финансова статистика, издадено от Международния валутен фонд;</p> <p>3. международните счетоводни стандарти за публичния сектор на Международната федерация на счетоводителите;</p> <p>4. изискванията на българското законодателство по отношение на бюджетирването, отчитането на изпълнението на консолидираната фискална програма и управлението и контрола на средствата и разходите на бюджетните организации.</p> <p>(2) Проектите на стандартите, указанията и сметкопланът по ал. 1 се разработват от Министерството на финансите.</p> <p>(3) По въпроси, неуредени в стандартите и сметкоплана по ал. 1, за бюджетните организации могат да се прилагат разпоредби на стандарти, приложими за други предприятия по смисъла на Закона за счетоводството, по ред, определен от министъра на финансите.</p> <p>(4) Стандартите, указанията и сметкопланът по ал. 1 и 3 се публикуват на интернет страницата на Министерството на финансите.</p> <p>Чл. 165. (1) Със заповед, съгласувана с председателя на Националния статистически институт, министърът на финансите може да определя предприятия, които не са бюджетни организации да прилагат стандартите, указанията и сметкоплана по чл. 164, ал. 1 и 3, когато тези предприятия попадат в сектор "Държавно управление" и не са търговски дружества.</p> <p>(2) Заповедта по ал. 1 се обнародва в "Държавен вестник" и се публикува на интернет страниците на Министерството на финансите и Националния статистически институт.</p> <p>Чл. 167. Отчетните данни за активите, пасивите, приходите, разходите и операциите на всички бюджетни организации и на предприятията по чл. 165, ал. 1 се консолидират от Министерството на финансите въз основа на представени от тях оборотни ведомости и друга информация при условия, в срокове, периодичност и по ред, определени от министъра на финансите.</p> <p>Чл. 169. (1) За целите на отчетността и статистиката на публичните финанси министърът на финансите може да изисква от предприятията по чл. 1, ал. 2 от Закона за счетоводството, които са контролирани от</p>
--	--

	<p>държавата или общините или са подпомагани от тях чрез субсидии, заеми, държавни гаранции и други форми на държавна помощ, да представят допълнителни отчети и информация в определени от него форма, съдържание, срокове и ред на изготвяне и представяне.</p> <p>(2) По реда на ал. 1 може да се събира информация и за произтичащи от дейността на предприятията по ал. 1 условни задължения с потенциален значителен ефект върху публичните финанси, включително държавни и общински гаранции.</p> <p>(3) Информацията по ал. 2, както и информация за дялове и акции на бюджетни предприятия в капитала на търговски дружества се публикува на интернет страницата на Министерството на финансите.</p>
<p>Чл. 3 (2) Държавите-членки гарантират навременната и редовна наличност на фискални данни за всички подсектори на сектор „Държавно управление“, определени в Регламент (ЕО) № 2223/96. По-специално държавите-членки публикуват:</p> <p>а) фискални данни на касова основа (или еквивалентна стойност от счетоводното отчитане на публичния сектор, ако не са налични данни на касова основа) със следната периодичност:</p> <p>— за подсекторите „Централно управление“, „Регионално управление“ и „Социалноосигурителни фондове“: всеки месец, преди края на последващия месец, и</p> <p>— за подсектора „Местно управление“: на всеки три месеца, преди края на последващото тримесечие;</p>	<p>Закон за статистиката</p> <p>Чл. 7. (1) Националният статистически институт:</p> <p>1. координира статистическата дейност на държавата, като:</p> <p>д) осигурява съответствие на методологията, съдържанието и обхвата на статистическите изследвания с изискванията на Евростат;</p> <p>6. разработва и поддържа националните статистически класификации, номенклатури, стандарти и методики самостоятелно или с предвидените в нормативен акт органи;</p>
<p>Чл. 3 (2)</p> <p>б) подробна таблица с данни за преобразуването, в която е посочена методологията на преминаването от данни на касова основа (или еквивалентни стойности от счетоводното отчитане на публичния сектор, ако не са налични данни на касова основа) към данни, основани на стандарта ESA 95.</p>	<p>Закон за статистиката</p> <p>Чл. 7. (1) Националният статистически институт:</p> <p>1. координира статистическата дейност на държавата, като:</p> <p>д) осигурява съответствие на методологията, съдържанието и обхвата на статистическите изследвания с изискванията на Евростат;</p> <p>6. разработва и поддържа националните статистически класификации, номенклатури, стандарти и методики самостоятелно или с предвидените в нормативен акт органи;</p>

<p>Чл. 4</p> <p>1. Държавите-членки гарантират, че фискалното планиране се основава на реалистични макроикономически и бюджетни прогнози, за чието изготвяне е използвана възможно най-актуалната информация. Бюджетното планиране се основава на най-вероятния макрофискален сценарий или на по-консервативния сценарий. Макроикономическите и бюджетните прогнози се сравняват с най-актуалните налични прогнози на Комисията и, ако е целесъобразно, с тези на други независими органи. Съществени разлики между избора на макрофискален сценарий и прогнозата на Комисията се излагат аргументирано, по-специално ако нивото или растежът на променливите във външните допускания значително се отклоняват от стойностите в прогнозите на Комисията.</p>	<p>Закон за публичните финанси</p> <p>Чл. 72. (1) Ежегодно в срок до 20 април Министерският съвет по предложение на министъра на финансите одобрява средносрочна бюджетна прогноза за следващите три години, както и актуализация на стратегията за управление на държавния дълг съгласно Закона за държавния дълг.</p> <p>(2) Средносрочната бюджетна прогноза се разработва от Министерството на финансите на базата на:</p> <ol style="list-style-type: none">1. най-вероятния или на по-консервативния макроикономически сценарий, основан на пролетната макроикономическа прогноза;2. утвърдените с последната средносрочна бюджетна прогноза фискални цели, политики и разходни тавани и/или бюджетни взаимоотношения;3. оценка на прякото въздействие на предвиджаните политики върху дългосрочната устойчивост на публичните финанси;4. бюджетните прогнози на първостепенните разпоредители с бюджет за следващите три години;5. оценките на Министерството на финансите на прогнозите на първостепенните разпоредители с бюджет;6. други оценки и прогнози, които може да включват и прогнози и оценки за дълга на подсектор "Централно управление", на социалноосигурителните фондове и на подсектор "Местно управление". <p>(3) При промяна на фискалните цели и политиките спрямо тези по ал. 2, т. 2 различията се отразяват в средносрочната бюджетна прогноза.</p> <p>(4) Одобрената средносрочна бюджетна прогноза се публикува на интернет страницата на Министерството на финансите и се представя за информация на Народното събрание.</p> <p>Чл. 73. Средносрочната бюджетна прогноза съдържа:</p> <ol style="list-style-type: none">1. описание на приоритетите на политиките на правителството;2. основните допускания, при които е разработена;3. допусканията за развитието на националната и световната икономика, включително макроикономически сценарии;4. целите на фискалната и бюджетната политика, обвързани със заложените в този закон фискални правила и ограничения и основни принципи за управление на публичните финанси;	<p>Пълно</p>
---	--	--------------

	<p>5. информация за последната отчетна година, за текущата година и прогнозата за основни бюджетни показатели за следващите три години;</p> <p>6. прогнози за всички основни разходни и приходни показатели на сектор „Държавно управление“ за следващите три години, които включват и:</p> <p>а) оценка на базата на непроменени политики на правителството с повече информация за подсекторите „Централно управление“ и „Социалноосигурителни фондове“;</p> <p>б) описание на предвижданите политики с финансово въздействие върху сектор „Държавно управление“, прогноза за основни показатели за следващите три години в рамките на тези политики, включително и информация как се постигат корекциите към средносрочната бюджетна цел в сравнение с бюджетния сценарий при непроменени политики на правителството;</p> <p>7. информация за общото влияние от дейността на юридическите лица, контролирани от държавата и/или от общините, които не са част от консолидираната фискална програма, но попадат в обхвата на сектор „Държавно управление“, върху салдото и консолидирания дълг на сектор „Държавно управление“;</p> <p>8. информация за условните задължения с потенциално значително въздействие върху сектор „Държавно управление“, включително и на равнище подсектори на сектор „Държавно управление“;</p> <p>9. таваните на разходите по отделни първостепенни разпоредители с бюджет или обобщено за група първостепенни разпоредители с бюджет и/или на бюджетните взаимоотношения за следващите три години.</p> <p>Чл. 74. (1) Министърът на финансите съгласува с първостепенните разпоредители с бюджет разходните им тавани и/или размера на бюджетните им взаимоотношения по средносрочната бюджетна прогноза.</p> <p>(2) Министърът на финансите съгласува с Националното сдружение на общините в Република България размера на бюджетните взаимоотношения на централния бюджет с бюджетите на общините по средносрочната бюджетна прогноза.</p> <p>Чл. 75. (1) При разработването на средносрочната бюджетна прогноза и на проекта на държавния бюджет Министерството на финансите прави съставка на актуалната си макроикономическа прогноза по чл. 68 и на прогнозата си за основните показатели по чл. 73, т. 6 с тези на Европейската комисия и се аргументира при наличие на</p>
--	--

	<p>съществени разлики.</p> <p>(2) Макроикономическите прогнози по чл. 68 и прогнозите за основните показатели по чл. 73, т. 6 може да се сравняват и с тези на други независими организации.</p> <p>(3) При разработването на прогнозите по ал. 1 се използват различни допускания, отчитащи в максималната възможна степен съответните рискови сценарии.</p> <p>(4) В случаите по чл. 6, ал. 1, т. 6 от Закона за Фискален съвет и автоматични корективни механизми Министерството на финансите изготвя и публикува на интернет страницата си анализ на причините, довели до значителното отклонение на макроикономическите прогнози от отчетните данни, включващ и съответните мерки за преодоляване на установените пропуски.</p> <p>Чл. 76. Конвергентната програма, Националната програма за реформи и средносрочната бюджетна прогноза се разработват при еднакви макроикономически и фискални прогнози и допускания.</p> <p>Чл. 78. Министерът на финансите разработва проекта на държавния бюджет и проекта на актуализирана средносрочна бюджетна прогноза при взаимодействие с първостепенните разпоредители с бюджет на базата на:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. най-вероятния или на по-консервативния макроикономически сценарий, основан на есенната прогноза на Министерството на финансите за развитието на националната икономика; 2. проектите на бюджетите на първостепенните разпоредители с бюджет за съответната година и разчетите за следващите две години, разработени при задължително спазване на одобрените разходни тавани и/или бюджетни взаимоотношения; 3. проектите на бюджетите на Народното събрание и на съдебната власт и разчетите за следващите две години, като взема предвид и одобрените им препоръчителни разходни тавани; 4. други оценки и прогнози.
<p>Чл. 4</p> <p>2. Комисията оповестява публично методологиите, допусканията и съответните параметри, на които се основават макроикономическите и бюджетните прогнози.</p> <p>Чл. 4</p>	<p>Не подлежи на транспониране.</p>
	<p>Не подлежи на</p>

<p>3. За да подпомогне държавите-членки при изготвянето на бюджетните им прогнози, Комисията им предоставя прогнози за разходите на Съюза въз основа на равнището на разходите, планирано в многогодишната финансова рамка.</p>	<p>транспониране.</p>
<p>Чл. 4</p> <p>4. В рамките на анализа на чувствителността макроикономическите и бюджетните прогнози разглеждат изменението на основните фискални променливи при различни допускания за растежа и лихвените проценти. Диапазонът на алтернативните допускания, използвани при макроикономическите и бюджетните прогнози, се определя в зависимост от точността на предишните прогнози и отчита в максималната възможна степен съответните рискови сценарии.</p>	<p>Пълно</p> <p>Закон за публичните финанси</p> <p>Чл. 72. (2) Средносрочната бюджетна прогноза се разработва от Министерството на финансите на базата на:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. най-вероятния или на по-консервативния макроикономически сценарий, основан на пролетната макроикономическа прогноза; 2. утвърдените с последната средносрочна бюджетна прогноза фискални цели, политики и разходни тавани и/или бюджетни взаимоотношения; 3. оценка на прякото въздействие на предвиджаните политики върху дългосрочната устойчивост на публичните финанси; 4. бюджетните прогнози на първостепенните разпоредители с бюджет за следващите три години; 5. оценките на Министерството на финансите на прогнозите на първостепенните разпоредители с бюджет; 6. други оценки и прогнози, които може да включват и прогнози и оценки за дълга на подсектор "Централно управление", на социалноосигурителните фондове и на подсектор "Местно управление". <p>(3) При промяна на фискалните цели и политиките спрямо тези по ал. 2, т. 2 различията се отразяват в средносрочната бюджетна прогноза.</p> <p>Чл. 73. Средносрочната бюджетна прогноза съдържа:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. описание на приоритетите на политиките на правителството; 2. основните допускания, при които е разработена; 3. допусканията за развитието на националната и световната икономика, включително макроикономически сценарии; 4. целите на фискалната и бюджетната политика, обвързани със заложените в този закон фискални правила и ограничения и основни принципи за управление на публичните финанси; 5. информация за последната отчетна година, за текущата година и прогнозата за основни бюджетни показатели за следващите три години; 6. прогнози за всички основни разходни и приходни показатели на сектор „Държавно управление“ за следващите три години, които

	<p>включват и:</p> <p>а) оценка на базата на непроменени политики на правителството с повече информация за подсекторите „Централно управление“ и „Социалноосигурителни фондове“;</p> <p>б) описание на предвижданите политики с финансово въздействие върху сектор „Държавно управление“, прогноза за основни показатели за следващите три години в рамките на тези политики, включително и информация как се постигат корекциите към средносрочната бюджетна цел в сравнение с бюджетния сценарий при непроменени политики на правителството;</p> <p>7. информация за общото влияние от дейността на юридическите лица, контролирани от държавата и/или от общините, които не са част от консолидираната фискална програма, но попадат в обхвата на сектор „Държавно управление“, върху салдото и консолидирания дълг на сектор „Държавно управление“;</p> <p>8. информация за условните задължения с потенциално значително въздействие върху сектор „Държавно управление“, включително и на равнище подсектори на сектор „Държавно управление“;</p> <p>9. таваните на разходите по отделни първостепенни разпоредители с бюджет или обобщено за група първостепенни разпоредители с бюджет и/или на бюджетните взаимоотношения за следващите три години.</p> <p>Чл. 75. (3) При разработването на прогнозите по ал. 1 се използват различни допускания, отчитащи в максималната възможна степен съответните рискови сценарии.</p>
<p>Чл. 4</p> <p>5. Държавите-членки посочват институцията, отговорна за изготвянето на макроикономическите и бюджетните прогнози, и оповестяват публично официалните макроикономически и бюджетни прогнози, съставени за целите на фискалното планиране, включително методологиите, допусканията и съответните параметри, на които тези прогнози се основават. Поне веднъж годишно държавите-членки и Комисията установяват технически диалог относно допусканията, залегнали в подготовката на макроикономическите и бюджетните прогнози.</p>	<p>Пълно</p> <p>Закон за публичните финанси</p> <p>Чл. 66. (1) Министерският съвет чрез министъра на финансите организира съставянето на средносрочната бюджетна прогноза и на проекта на държавния бюджет.</p> <p>(2) Средносрочната бюджетна прогноза по ал. 1 се съставя за срок три години.</p> <p>Чл. 67. (1) Ежегодно в срок до 31 януари Министерският съвет по предложение на министъра на финансите приема бюджетната процедура по съставянето на средносрочната бюджетна прогноза и на проекта на държавния бюджет за следващата година.</p> <p>(2) Бюджетната процедура включва етапите, сроковете, разпределението на отговорностите и изискванията за съставянето на</p>

<p>средносрочната бюджетна прогноза и на проекта на държавния бюджет.</p> <p>(3) Бюджетната процедура обхваща всички разпоредители с бюджет по бюджетите на бюджетните организации.</p> <p>(4) С бюджетната процедура Министерският съвет може да определя първостепенни разпоредители с бюджет, извън тези по чл. 18, ал. 2, които да прилагат програмен формат на бюджет.</p> <p>(5) Бюджетната процедура обхваща и юридически лица, контролирани от държавата и/или от общините, които не са част от консолидираната фискална програма, но попадат в обхвата на сектор "Държавно управление".</p> <p>(6) Министерът на финансите дава указания по изпълнението на бюджетната процедура.</p> <p>(7) Националният статистически институт предоставя информация за лицата по ал. 5, попадащи в сектор "Държавно управление", включително по подсектори. Обхватът, сроковете и редът за предоставяне на информацията се съгласуват между министъра на финансите и председателя на Националния статистически институт.</p> <p>Чл. 68. (1) В рамките на бюджетната процедура министърът на финансите изготвя пролетна и есенна макроикономическа прогноза в срок съответно до 25 март и до 25 септември.</p> <p>(2) Макроикономическите прогнози, включително основните допускания, на които тези прогнози се основават, се публикуват на интернет страницата на Министерството на финансите в срок до 10 дни след тяхното изготвяне.</p> <p>Чл. 69. (1) Бюджетните прогнози и проектите на бюджети се разработват:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. от разпоредителите с бюджет по бюджетите на бюджетните организации, включително общините - по показатели от единната бюджетна класификация; 2. от първостепенните разпоредители с бюджет, които прилагат програмен формат на бюджет - и по области на политики и бюджетни програми; 3. от първостепенния разпоредител с бюджет по бюджета на Народното събрание - и по функционални области и бюджетни програми; 4. за бюджета на съдебната власт - и по органи на съдебната власт; 5. за държавните висши училища и за Българската академия на науките - чрез съответния първостепенен разпоредител с бюджет, 	
--	--

	<p>консолидирано и по отделни бюджети по показатели от единната бюджетна класификация.</p> <p>(2) Разпоредителите с бюджет разработват бюджетните си прогнози и проектите на бюджети при спазване на разходните тавани и/или размерите на бюджетните взаимоотношения, одобрени от Министерския съвет с последната средносрочна бюджетна прогноза, на бюджетната процедура и на указанията на министъра на финансите.</p> <p>(3) Информацията за делегираните от държавата дейности, финансирани от държавния бюджет чрез бюджетите на общините, се представя на министъра на финансите по общини от министрите, отговорни за провеждането на съответната политика.</p> <p>(4) Първостепенните разпоредители с бюджет представят на министъра на финансите бюджетните си прогнози и проектите си на бюджети.</p> <p>(5) Първостепенните разпоредители с бюджет представят и прогноза за получаването и разходването на средства от Европейския съюз и на средства по други международни програми и договори.</p> <p>(6) Първостепенните разпоредители с бюджет по бюджетите на Народното събрание и на съдебната власт внасят бюджетните си прогнози и проектите си на бюджети в Министерския съвет в определените с бюджетната процедура срокове. Бюджетните прогнози и проектите на бюджети се представят и на министъра на финансите за целите на изготвянето на средносрочната бюджетна прогноза и на проекта за държавен бюджет в определените с бюджетната процедура срокове.</p> <p>(7) Министърът на финансите уведомява писмено Народното събрание и Висшия съдебен съвет за становището си по проектите на бюджети на Народното събрание и на съдебната власт по ал. 6.</p> <p>(8) При различия по ал. 6 и 7 относно проекта на бюджет на Народното събрание окончателният проект на бюджет на Народното събрание се съгласува от председателя на Народното събрание и министър-председателя или от упълномощени от тях длъжностни лица, който се включва като част от проекта на държавния бюджет.</p> <p>(9) За целите на средносрочната бюджетна прогноза юридическите лица, които попадат в обхвата на сектор "Държавно управление" и не са част от консолидираната фискална програма, представят на съответните първостепенни разпоредители с бюджет информация и оценка на</p>
--	---

	<p>прогнозите си по показатели, определени с указанията по чл. 67, ал. 6. Обобщените прогнози и показатели за тези лица се представят от съответния първостепенен разпоредител с бюджет на министъра на финансите. Начинът за предоставяне на информацията от юридическите лица, за които не може да бъде определен съответен първостепенен разпоредител с бюджет, се посочва в указанията по чл. 67, ал. 6.</p> <p>Чл. 72. (1) Ежегодно в срок до 20 април Министерският съвет по предложение на министъра на финансите одобрява средносрочна бюджетна прогноза за следващите три години, както и актуализация на стратегията за управление на държавния дълг съгласно Закона за държавния дълг.</p> <p>(2) Средносрочната бюджетна прогноза се разработва от Министерството на финансите на базата на:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. най-вероятния или на по-консервативния макроикономически сценарий, основан на пролетната макроикономическа прогноза; 2. утвърдените с последната средносрочна бюджетна прогноза фискални цели, политики и разходни тавани и/или бюджетни взаимоотношения; 3. оценка на прякото въздействие на предвижданите политики върху дългосрочната устойчивост на публичните финанси; 4. бюджетните прогнози на първостепенните разпоредители с бюджет за следващите три години; 5. оценките на Министерството на финансите на прогнозите на първостепенните разпоредители с бюджет; 6. други оценки и прогнози, които може да включват и прогнози и оценки за дълга на подсектор "Централно управление", на социалноосигурителните фондове и на подсектор "Местно управление". <p>(3) При промяна на фискалните цели и политиките спрямо тези по ал. 2, т. 2 различията се отразяват в средносрочната бюджетна прогноза.</p> <p>(4) Одобрената средносрочна бюджетна прогноза се публикува на интернет страницата на Министерството на финансите и се представя за информация на Народното събрание.</p> <p>Закон за публичните финанси</p> <p>Чл. 75. (4) В случаите по чл. 6, ал. 1, т. 6 от Закона за Фискален съвет и автоматични корективни механизми Министерството на финансите изготвя и публикува на интернет страницата си анализ на</p>
<p>Чл. 4</p> <p>6. Макроикономическите и бюджетните прогнози, изготвени за целите на фискалното планиране, се подлагат на редовна, безпристрастна и всеобхватна оценка, основана на обективни критерии, в т.ч.</p>	<p>Пълно</p>

<p>оценка <i>ex post</i>. Резултатът от тази оценка се оповестява публично и се взема предвид по целесъобразен начин в бъдещите макроикономически и бюджетни прогнози. Ако при оценката се установи значително отклонение на макроикономическите прогнози в рамките на период от поне четири поредни години, съответната държава-членка предприема необходимите действия и ги оповестява.</p>	<p>причините, довели до значителното отклонение на макроикономическите прогнози от отчетните данни, включващ и съответните мерки за преодоляване на установените пропуски.</p> <p>Закон за Фискален съвет и автоматични корективни механизми</p> <p>Чл. 6. (1) Съветът:</p> <p>2. изготвя мотивирано становище и препоръки относно пролетната и есенната макроикономически прогнози на министъра на финансите в срок до десет дни от публикуването им на интернет страницата на Министерството на финансите;</p> <p>3. изготвя мотивирано становище и препоръки по законопроекта за държавния бюджет, по законопроектите за бюджета на държавното обществено осигуряване и за бюджета на Националната здравноосигурителна каса, по законопроектите за тяхното изменение и допълнение, по проектите на средносрочна бюджетна прогноза и на други стратегически документи на правителството, които имат отношение към спазването на числовите фискални правила по т. I, в рамките на процедурата по съгласуване и внасяне на проекти на актове за разглеждане на заседание на Министерския съвет;</p> <p>.....</p> <p>6. при установяване на значително отклонение на макроикономическите прогнози от отчетните данни в рамките на период от поне четири последователни години, препоръчва на министъра на финансите предприемането на мерки за коригиране на отклонението;</p> <p>.....</p> <p>(3) Мотивираните становища и препоръки на Съвета се публикуват на интернет страницата му.</p> <p>(6) Съветът разработва и приема методология, съдържаща обективни критерии за целите на становищата и препоръките си относно официалните макроикономически и бюджетни прогнози, както и критерии за установяване на значително отклонение на показателите в макроикономическите прогнози от отчетните данни. Методологията се публикува на интернет страницата на Съвета.</p>	<p>Не подлежи на транспониране.</p>
<p>Чл. 4</p> <p>7. Равнището на държавния дълг и на бюджетния дефицит на държавите-членки за всяко тримесечие</p>		

се публикува от Комисията (Евростат) на всеки три месеца.		<p>Чл. 5 Всяка държава-членка следва да въведе специфични числови фискални правила, които ефективно насърчават спазването на произтичащите от ДФЕС задължения относно бюджетната политика с многогодишен хоризонт за сектор „Държавно управление“ като цяло. Тези правила насърчават по-специално:</p> <p>а) съответствие с референтните стойности за дефицита и дълга, определени съгласно ДФЕС;</p>	<p>Закон за публичните финанси</p> <p>Чл. 24. (1) Незпълнението на средносрочната бюджетна цел за структурния дефицит на годишна основа се допуска при извънредни обстоятелства и при условие, че непостигането ѝ е в размер, който не застрашава устойчивостта на публичните финанси, съгласно разпоредбите на чл. 9 от Регламент (ЕО) № 1466/97 на Съвета от 7 юли 1997 г. за засилване на надзора върху състоянието на бюджета и на надзора и координацията на икономическите политики в средносрочен план.</p> <p>(2) Временно отклонение от средносрочната бюджетна цел за структурния дефицит или от задължителната годишна корекция на бюджетното салдо до размер съгласно съответните изисквания на Европейския съюз, се допуска при провеждането на значителни структурни реформи или еквивалентни на тях инвестиционни проекти с положителен ефект върху фискалната устойчивост в дългосрочен план. Това отклонение не може да води до надвишаване на максимално допустимия размер на дефицита на сектор "Държавно управление" по чл. 25, ал. 2..</p> <p>(3) Временното отклонение по ал. 2 следва да се коригира в рамките на период от четири години. Повторно отклонение по ал. 2 се допуска след достигането на средносрочната бюджетна цел за структурния дефицит в рамките на предвидения четиригодишен период.</p> <p>(4) Извънредно обстоятелство е необичайно събитие извън контрола на Министерския съвет, което има сериозно въздействие върху финансовата позиция на сектор "Държавно управление", съгласно разпоредбите на чл. 9 от Регламент (ЕО) № 1466/97 на Съвета от 7 юли 1997 г. за засилване на надзора върху състоянието на бюджета и на надзора и координацията на икономическите политики, или период на икономически спад с над 3 на сто в реално изражение.</p> <p>Чл. 25. (1) Целта за салдото на сектор "Държавно управление" е постигане и/или поддържане на нулево или положително салдо.</p> <p>(2) Дефицитът на сектор "Държавно управление" на годишна основа, изчислен въз основа на методологията на Европейската система от национални и регионални сметки на Общността, не може да надвишава 3</p>	Пълно
---	--	--	--	-------

	<p>на сто от брутния вътрешен продукт.</p> <p>(3) В случай на дефицит на сектор "Държавно управление" на годишна основа Министерският съвет със средносрочната бюджетна прогноза определя срока и стълпите за достигане на нулево или положително салдо.</p> <p>Чл. 29. (1) Номиналният размер на консолидирания дълг на сектор "Държавно управление" към края на всяка година не може да надвишава 60 на сто от брутния вътрешен продукт.</p> <p>(2) В случай на превишение на дълга по ал. 1 над 60 на сто от брутния вътрешен продукт в средносрочната бюджетна прогноза и в закона за държавния бюджет се предвиждат мерки за ежегодното му намаление в размер, не по-малко от 5 на сто от установеното превишение, до постигане на съотношението по ал. 1.</p> <p>(3) Консолидираният дълг на сектор "Държавно управление" към края на всяка година като съотношение спрямо брутния вътрешен продукт не може да надвишава съотношението от предходната година, докато това съотношение е над 60 на сто.</p> <p>(4) В случаите по ал. 2 в закона за държавния бюджет за съответната година може да се предвидят допълнителни ограничения за поемането на дълг от общините и социалноосигурителните фондове, включително по отделни общини и по социалноосигурителни фондове.</p> <p>Закон за публичните финанси</p>
<p>б) приемането на многогодишна перспектива за фискално планиране, включително спазването на средносрочната бюджетна цел на държавата-членка</p>	<p>Пълно</p> <p>Чл. 72. (2) Средносрочната бюджетна прогноза се разработва от Министерството на финансите на базата на:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. най-вероятния или на по-консервативния макроикономически сценарий, основан на пролетната макроикономическа прогноза; 2. утвърдените с последната средносрочна бюджетна прогноза фискални цели, политики и разходни тавани и/или бюджетни взаимоотношения; 3. оценка на прякото въздействие на предвижданите политики върху дългосрочната устойчивост на публичните финанси; 4. бюджетните прогнози на първостепенните разпоредители с бюджет за следващите три години; 5. оценките на Министерството на финансите на прогнозите на първостепенните разпоредители с бюджет; 6. други оценки и прогнози, които може да включват и прогнози и

	<p>оценки за дълга на подсектор "Централно управление", на социалноосигурителните фондове и на подсектор "Местно управление".</p> <p>(3) При промяна на фискалните цели и политиките спрямо тези по ал. 2, т. 2 различията се отразяват в средносрочната бюджетна прогноза.</p> <p>(4) Одобрената средносрочна бюджетна прогноза се публикува на интернет страницата на Министерството на финансите и се представя за информация на Народното събрание.</p> <p>Чл. 73. Средносрочната бюджетна прогноза съдържа:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. описание на приоритетите на политиките на правителството; 2. основните допускания, при които е разработена; 3. допусканията за развитието на националната и световната икономика, включително макроикономически сценарии; 4. целите на фискалната и бюджетната политика, обвързани със заложения в този закон фискални правила и ограничения и основни принципи за управление на публичните финанси; 5. информация за последната отчетна година, за текущата година и прогнозата за основни бюджетни показатели за следващите три години; 6. прогнози за всички основни разходни и приходни показатели на сектор „Държавно управление“ за следващите три години, които включват и: <ol style="list-style-type: none"> а) оценка на базата на непроменени политики на правителството с повече информация за подсекторите „Централно управление“ и „Социалноосигурителни фондове“; б) описание на предвижданите политики с финансово въздействие върху сектор „Държавно управление“, прогноза за основни показатели за следващите три години в рамките на тези политики, включително и информация как се постигат корекциите към средносрочната бюджетна цел в сравнение с бюджетния сценарий при непроменени политики на правителството; 7. информация за общото влияние от дейността на юридическите лица, контролирани от държавата и/или от общините, които не са част от консолидираната фискална програма, но попадат в обхвата на сектор „Държавно управление“, върху салдото и консолидирания дълг на сектор „Държавно управление“; 8. информация за условните задължения с потенциално значително въздействие върху сектор „Държавно управление“, включително и на равнище подсектори на сектор „Държавно управление“;
--	--

<p>Чл. 6</p> <p>1. Без да се засягат разпоредбите в ДФЕС относно рамката за бюджетно наблюдение на Съюза, специфичните за отделната държава фискални правила включват конкретни данни за следните елементи:</p> <p>а) определяне на целите и обхват на правилата;</p>	<p>9. таваните на разходите по отделни първостепенни разпоредители с бюджет или обобщено за група първостепенни разпоредители с бюджет и/или на бюджетните взаимоотношения за следващите три години.</p>
<p>Чл. 23. (1) Средносрочната бюджетна цел за структурния дефицит на сектор "Държавно управление" на годишна основа не следва да надвишава 0, 5 на сто от brutния вътрешен продукт. Средносрочната бюджетна цел се изчислява, като не се вземат предвид еднократните мерки и мерките с временен характер.</p> <p>(2) Средносрочната бюджетна цел за структурния дефицит на годишна основа може да надхвърля 0, 5 на сто, но не повече от 1 на сто от brutния вътрешен продукт, при условие че размерът на консолидирания дълг на сектор "Държавно управление" е под 40 на сто от brutния вътрешен продукт и рисковете от гледна точка на дългосрочната устойчивост на публичните финанси са ниски.</p> <p>(3) В случай на значително отклонение от средносрочната бюджетна цел за структурния дефицит, съгласно разпоредбите на чл. 10 от Регламент (ЕО) № 1466/97 на Съвета от 7 юли 1997 г. за засилване на надзора върху състоянието на бюджета и на надзора и координацията на икономическите политики, или от мерките за нейното постигане се прилагат разпоредбите на Закона за фискален съвет и корективни механизми.</p> <p>(4) За значително се приема всяко отклонение от правилото по ал. 2, което е равно на или надвишава 0,5 на сто от БВП за една година или средно за двугодишен период.</p> <p>(5) Средносрочната бюджетна цел за структурния дефицит на годишна основа се актуализира на всеки три години. Тя може допълнително да се актуализира в случай на прилагането на структурни реформи със значимо въздействие върху устойчивостта на публичните финанси, съгласно разпоредбите на чл. 2а от Регламент (ЕО) № 1466/97 на Съвета от 7 юли 1997 г. за засилване на надзора върху състоянието на бюджета и на надзора и координацията на икономическите политики.</p> <p>Чл. 25. (1) Целта за салдото на сектор "Държавно управление" е постигане и/или поддържане на нулево или положително салдо.</p> <p>(2) Дефицитът на сектор "Държавно управление" на годишна основа, изчислен въз основа на методологията на Европейската система от</p>	<p>Пълно</p>

	<p>национални и регионални сметки на Общността, не може да надвишава 3 на сто от брутния вътрешен продукт.</p> <p>(3) В случай на дефицит на сектор "Държавно управление" на годишна основа Министерският съвет със средносрочната бюджетна прогноза определя срока и стъпките за достигане на нулево или положително салдо.</p> <p>Чл. 26. (1) Годишният ръст на разходите не следва да надхвърля референтния растеж на потенциалния брутен вътрешен продукт. Обхватът на разходите и методологията за изчисляване на референтния растеж на потенциалния брутен вътрешен продукт се определят съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1466/97 на Съвета от 7 юли 1997 г. за засилване на надзора върху състоянието на бюджета и на надзора и координацията на икономическите политики.</p> <p>(2) По-висок ръст на разходите спрямо този по ал. 1 се допуска само при компенсиране с допълнителни мерки, водещи до увеличаване на бюджетните приходи. Допълнителните мерки следва да водят до устойчиво нарастване на приходите и да нямат еднократен характер.</p> <p>(3) В случай на очаквано превишение на годишния ръст на разходите над референтния растеж на потенциалния брутен вътрешен продукт, извън случаите по ал. 2 и 4, със средносрочната бюджетна прогноза по чл. 79, ал. 3 се определят допълнителни мерки за постигане на допустимото съотношение по ал. 1 през следващата година.</p> <p>(4) Когато средносрочната бюджетна цел е преизпълнена, годишният ръст на разходите може да надвиши референтния растеж на потенциалния брутен вътрешен продукт при спазване на изискванията на чл. 23.</p> <p>(5) Мерки, водещи до трайно намаляване на бюджетните приходи, се компенсират с мерки за трайно намаляване на разходите.</p> <p>(6) Преизпълнението на приходите за текущата бюджетна година не може да служи като източник за допълнителни разходи освен в случаите по ал. 7 - 10.</p> <p>(7) Аlineя 6 не се прилага за преизпълнението на приходите от застрахователни обезщетения и от помощи и дарения.</p> <p>(8) Аlineя 6 не се прилага за бюджетите на Народното събрание, на съдебната власт и за бюджетите на общините, както и за бюджетите на бюджетните организации по чл. 22, ал. 5.</p> <p>(9) Аlineя 6 не се прилага за делегираните бюджети, когато със</p>
--	---

	<p>закон е предвидено разходване на преизпълнението на приходите.</p> <p>(10) За сметка на преизпълнението на данъчните приходи по държавния бюджет Народното събрание по предложение на Министерския съвет може да одобрява допълнителни разходи и трансфери по държавния бюджет при спазване на фискалните правила по този закон.</p> <p>Чл. 29. (1) Номиналният размер на консолидирания дълг на сектор "Държавно управление" към края на всяка година не може да надвишава 60 на сто от брутният вътрешен продукт.</p> <p>(3) Консолидираният дълг на сектор "Държавно управление" към края на всяка година като съотношение спрямо брутният вътрешен продукт не може да надвишава съотношението от предходната година, докато това съотношение е над 60 на сто.</p>	
<p>б) ефективно и навременно наблюдение на спазването на правилата, което се основава на надежден и независим анализ, извършван от независими органи или органи, които разполагат с функционална автономия по отношение на фискалните органи на държавите-членки;</p>	<p>Закон за Фискален съвет и автоматични корективни механизми</p> <p>Чл. 3. Създава се Фискален съвет, наричан по-нататък „съвета“ като независим консултативен орган по въпросите на фискалното управление.</p> <p>Чл. 4. Фискалният съвет има за цел:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. независимо наблюдение и анализ на бюджетната рамка с оглед поддържане на устойчиви публични финанси; 2. повишаване на качеството на официалните макроикономически и бюджетни прогнози чрез извършване на безпристрастна оценка, основана на обективни критерии; 3. повишаване на прозрачността и информираността на обществото за фискалното управление на страната. <p>Чл. 5. Съветът осъществява дейността си въз основа на принципите на:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. независимост и публичност; 2. обективност и прозрачност; 3. равнопоставеност на неговите членове. <p>Чл. 6. (4) Председателят и членовете на Съвета осъществяват дейността си по този закон въз основа на собствена експертиза. Те имат право да изискват и получават информация от държавните органи, които са длъжни да им я предоставят при спазване на действащото законодателство</p>	Пълно
<p>в) последици в случай на неспазване.</p>	<p>Закон за публичните финанси</p>	Пълно

	<p>Чл. 23. (3) В случай на значително отклонение от средносрочната бюджетна цел за структурния дефицит, съгласно разпоредбите на чл. 10 от Регламент (ЕО) № 1466/97 на Съвета от 7 юли 1997 г. за засилване на надзора върху състоянието на бюджета и на надзора и координацията на икономическите политики, или от мерките за нейното постигане се прилагат разпоредбите на Закона за фискален съвет и корективни механизми.</p> <p>(4) За значително се приема всяко отклонение от правилото по ал. 2, което е равно на или надвишава 0,5 на сто от БВП за една година или средно за двугодишен период.</p> <p>Чл. 24. (1) Неизпълнението на средносрочната бюджетна цел за структурния дефицит на годишна основа се допуска при извънредни обстоятелства и при условие, че непостигането ѝ е в размер, който не застрашава устойчивостта на публичните финанси, съгласно разпоредбите на чл. 9 от Регламент (ЕО) № 1466/97 на Съвета от 7 юли 1997 г. за засилване на надзора върху състоянието на бюджета и на надзора и координацията на икономическите политики в средносрочен план.</p> <p>(2) Временно отклонение от средносрочната бюджетна цел за структурния дефицит или от задължителната годишна корекция на бюджетното салдо до размер съгласно съответните изисквания на Европейския съюз, се допуска при провеждането на значителни структурни реформи или еквивалентни на тях инвестиционни проекти с положителен ефект върху фискалната устойчивост в дългосрочен план. Това отклонение не може да води до надвишаване на максимално допустимия размер на дефицита на сектор "Държавно управление" по чл. 25, ал. 2.</p> <p>(3) Временното отклонение по ал. 2 следва да се коригира в рамките на период от четири години. Повторно отклонение по ал. 2 се допуска след достигането на средносрочната бюджетна цел за структурния дефицит в рамките на предвидения четиригодишен период.</p> <p>(4) Извънредно обстоятелство е необичайно събитие извън контрола на Министерския съвет, което има сериозно въздействие върху финансовата позиция на сектор "Държавно управление", съгласно разпоредбите на чл. 9 от Регламент (ЕО) № 1466/97 на Съвета от 7 юли 1997 г. за засилване на надзора върху състоянието на бюджета и на надзора и координацията на икономическите политики, или период на</p>
--	---

	<p>икономически спад с над 3 на сто в реално изражение.</p> <p>Чл. 25. (3) В случай на дефицит на сектор "Държавно управление" на годишна основа Министерският съвет със средносрочната бюджетна прогноза определя срока и стъпките за достигане на нулево или положително салдо.</p> <p>Чл. 26 (3) В случай на очаквано превишение на годишния ръст на разходите над референтния растеж на потенциалния брутен вътрешен продукт, извън случаите по ал. 2 и 4, със средносрочната бюджетна прогноза по чл. 79, ал. 3 се определят допълнителни мерки за постигане на допустимото съотношение по ал. 1 през следващата година.</p> <p>Чл. 28. (2) В случай на очаквано превишение на размера по ал. 1 със средносрочната бюджетна прогноза по чл. 79, ал. 3 се определят допълнителни мерки за постигане на допустимото съотношение през следващата година.</p> <p>Чл. 29. (2) В случай на превишение на дълга по ал. 1 над 60 на сто от brutния вътрешен продукт в средносрочната бюджетна прогноза и в закона за държавния бюджет се предвиждат мерки за ежегодното му намаление в размер, не по-малко от 5 на сто от установеното превишение, до постигане на съотношението по ал. 1..</p> <p>(4) В случаите по ал. 2 в закона за държавния бюджет за съответната година може да се предвидят допълнителни ограничения за поемането на дълг от общините и социалноосигурителните фондове, включително по отделни общини и по социалноосигурителни фондове.</p> <p>Закон за Фискален съвет и автоматични корективни механизми</p> <p>Чл. 17. (1) Автоматичните корективни механизми по чл. 23, ал. 3 от Закона за публичните финанси обхващат изготвянето, приемането и прилагането на корективен план.</p> <p>(2) Механизмите по ал. 1 имат за цел коригиране на възникнало значително отклонение от средносрочната бюджетна цел за структурния дефицит или от стъпката за постигането ѝ съгласно Регламент (ЕО) № 1466/97 на Съвета от 7 юли 1997 г. за засилване на надзора върху състоянието на бюджета и на надзора и координацията на икономическите политики, наричан по-нататък „Регламент 1466/97“.</p> <p>Чл. 19. (1) При значително отклонение от средносрочната бюджетна цел или от стъпката за постигането ѝ министърът на финансите в срок до</p>
--	---

	два месеца от установяване на отклонението изготвя и внася за одобряване от Министерския съвет корективен план. Чл. 20. Корективният план по чл. 19 включва: 1. периода на корекция, който може да бъде до две последователни бюджетни години след годината, в която е установено наличието на значително отклонение; 2. средногодишното подобрене на структурния баланс в размер най-малко от 0.5% от брутния вътрешен продукт за периода на корекция; 3. приходните и разходни корективни мерки, подробно описани по вид и размер и количествена оценка на въздействието им върху подсекторите на сектор „Държавно управление“. Чл. 21. Мерките в корективния план трябва да водят до постигане на средносрочната бюджетна цел в срока, определен преди установяване на отклонението от нея или от стъпката за постигането ѝ. Чл. 22. Корективният план отчита препоръките за преодоляване на значителното отклонение от средносрочната бюджетна цел или от стъпката за постигането ѝ, отправени към България съгласно Регламент 1466/97.	Не е необходимо транспониране - в числовите фискални правила не се съдържат клаузи, позволяващи дерогация.
2. Ако числовите фискални правила съдържат клаузи, позволяващи дерогация, в тези клаузи се определят ограничен брой специфични обстоятелства, съвместими с произтичащите от ДФЕС задължения на държавите-членки в областта на бюджетната политика, както и стриктни процедури, при които е разрешено временно неспазване на дадено правило. Чл. 7 Годишните закони за бюджета на държавите-членки отразяват специфичните за отделната държава числови фискални правила, които са в сила.	Закон за публичните финанси Чл. 22. (1) Министерският съвет при съставянето, приемането и изпълнението на показателите по консолидираната фискална програма спазва фискалните правила по този закон. (2) Първостепенните разпоредители с бюджет по бюджетите на Народното събрание и на съдебната власт при съставянето и изпълнението на бюджетите си се съобразяват с фискалните правила по този закон. (3) Общинските съвети и кметове при съставянето, приемането и изпълнението на бюджетите на общините спазват съответните фискални правила по този закон.	Пълно.

	<p>(4) Органите на управление на социалноосигурителните фондове при съставянето и изпълнението на бюджетите си се съобразяват с фискалните правила по този закон.</p> <p>(5) Органите на управление на бюджетните организации, чиито бюджети не са част от държавния бюджет, но са включени в консолидираната фискална програма, при съставянето, приемането и изпълнението на бюджетите си се съобразяват с фискалните правила по този закон.</p>		Не подлежи на транспониране. Разпоредбата касае Обединеното кралство.
<p>Чл. 8</p> <p>Членове 5—7 не се прилагат за Обединеното кралство.</p>			Пълно.
<p>Чл. 9</p> <p>1. Държавите-членки установяват надеждна, ефективна средносрочна бюджетна рамка, предвиждаща приемането на перспектива за фискално планиране с продължителност най-малко три години, за да се гарантира, че националното фискално планиране следва многогодишна перспектива за фискално планиране.</p>	<p>Закон за публичните финанси</p> <p>Чл. 72. (1) Ежегодно в срок до 20 април Министерският съвет по предложение на министъра на финансите одобрява средносрочна бюджетна прогноза за следващите три години, както и актуализация на стратегията за управление на държавния дълг съгласно Закона за държавния дълг.</p> <p>(2) Средносрочната бюджетна прогноза се разработва от Министерството на финансите на базата на:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. най-вероятния или на по-консервативния макроикономически сценарий, основан на пролетната макроикономическа прогноза; 2. утвърдените с последната средносрочна бюджетна прогноза фискални цели, политики и разходни тавани и/или бюджетни взаимоотношения; 3. оценка на прякото въздействие на предвижданите политики върху дългосрочната устойчивост на публичните финанси; 4. бюджетните прогнози на първостепенните разпоредители с бюджет за следващите три години; 5. оценките на Министерството на финансите на прогнозите на първостепенните разпоредители с бюджет; 6. други оценки и прогнози, които може да включват и прогнози и оценки за дълга на подсектор "Централно управление", на социалноосигурителните фондове и на подсектор "Местно управление". <p>(3) При промяна на фискалните цели и политиките спрямо тези по ал. 2, т. 2 различията се отразяват в средносрочната бюджетна прогноза.</p>		

<p>Чл. 9</p> <p>2. Средносрочните бюджетни рамки включват процедури за определяне на следните елементи:</p>	<p>Чл. 73. Средносрочната бюджетна прогноза съдържа:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. описание на приоритетите на политиките на правителството; 2. основните допускания, при които е разработена; 3. допусканията за развитието на националната и световната икономика, включително макроикономически сценарии; 4. целите на фискалната и бюджетната политика, обвързани със заложените в този закон фискални правила и ограничения и основни принципи за управление на публичните финанси; 5. информация за последната отчетна година, за текущата година и прогнозата за основни бюджетни показатели за следващите три години; 6. прогнози за всички основни разходни и приходни показатели на сектор „Държавно управление“ за следващите три години, които включват и: <ol style="list-style-type: none"> а) оценка на базата на непроменени политики на правителството с повече информация за подсекторите „Централно управление“ и „Социалноосигурителни фондове“; б) описание на предвижданите политики с финансово въздействие върху сектор „Държавно управление“, прогноза за основни показатели за следващите три години в рамките на тези политики, включително и информация как се постигат корекциите към средносрочната бюджетна цел в сравнение с бюджетния сценарий при непроменени политики на правителството; 7. информация за общото влияние от дейността на юридическите лица, контролирани от държавата и/или от общините, които не са част от консолидираната фискална програма, но попадат в обхвата на сектор „Държавно управление“, върху салдото и консолидирания дълг на сектор „Държавно управление“; 8. информация за условните задължения с потенциално значително въздействие върху сектор „Държавно управление“, включително и на равнище подсектори на сектор „Държавно управление“; 9. таваните на разходите по отделни първостепенни разпоредители с бюджет или обобщено за група първостепенни разпоредители с бюджет и/или на бюджетните взаимоотношения за следващите три години.. <p>Закои за публичните финанси</p>
<p>Чл. 9</p> <p>2. Средносрочните бюджетни рамки включват процедури за определяне на следните елементи:</p>	<p>Чл. 72. (1) Ежегодно в срок до 20 април Министерският съвет по предложение на министъра на финансите одобрява средносрочна</p> <p>Пълно.</p>

<p>а) изчерпателни и прозрачни многогодишни бюджетни цели по отношение на общия бюджетен дефицит, дълг и всички други обобщаващи фискални показатели, като например разходи, за да се гарантира, че те отговарят на числовите фискални правила, предвидени в действащата глава IV;</p>	<p>бюджетна прогноза за следващите три години, както и актуализация на стратегията за управление на държавния дълг съгласно Закона за държавния дълг.</p> <p>(2) Средносрочната бюджетна прогноза се разработва от Министерството на финансите на базата на:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. най-вероятния или на по-консервативния макроикономически сценарий, основан на пролетната макроикономическа прогноза; 2. утвърдените с последната средносрочна бюджетна прогноза фискални цели, политики и разходни тавани и/или бюджетни взаимоотношения; 3. оценка на прякото въздействие на предвижданите политики върху дългосрочната устойчивост на публичните финанси; 4. бюджетните прогнози на първостепенните разпоредители с бюджет за следващите три години; 5. оценките на Министерството на финансите на прогнозите на първостепенните разпоредители с бюджет; 6. други оценки и прогнози, които може да включват и прогнози и оценки за дълга на подсектор "Централно управление", на социалноосигурителните фондове и на подсектор "Местно управление". <p>(3) При промяна на фискалните цели и политиките спрямо тези по ал. 2, т. 2 различията се отразяват в средносрочната бюджетна прогноза.</p> <p>(4) Одобрената средносрочна бюджетна прогноза се публикува на интернет страницата на Министерството на финансите и се представя за информация на Народното събрание.</p> <p>Чл. 73. Средносрочната бюджетна прогноза съдържа:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. описание на приоритетите на политиките на правителството; 2. основните допускания, при които е разработена; 3. допусканията за развитието на националната и световната икономика, включително макроикономически сценарии; 4. целите на фискалната и бюджетната политика, обвързани със заложените в този закон фискални правила и ограничения и основни принципи за управление на публичните финанси; 5. информация за последната отчетна година, за текущата година и прогнозата за основни бюджетни показатели за следващите три години; 6. прогнози за всички основни разходни и приходни показатели на сектор „Държавно управление“ за следващите три години, които включват и:
--	--

	<p>а) оценка на базата на непроменени политики на правителството с повече информация за подсекторите „Централно управление“ и „Социалноосигурителни фондове“;</p> <p>б) описание на предвижданияте политики с финансово въздействие върху сектор „Държавно управление“, прогноза за основни показатели за следващите три години в рамките на тези политики, включително и информация как се постигат корекциите към средносрочната бюджетна цел в сравнение с бюджетния сценарий при непроменени политики на правителството;</p> <p>7. информация за общото влияние от дейността на юридическите лица, контролирани от държавата и/или от общините, които не са част от консолидираната фискална програма, но попадат в обхвата на сектор „Държавно управление“, върху салдото и консолидирания дълг на сектор „Държавно управление“;</p> <p>8. информация за условните задължения с потенциално значително въздействие върху сектор „Държавно управление“, включително и на равнище подсектори на сектор „Държавно управление“;</p> <p>9. таваните на разходите по отделни първостепенни разпоредители с бюджет или обобщено за група първостепенни разпоредители с бюджет и/или на бюджетните взаимоотношения за следващите три години.</p>
<p>Чл. 9</p> <p>б) прогнози за венчки основни разходни и приходни пера на сектор „Държавно управление“, с повече информация относно подсекторите „Централно управление“ и „Социалноосигурителни фондове“, за съответната бюджетна година и за годините след нея, на базата на непроменени политики;</p>	<p>Закон за публичните финанси</p> <p>Чл. 72. (1) Ежегодно в срок до 20 април Министерският съвет по предложение на министъра на финансите одобрява средносрочна бюджетна прогноза за следващите три години, както и актуализация на стратегията за управление на държавния дълг съгласно Закона за държавния дълг.</p> <p>(2) Средносрочната бюджетна прогноза се разработва от Министерството на финансите на базата на:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. най-вероятния или на по-консервативния макроикономически сценарий, основан на пролетната макроикономическа прогноза; 2. утвърдените с последната средносрочна бюджетна прогноза фискални цели, политики и разходни тавани и/или бюджетни взаимоотношения; 3. оценка на прякото въздействие на предвижданияте политики върху дългосрочната устойчивост на публичните финанси; 4. бюджетните прогнози на първостепенните разпоредители с <p>Пълно.</p>

	<p>бюджет за следващите три години;</p> <p>5. оценките на Министерството на финансите на прогнозите на първостепенните разпоредители с бюджет;</p> <p>6. други оценки и прогнози, които може да включват и прогнози и оценки за дълга на подсектор "Централно управление", на социалноосигурителните фондове и на подсектор "Местно управление".</p> <p>3) При промяна на фискалните цели и политиките спрямо тези по ал. 2, т. 2 различията се отразяват в средносрочната бюджетна прогноза.</p> <p>(4) Одобрената средносрочна бюджетна прогноза се публикува на интернет страницата на Министерството на финансите и се представя за информация на Народното събрание.</p> <p>Чл. 73. Средносрочната бюджетна прогноза съдържа:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. описание на приоритетите на политиките на правителството; 2. основните допускания, при които е разработена; 3. допусканията за развитието на националната и световната икономика, включително макроикономически сценарии; 4. целите на фискалната и бюджетната политика, обвързани със заложените в този закон фискални правила и ограничения и основни принципи за управление на публичните финанси; 5. информация за последната отчетна година, за текущата година и прогнозата за основни бюджетни показатели за следващите три години; 6. прогнози за всички основни разходни и приходни показатели на сектор „Държавно управление“ за следващите три години, които включват и: <ol style="list-style-type: none"> а) оценка на базата на непроменени политики на правителството с повече информация за подсекторите „Централно управление“ и „Социалноосигурителни фондове“; б) описание на предвижданите политики с финансово въздействие върху сектор „Държавно управление“, прогноза за основни показатели за следващите три години в рамките на тези политики, включително и информация как се постигат корекциите към средносрочната бюджетна цел в сравнение с бюджетния сценарий при непроменени политики на правителството; 7. информация за общото влияние от дейността на юридическите лица, контролирани от държавата и/или от общините, които не са част от консолидираната фискална програма, но попадат в обхвата на сектор „Държавно управление“, върху салдото и консолидирания дълг на сектор
--	---

	<p>„Държавно управление“;</p> <p>8. информация за условните задължения с потенциално значително въздействие върху сектор „Държавно управление“, включително и на равнище подсектори на сектор „Държавно управление“;</p> <p>9. таваните на разходите по отделни първостепенни разпоредители с бюджет или обобщено за група първостепенни разпоредители с бюджет и/или на бюджетните взаимоотношения за следващите три години.</p>	
<p>Чл. 9</p> <p>в) описание на предлаганите средносрочни политики с въздействие върху финансовите средства на сектор „Държавно управление“, разделени по основни приходи и разходни пера, което показва как се постигат корекциите към средносрочните бюджетни цели в сравнение с предвижданията в рамките на непроменените политики;</p>	<p>Закон за публичните финанси</p> <p>Чл. 72. (1) Ежегодно в срок до 20 април Министерският съвет по предложение на министъра на финансите одобрява средносрочна бюджетна прогноза за следващите три години, както и актуализация на стратегията за управление на държавния дълг съгласно Закона за държавния дълг.</p> <p>(2) Средносрочната бюджетна прогноза се разработва от Министерството на финансите на базата на:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. най-вероятния или на по-консервативния макроикономически сценарий, основан на пролетната макроикономическа прогноза; 2. утвърдените с последната средносрочна бюджетна прогноза фискални цели, политики и разходни тавани и/или бюджетни взаимоотношения; 3. оценка на прякото въздействие на предвижданияте политики върху дългосрочната устойчивост на публичните финанси; 4. бюджетните прогнози на първостепенните разпоредители с бюджет за следващите три години; 5. оценките на Министерството на финансите на прогнозите на първостепенните разпоредители с бюджет; 6. други оценки и прогнози, които може да включват и прогнози и оценки за дълга на подсектор "Централно управление", на социалноосигурителните фондове и на подсектор "Местно управление". <p>(3) При промяна на фискалните цели и политиките спрямо тези по ал. 2, т. 2 различията се отразяват в средносрочната бюджетна прогноза.</p> <p>Чл. 73. Средносрочната бюджетна прогноза съдържа:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. описание на приоритетите на политиките на правителството; 2. основните допускания, при които е разработена; 3. допусканията за развитието на националната и световната икономика, включително макроикономически сценарии; 	Пълно.

	<p>4. целите на фискалната и бюджетната политика, обвързани със заложения в този закон фискални правила и ограничения и основни принципи за управление на публичните финанси;</p> <p>5. информация за последната отчетна година, за текущата година и прогнозата за основни бюджетни показатели за следващите три години;</p> <p>6. прогнози за всички основни разходни и приходни показатели на сектор „Държавно управление“ за следващите три години, които включват и:</p> <p>а) оценка на базата на непроменени политики на правителството с повече информация за подсекторите „Централно управление“ и „Социалноосигурителни фондове“;</p> <p>б) описание на предвижданите политики с финансово въздействие върху сектор „Държавно управление“, прогноза за основни показатели за следващите три години в рамките на тези политики, включително и информация как се постигат корекциите към средносрочната бюджетна цел в сравнение с бюджетния сценарий при непроменени политики на правителството;</p> <p>7. информация за общото влияние от дейността на юридическите лица, контролирани от държавата и/или от общините, които не са част от консолидираната фискална програма, но попадат в обхвата на сектор „Държавно управление“, върху салдото и консолидирания дял на сектор „Държавно управление“;</p> <p>8. информация за условните задължения с потенциално значително въздействие върху сектор „Държавно управление“, включително и на равнище подсектори на сектор „Държавно управление“;</p> <p>9. таваните на разходите по отделни първостепенни разпоредители с бюджет или обобщено за група първостепенни разпоредители с бюджет и/или на бюджетните взаимоотношения за следващите три години.</p>
<p>Чл. 9</p> <p>г) оценка на начините, по които предвижданите политики е вероятно да се отразят на дългосрочната устойчивост на публичните финанси, като се има предвид прикото им дългосрочно въздействие върху финансите на сектор „Държавно управление“.</p>	<p>Закон за публичните финанси</p> <p>Чл. 72. (2) Средносрочната бюджетна прогноза се разработва от Министерството на финансите на базата на:</p> <p>3. оценка на прякото въздействие на предвижданите политики върху дългосрочната устойчивост на публичните финанси;</p>
<p>Чл. 9</p> <p>3. Предвижданията, приети в рамките на средносрочните бюджетни рамки, се основават на</p>	<p>Закон за публичните финанси</p> <p>Чл. 72. (2) Средносрочната бюджетна прогноза се разработва от</p>

<p>реалистични макроикономически и бюджетни прогнози в съответствие с глава III.</p>	<p>Министерството на финансите на базата на:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. най-вероятния или на по-консервативния макроикономически сценарий, основан на пролетната макроикономическа прогноза; 2. утвърдените с последната средносрочна бюджетна прогноза фискални цели, политики и разходни тавани и/или бюджетни взаимоотношения; 3. оценка на прякото въздействие на предвиджаните политики върху дългосрочната устойчивост на публичните финанси; 4. бюджетните прогнози на първостепенните разпоредители с бюджет за следващите три години; 5. оценките на Министерството на финансите на прогнозите на първостепенните разпоредители с бюджет; 6. други оценки и прогнози, които може да включват и прогнози и оценки за дълга на подсектор "Централно управление", на социалноосигурителните фондове и на подсектор "Местно управление". <p>(3) При промяна на фискалните цели и политиките спрямо тези по ал. 2, т. 2 различията се отразяват в средносрочната бюджетна прогноза.</p>
<p>Чл. 10</p> <p>Годишните закони за бюджета са в съответствие с разпоредбите на средносрочната бюджетна рамка. По-конкретно прогнозите за приходите и разходите, заедно с приоритетите, определени от средносрочната бюджетна рамка съгласно член 9, параграф 2, представляват основата за изготвянето на годишния бюджет. Надлежно се разясняват причините за всяко отклонение от тези разпоредби.</p>	<p>Закон за публичните финанси</p> <p>Чл. 69 (2) Разпоредителите с бюджет разработват бюджетните си прогнози и проектите на бюджети при спазване на разходните тавани и/или размерите на бюджетните взаимоотношения, одобрени от Министерския съвет с последната средносрочна бюджетна прогноза, на бюджетната процедура и на указанията на министъра на финансите.</p> <p>Чл. 78. Министърът на финансите разработва проекта на държавния бюджет и проекта на актуализирана средносрочна бюджетна прогноза при взаимодействие с първостепенните разпоредители с бюджет на базата на:</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. проектите на бюджетите на първостепенните разпоредители с бюджет за съответната година и разчетите за следващите две години, разработени при задължително спазване на одобрените разходни тавани и/или бюджетни взаимоотношения; 3. проектите на бюджетите на Народното събрание и на съдебната власт и разчетите за следващите две години, като взема предвид и одобрените им прелюбопителни разходни тавани; 4. други оценки и прогнози. <p>Чл. 79. (1) Министърът на финансите изготвя и внася в</p>

	<p>Министерския съвет:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. законопроект за държавния бюджет; 2. проекта на актуализираната средносрочна бюджетна прогноза, като отразява препоръките на Съвета на Европейския съюз и различията между макроикономическите сценарии от пролетната и есенната прогноза на Министерството на финансите; 3. проекта на становище на Министерския съвет по проекта на бюджет на съдебната власт; 4. протокола от консултациите с Националното сдружение на общините в Република България; 5. други документи, определени с бюджетната процедура. <p>(2) Министерът на финансите заедно със законопроект за държавния бюджет внася в Министерския съвет програмните форми на бюджетите на първостепенните разпоредители с бюджет по държавния бюджет, като посочва тези, които не съответстват на параметрите на законопроект за държавния бюджет и на актуализираната средносрочна бюджетна прогноза.</p> <p>(3) Министерският съвет одобрява законопроект за държавния бюджет, актуализираната средносрочна бюджетна прогноза и приема становището по ал. 1, т. 3. Параметрите на одобрения законопроект за държавния бюджет трябва да съответстват на параметрите на актуализираната средносрочна бюджетна прогноза.</p>	
<p>Чл. 11</p> <p>Никоя разпоредба от настоящата директива не създава пречки за едно ново правителство в дадена държава-членка да актуализира средносрочната си бюджетна рамка, за да отрази новите си приоритети на политиките. В такъв случай новото правителство посочва различията спрямо предходната средносрочна бюджетна рамка</p>	<p>Закон за публичните финанси</p> <p>Чл. 72. (3) При промяна на фискалните цели и политиките спрямо тези по ал. 2, т.2 различията се отразяват в средносрочната бюджетна прогноза.</p>	Пълно.
<p>Чл. 12</p> <p>Държавите-членки гарантират, че всички мерки, предприети с оглед на спазване на разпоредбите на глави II, III и IV, са съгласувани между всички подсектори на сектор „Държавно управление“ и ги обхващат изцяло. За това се изискват по-специално съгласуваност на счетоводните правила и процедури</p>	<p>Закон за публичните финанси</p> <p>Чл. 164. (1) Министерът на финансите утвърждава счетоводни стандарти и сметкоплан и дава указания на бюджетните организации, които следва да са в съответствие със:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. изискванията на Европейския съюз за отчетността, статистиката и бюджетизирането на публичния сектор; 	Пълно.

и надеждност на използваните системи за събиране и обработка на данни.	<p>2. счетоводната рамка, принципите и концепциите на Методическото ръководство за държавна финансова статистика, издадено от Международния валутен фонд;</p> <p>3. международните счетоводни стандарти за публичния сектор на Международната федерация на счетоводителите;</p> <p>4. изискванията на българското законодателство по отношение на бюджетирането, отчитането на изпълнението на консолидираната фискална програма и управлението и контрола на средствата и разходите на бюджетните организации.</p> <p>(2) Проектите на стандартите, указанията и сметкопланът по ал. 1 се разработват от Министерството на финансите.</p> <p>(3) По въпроси, неуредени в стандартите и сметкоплана по ал. 1, за бюджетните организации могат да се прилагат разпоредби на стандарти, приложими за други предприятия по смисъла на Закона за счетоводството, по ред, определен от министъра на финансите.</p> <p>(4) Стандартите, указанията и сметкопланът по ал. 1 и 3 се публикуват на интернет страницата на Министерството на финансите.</p>
<p>Чл. 13</p> <p>1. Държавите-членки създават подходящи механизми за координация между подсекторите на сектор „Държавно управление“, за да се гарантира, че всички подсектори на сектор „Държавно управление“ са изцяло и последователно обхванати в процесите на фискално планиране, определяне на специфичните за отделните държави числови фискални правила, изготвяне на бюджетни прогнози и въвеждане на многогодишно планиране, както се определя по-специално в многогодишната бюджетна рамка.</p>	<p>Закон за публичните финанси</p> <p>Чл. 67. (1) Ежегодно в срок до 31 януари Министерският съвет по предложение на министъра на финансите приема бюджетната процедура по съставянето на средносрочната бюджетна прогноза и на проекта на държавния бюджет за следващата година.</p> <p>(2) Бюджетната процедура включва етапите, сроковете, разпределението на отговорностите и изискванията за съставянето на средносрочната бюджетна прогноза и на проекта на държавния бюджет.</p> <p>(3) Бюджетната процедура обхваща всички разпоредители с бюджет по бюджетите на бюджетните организации.</p> <p>(4) С бюджетната процедура Министерският съвет може да определя първостепенни разпоредители с бюджет, извън тези по чл. 18, ал. 2, които да прилагат програмен формат на бюджет.</p> <p>(5) Бюджетната процедура обхваща и юридически лица, контролирани от държавата и/или от общините, които не са част от консолидираната фискална програма, но попадат в обхвата на сектор "Държавно управление".</p> <p>(6) Министърът на финансите дава указания по изпълнението на бюджетната процедура.</p>
	Пълно

<p>(7) Националният статистически институт предоставя информация за лицата по ал. 5, попадащи в сектор "Държавно управление", включително по подсектори. Обхватът, сроковете и редът за предоставяне на информацията се съгласуват между министъра на финансите и председателя на Националния статистически институт.</p> <p>Чл. 69. (1) Бюджетните прогнози и проектите на бюджети се разработват:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. от разпоредителите с бюджет по бюджетите на бюджетните организации, включително общините - по показатели от единната бюджетна класификация; 2. от първостепенните разпоредители с бюджет, които прилагат програмен формат на бюджет - и по области на политики и бюджетни програми; 3. от първостепенния разпоредител с бюджет по бюджета на Народното събрание - и по функционални области и бюджетни програми; 4. за бюджета на съдебната власт - и по органи на съдебната власт; 5. за държавните висши училища и за Българската академия на науките - чрез съответния първостепенен разпоредител с бюджет, консолидирано и по отделни бюджети по показатели от единната бюджетна класификация. <p>(2) Разпоредителите с бюджет разработват бюджетните си прогнози и проектите на бюджети при спазване на разходните тавани и/или размерите на бюджетните взаимоотношения, одобрени от Министерския съвет с последната средносрочна бюджетна прогноза, на бюджетната процедура и на указанията на министъра на финансите.</p> <p>(3) Информацията за делегираните от държавата дейности, финансирани от държавния бюджет чрез бюджетите на общините, се представя на министъра на финансите по общини от министрите, отговорни за провеждането на съответната политика.</p> <p>(4) Първостепенните разпоредители с бюджет представят на министъра на финансите бюджетните си прогнози и проектите си на бюджети.</p> <p>(5) Първостепенните разпоредители с бюджет представят и прогноза за получаването и разходването на средства от Европейския съюз и на средства по други международни програми и договори.</p> <p>(6) Първостепенните разпоредители с бюджет по бюджетите на Народното събрание и на съдебната власт внасят бюджетните си</p>	
---	--

<p>прогнози и проектите си на бюджети в Министерския съвет в определените с бюджетната процедура срокове. Бюджетните прогнози и проектите на бюджети се представят и на министъра на финансите за целите на изготвянето на средносрочната бюджетна прогноза и на проекта за държавен бюджет в определените с бюджетната процедура срокове.</p> <p>(7) Министърът на финансите уведомява писмено Народното събрание и Висшия съдебен съвет за становището си по проектите на бюджети на Народното събрание и на съдебната власт по ал. 6.</p> <p>(8) При различия по ал. 6 и 7 относно проекта на бюджет на Народното събрание окончателният проект на бюджет на Народното събрание се съгласува от председателя на Народното събрание и министър-председателя или от упълномощени от тях длъжностни лица, който се включва като част от проекта на държавния бюджет.</p> <p>(9) За целите на средносрочната бюджетна прогноза юридическите лица, които попадат в обхвата на сектор "Държавно управление" и не са част от консолидираната фискална програма, представят на съответните първостепенни разпоредители с бюджет информация и оценка на прогнозите си по показатели, определени с указанията по чл. 67, ал. 6. Обобщените прогнози и показатели за тези лица се представят от съответния първостепенен разпоредител с бюджет на министъра на финансите. Начинът за предоставяне на информацията от юридическите лица, за които не може да бъде определен съответен първостепенен разпоредител с бюджет, се посочва в указанията по чл. 67, ал. 6.</p> <p>Чл. 78. Министърът на финансите разработва проекта на държавния бюджет и проекта на актуализирана средносрочна бюджетна прогноза при взаимодействие с първостепенните разпоредители с бюджет на базата на:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. най-вероятния или на по-консервативния макроикономически сценарий, основан на есенната прогноза на Министерството на финансите за развитието на националната икономика; 2. проектите на бюджетите на първостепенните разпоредители с бюджет за съответната година и разчетите за следващите две години, разработени при задължително спазване на одобрените разходни тавани и/или бюджетни взаимоотношения; 3. проектите на бюджетите на Народното събрание и на съдебната власт и разчетите за следващите две години, като взема предвид и 	
--	--

<p>Чл. 13</p> <p>2. За да се подобри фискалната отчетност, бюджетните отговорности на публичните органи в различните подсектори на сектор „Държавно управление“ следва да са ясно определени.</p>	<p>одобрените им препоръчителни разходни тавани; 4. други оценки и прогнози.</p>
<p>Чл. 163. Бюджетните организации осъществяват счетоводството си съгласно изискванията на Закона за счетоводството, на този закон, както и на основата на стандартите, сметкоплана и указанията по чл. 164.</p> <p>Чл. 164. (1) Министърът на финансите утвърждава счетоводни стандарти и сметкоплан и дава указания на бюджетните организации, които следва да са в съответствие със:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. изискванията на Европейския съюз за отчетността, статистиката и бюджетирането на публичния сектор; 2. счетоводната рамка, принципите и концепциите на Методическото ръководство за държавна финансова статистика, издадено от Международния валутен фонд; 3. международните счетоводни стандарти за публичния сектор на Международната федерация на счетоводителите; 4. изискванията на българското законодателство по отношение на бюджетирането, отчитането на изпълнението на консолидираната фискална програма и управлението и контрола на средствата и разходите на бюджетните организации. <p>(2) Проектите на стандартите, указанията и сметкопланът по ал. 1 се разработват от Министерството на финансите.</p> <p>(3) По въпроси, неуредени в стандартите и сметкоплана по ал. 1, за бюджетните организации могат да се прилагат разпоредби на стандарти, приложими за други предприятия по смисъла на Закона за счетоводството, по ред, определен от министъра на финансите.</p> <p>(4) Стандартите, указанията и сметкопланът по ал. 1 и 3 се публикуват на интернет страницата на Министерството на финансите.</p> <p>Чл. 165. (1) Със заповед, съгласувана с председателя на Националния статистически институт, министърът на финансите може да определя предприятия, които не са бюджетни организации, да прилагат стандартите, указанията и сметкоплана по чл. 164, ал. 1 и 3, когато тези предприятия попадат в сектор „Държавно управление“ и не са търговски дружества.</p> <p>(2) Заповедта по ал. 1 се обнародва в „Държавен вестник“ и се публикува на интернет страниците на Министерството на финансите и на</p>	<p>Пълно</p>

	<p>Националния статистически институт.</p> <p>Чл. 166. (1) Бюджетните организации и предприятията по чл. 165, ал. 1 изготвят и представят годишните си финансови отчети на базата на стандартите, указанията и сметкоплана по чл. 164, ал. 1 и 3.</p> <p>(2) Формата, структурата и съдържанието на годишните и на междинните финансови отчети на бюджетните организации и на предприятията по чл. 165, ал. 1 се определят от министъра на финансите.</p>
<p>Чл. 14</p> <p>1. В рамките на годишните бюджетни процеси държавите-членки посочват всички органи и фондове на сектор „Държавно управление“, които не са част от редовните бюджети на подсекторно равнище, заедно с друга съответна информация. Общото въздействие върху салдото на сектор „Държавно управление“ и държавния дълг се представя в рамките на годишните бюджетни процеси и средносрочните бюджетни планове.</p>	<p>Пълно</p> <p>Закон за публичните финанси</p> <p>Чл. 69. (9) За целите на средносрочната бюджетна прогноза юридическите лица, които попадат в обхвата на сектор "Държавно управление" и не са част от консолидираната фискална програма, представят на съответните първостепенни разпоредители с бюджет информация и оценка на прогнозите си по показатели, определени с указанията по чл. 67, ал. 6. Обобщените прогнози и показатели за тези лица се представят от съответния първостепенен разпоредител с бюджет на министъра на финансите. Начинът за предоставяне на информацията от юридическите лица, за които не може да бъде определен съответен първостепенен разпоредител с бюджет, се посочва в указанията по чл. 67, ал. 6.</p> <p>Чл. 67. (5) Бюджетната процедура обхваща и юридически лица, контролирани от държавата и/или от общините, които не са част от консолидираната фискална програма, но попадат в обхвата на сектор "Държавно управление".</p> <p>(7) Националният статистически институт предоставя информация за лицата по ал. 5, попадащи в сектор "Държавно управление", включително по подсектори. Обхватът, сроковете и редът за предоставяне на информацията се съгласуват между министъра на финансите и председателя на Националния статистически институт.</p> <p>Чл. 72. (1) Ежегодно в срок до 20 април Министерският съвет по предложение на министъра на финансите одобрява средносрочна бюджетна прогноза за следващите три години, както и актуализация на стратегията за управление на държавния дълг съгласно Закона за държавния дълг.</p> <p>(2) Средносрочната бюджетна прогноза се разработва от Министерството на финансите на базата на:</p> <p>1. най-вероятния или на по-консервативния макроикономически</p>

<p>сценарий, основан на пролетната макроикономическа прогноза;</p> <p>2. утвърдените с последната средносрочна бюджетна прогноза фискални цели, политики и разходни тавани и/или бюджетни взаимоотношения;</p> <p>3. оценка на прякото въздействие на предвижданите политики върху дългосрочната устойчивост на публичните финанси;</p> <p>4. бюджетните прогнози на първостепенните разпоредители с бюджет за следващите три години;</p> <p>5. оценките на Министерството на финансите на прогнозите на първостепенните разпоредители с бюджет;</p> <p>6. други оценки и прогнози, които може да включват и прогнози и оценки за дълга на подсектор "Централно управление", на социалноосигурителните фондове и на подсектор "Местно управление".</p> <p>(3) При промяна на фискалните цели и политиките спрямо тези по ал. 2, т. 2 различията се отразяват в средносрочната бюджетна прогноза.</p> <p>(4) Одобрената средносрочна бюджетна прогноза се публикува на интернет страницата на Министерството на финансите и се представя за информация на Народното събрание.</p> <p>Чл. 73. Средносрочната бюджетна прогноза съдържа:</p> <p>7. информация за общото влияние от дейността на юридическите лица, контролирани от държавата и/или от общините, които не са част от консолидираната фискална програма, но попадат в обхвата на сектор „Държавно управление“, върху салдото и консолидирания дълг на сектор „Държавно управление“;</p> <p>Чл. 165. (1) Със заповед, съгласувана с председателя на Националния статистически институт, министърът на финансите може да определя предприятия, които не са бюджетни организации, да прилагат стандартите, указанията и сметкоплана по чл. 164, ал. 1 и 3, когато тези предприятия попадат в сектор "Държавно управление" и не са търговски дружества.</p> <p>(2) Заповедта по ал. 1 се обнародва в "Държавен вестник" и се публикува на интернет страниците на Министерството на финансите и на Националния статистически институт.</p> <p>Чл. 171. (1) Министърът на финансите може да определи в консолидираната фискална програма да се включват средствата, постъпленията и плащанията на други лица или техни структурни единици, когато те подлежат на включване в сектор "Държавно</p>	
---	--

	<p>управление".</p> <p>(2) За целите на изготвяне и отчитане на консолидираната фискална програма включените по реда на ал. 1 средства и операции в зависимост от естеството и характера им се приравняват на бюджети, сметки за средства от Европейския съюз и сметки за чужди средства.</p> <p>(3) Приравнените на бюджети по реда на ал. 2 средства и операции не са част от държавния бюджет, от бюджетите на общините и от бюджетите на социалноосигурителните фондове.</p> <p>(4) Не се включват в консолидираната фискална програма по реда на ал. 1 и 2 операциите и средствата на търговските дружества и техните структурни единици.</p>	
<p>Чл. 14</p> <p>2. Държавите-членки публикуват подробна информация относно въздействието на данъчните разходи върху приходите.</p>	<p>Закон за публичните финанси</p> <p>Чл. 16. (4) Министерството на финансите изготвя информация относно въздействието на данъчните разходи върху бюджетните приходи, която се публикува на неговата интернет страница.</p>	Пълно.
<p>Чл. 14</p> <p>3. За всички подсектори на сектор „Държавно управление“ държавите-членки публикуват съответна информация за условните задължения с потенциално значително въздействие върху публичните бюджети, включително държавни гаранции, необслужвани кредити и задължения, произтичащи от дейността на публични дружества, както и техния размер. Държавите-членки публикуват и информация за дялове на сектор „Държавно управление“ в капитала на частни и публични дружества, които възлизат на икономически значими суми.</p>	<p>Закон за публичните финанси</p> <p>Чл. 73. Средносрочната бюджетна прогноза съдържа:</p> <p>8. информация за условните задължения с потенциално значително въздействие върху сектор „Държавно управление“, включително и на равнище подсектори на сектор „Държавно управление“;</p> <p>Чл. 168. (1) За целите на отчетността и статистиката на публичните финанси министърът на финансите може да изисква от предприятията по чл. 1, ал. 2 от Закона за счетоводството, които са контролирани от държавата или от общините или са подпомогани от тях чрез субсидии, заеми, държавни гаранции и други форми на държавна помощ, да представят допълнителни отчети и информация в определени от него форма, съдържание, срокове и ред на изготвяне и представяне.</p> <p>(2) По реда на ал. 1 може да се събира информация и за произтичащи от дейността на предприятията по ал. 1 условни задължения с потенциален значителен ефект върху публичните финанси, включително държавни и общински гаранции.</p> <p>(3) Информацията по ал. 2, както и информацията за дялове и акции на бюджетни организации в капитала на търговски дружества се публикува на интернет страницата на Министерството на финансите.</p>	Пълно
<p>Чл. 15</p> <p>1. Държавите-членки въвеждат в сила разпоредбите,</p>	<p>Закон за публичните финанси</p> <p>Преходни и заключителни разпоредби:</p>	Не подлежи на транспониране.

необходими, за да се съобразят с настоящата директива, до 31 декември 2013 г. Те съобщават незабавно на Комисията текста на тези разпоредби. Съветът насърчава държавите-членки да изготвят за себе си и в интерес на Съюза свои собствени таблици за съответствие, които, доколкото е възможно, показват съответствието между настоящата директива и мерките за транспониране, и да ги направят обществено достояние.	§ 123. Законът влиза в сила от 1 януари 2014 г. с изключение на § 115, който влиза в сила от 1 януари 2013 г., и § 18, § 114, § 120, § 121 и § 122, които влизат в сила от 1 февруари 2013 г. Закон за Фискален съвет и автоматични корективни механизми (обн. ДВ, бр. 29 от 21.04.2015 г., в сила от 21.04.2015 г.) Заклучителна разпоредба: § 2. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.	§ 115, който влиза в сила от 1 януари 2014 г. с изключение на § 122, които влизат в сила от 1 февруари 2013 г.	
Чл. 15 2. Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.	Закон за публичните финанси Допълнителни разпоредби: § 3. С този закон се въвеждат изискванията на Директива 2011/85/ЕС на Съвета от 8 ноември 2011 г. относно изискванията за бюджетните рамки на държавите членки (ОВ, L 306/41 от 23 ноември 2011 г.). Закон за Фискален съвет и автоматични корективни механизми Допълнителна разпоредба: § 1. Този закон въвежда изискванията на Директива 2011/85/ЕС на Съвета от 8 ноември 2011 г. относно изискванията за бюджетните рамки на държавите членки (ОВ, L 306/41 от 23 ноември 2011 г.).	Пълно.	
Чл. 15 3. Комисията изготвя междинен доклад за напредъка относно изпълнението на основните разпоредби на настоящата директива въз основа на съответната информация от държавите-членки, който се представя на Европейския парламент и на Съвета до 14 декември 2012 г.		Не подлежи на транспониране.	
Чл. 15 4. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.		Не подлежи на транспониране.	
Чл. 16 1. До 14 декември 2018 г. Комисията публикува преглед на пригодността на настоящата директива. 2. В този преглед се оценява, <i>inter alia</i> , пригодността на: а) статистическите изисквания за всички подсектори		Не подлежи на транспониране.	

на сектор „Държавно управление“; б) формулировката и ефективността на числово изразените фискални правила в държавите-членки; в) общото ниво на прозрачност на публичните финанси в държавите-членки. 3. До 31 декември 2012 г. Комисията извършва оценка на пригодността на Международните счетоводни стандарти за публичния сектор за държавите-членки.		
Чл. 17 Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването в <i>Официален вестник на Европейския съюз</i> .		Не подлежи на транспониране.
Чл. 18 Адресати на настоящата директива са държавите-членки.		Не подлежи на транспониране.

СПРАВКА

ЗА ОТРАЗЯВАНЕ НА СТАНОВИЩАТА, ПОЛУЧЕНИ СЛЕД СЪГЛАСУВАНЕ НА ПРОЕКТА НА РЕШЕНИЕ НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ ЗА ОДОБРЯВАНЕ НА ЗАКОНОПРОЕКТ ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ПУБЛИЧНИТЕ ФИНАНСИ ПО ЧЛ. 32 ОТ УПМСНА

Министри / организации	Бележки и предложения	Приема /Не приема/ предложението	Мотиви
1	2	3	4
Г-Н ТОМИСЛАВ ДОНЧЕВ - ЗАМЕСТНИК МИНИСТЪР- ПРЕДСЕДАТЕЛ	СЪГЛАСУВА БЕЗ БЕЛЕЖКИ		
Г-Н ВАЛЕРИ СИМЕОНОВ - ЗАМЕСТНИК МИНИСТЪР- ПРЕДСЕДАТЕЛ ПО ИКОНОМИЧЕСКАТА И ДЕМОГРАФСКАТА ПОЛИТИКА	<p>Във връзка с изпратения за съгласуване проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за публичните финанси има следните бележки и предложения:</p> <p>Изменението на един основополагащ, устройствен за финансите на държавата закон, какъвто е Законът за публичните финанси, изисква изчерпателен и задълбочен подход, който да дава визия и осигурява перспективно развитие. Неприемливи са честите предложения за изменение и допълнение на този закон.</p> <p>Изменените текстове на чл. 154, ал. 22 и 23 и други не прецизират принципите, механизма и начините на намеса на МФ в условията на банкова</p>	<p>Приема се по принцип</p> <p>Не се приема</p>	<p>Няма конкретно предложение. Споделяме позицията относно честотата и подхода при извършване на промени в устройствените закони.</p> <p>Преобладаващо настоящите промените произтичат от задълбочен преглед на прилагането на закона от неговото приемане и спешна необходимост от доразвиване на уредба, свързана с пълното транспониране на европейското законодателство.</p> <p>Предлаганите изменения на чл. 154, ал. 22 и 23 не засягат принципите и начините на подкрепа, установени в Закона за възстановяване и</p>

	<p>криза. Не е прецизирана процедурата за намеса на министъра на финансите и Министерския съвет.</p> <p>Предложените промени в настоящия законопроект не разрешават и друг важен и дългосрочно отлаган въпрос относно принципите на оценка, управление, координация и финансиране на публичните инвестиционни проекти. Процесът на т.нар. „капиталово бюджетиране“ остава отново нерегламентиран. Контролът и наблюдението върху публичните капиталови инвестиции като резултат също остава недефиниран.</p> <p>Не на последно място е необходимо да се посочи, че липсва определение на редица понятия, визиращи в проекта. Това се отнася до „референтен растеж“, „актуални цени“, „минали цени“ и други.</p>	<p>Не се приема</p> <p>Не се приема</p>	<p>преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници. Както е посочено в мотивите към законопроекта, промените целят да конкретизират прилагането на съответните изисквания на посочения закон за осигуряване на ликвидна или капиталова подкрепа от страна на държавата в контекста на управлението на публичните финанси.</p> <p>В настоящата бюджетна практика е възприет подход на бюджетиране, при който се разглеждат интегрирано всички ресурси, необходими за постигането на очакваните резултати от дейността на бюджетните организации и за предоставяните от тях публични услуги.</p> <p>Използваните термини в чл. 152, ал. 14 са обект на конкретизация в указанията по ал. 13 на същия член, Понятието „референтен растеж“ не се използва като самостоятелен термин – част е от по-широко понятие за БВП съгласно европейското законодателство и практика, където съдържанието на понятието е изяснено.</p>
<p>Г-Н КРАСИМИР КАРАКАЧАНОВ - ЗАМЕСТНИК МИНИСТЪР- ПРЕДСЕДАТЕЛ ПО ОБЩЕСТВЕНИЯ РЕД И СИГУРНОСТТА И МИНИСТЪР НА ОТБРАНАТА</p>	<p>СЪГЛАСУВА БЕЗ БЕЛЕЖКИ</p>		

Г-ЖА ЕКАТЕРИНА ЗАХАРИЕВА - ЗАМЕСТНИК МИНИСТЪР- ПРЕДСЕДАТЕЛ ПО ПРАВОСЪДНАТА РЕФОРМА И МИНИСТЪР НА ВЪНШНИТЕ РАБОТИ	СЪГЛАСУВА БЕЗ БЕЛЕЖКИ		
МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ	СЪГЛАСУВА БЕЗ БЕЛЕЖКИ		
МИНИСТЕРСТВО НА РЕГИОНАЛНОТО РАЗВИТИЕ И БЛАГОУСТРОЙСТВОТО	СЪГЛАСУВА БЕЗ БЕЛЕЖКИ		
МИНИСТЕРСТВО НА ТРУДА И СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА	СЪГЛАСУВА БЕЗ БЕЛЕЖКИ		
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО	СЪГЛАСУВА БЕЗ БЕЛЕЖКИ		
МИНИСТЕРСТВО НА ОБРАЗОВАНИЕТО И НАУКАТА	СЪГЛАСУВА БЕЗ БЕЛЕЖКИ		
МИНИСТЕРСТВО НА ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО	СЪГЛАСУВА БЕЗ БЕЛЕЖКИ		
МИНИСТЕРСТВО ЗА БЪЛГАРСКОТО ПРЕДСЕДАТЕЛСТВО НА СЪВЕТА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ 2018	СЪГЛАСУВА БЕЗ БЕЛЕЖКИ		
МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА	Не е получено становище в определения срок		
МИНИСТЕРСТВО НА ОКОЛНАТА СРЕДА И ВОДИТЕ	СЪГЛАСУВА БЕЗ БЕЛЕЖКИ		

МИНИСТЕРСТВО НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО, ХРАНИТЕ И ГОРИТЕ	СЪГЛАСУВА БЕЗ БЕЛЕЖКИ		
МИНИСТЕРСТВО НА ТРАНСПОРТА, ИНФОРМАЦИОННИТЕ ТЕХНОЛОГИИ И СЪОБЩЕНИЕТА	СЪГЛАСУВА БЕЗ БЕЛЕЖКИ		
МИНИСТЕРСТВО НА ИКОНОМИКАТА	СЪГЛАСУВА БЕЗ БЕЛЕЖКИ		
МИНИСТЕРСТВО НА ЕНЕРГЕТИКАТА	СЪГЛАСУВА БЕЗ БЕЛЕЖКИ		
МИНИСТЕРСТВО НА ТУРИЗМА	СЪГЛАСУВА БЕЗ БЕЛЕЖКИ		
МИНИСТЕРСТВО НА МЛАДЕЖТА И СПОРТА	СЪГЛАСУВА БЕЗ БЕЛЕЖКИ		
АДМИНИСТРАЦИЯ НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ	Не е получено становище в определения срок		
ДИРЕКЦИЯ „ПРАВНА“ НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ	<p>Дирекция „Правна“ на Министерския съвет изразява следното становище по законопроекта за изменение и допълнение на Закона за публичните финанси:</p> <p>От така предложения текст на чл. 55а не става ясно в кои случаи бюджетните взаимоотношения между бюджетите на общините и централния бюджет могат да се променят с акт на съответния орган по глава осма. Това е така, тъй като не е ясно дали изброените в чл. 55а условия са изчерпателно посочени възможности, извън тези по чл. 51, ал. 2, или са примерно изброени възможности, наред с общите по раздел II, глава осма, тъй като наличието на думата „включително“ предполага примерно</p>	Не се приема	<p>Случаите са посочени недвусмислено в последното предложение на чл. 55а. Разпоредбата на чл. 51, ал. 2 урежда промените на размера на основните взаимоотношения между бюджетите на общините и централния бюджет. С чл. 51 и чл. 55а са разграничени основните взаимоотношения, които се приемат по видове и размери с годишните закони за</p>

	изброяване, а не изключение. Поради тази причина считаме, че случаите в които бюджетните взаимоотношения между бюджетите на общините и централния бюджет могат да се променят извън случаите на чл. 51, ал. 2 следва да бъдат недвусмислено посочени. Също така не е ясно защо е необходимо създаването на нов чл. 55а при положение, че уредбата на бюджетните взаимоотношения между бюджетите на общините и централния бюджет може да се отрази в чл. 51, който и без това се изменя изцяло.		държавния бюджет, от другите, като спецификата на тези по чл. 55а, която обосновава предложена диференцирана уредба, е подробно описана в мотивите към законопроекта. Доколкото чл. 51 и чл. 53 - 55 съдържат уредба на основните взаимоотношения е преценено, че систематичното място на уредбата на другите взаимоотношения е по-подходящо да бъде след посочените разпоредби.
	В чл. 148 след думите „чужди средства“ се добавя „без тези по чл. 147 и 149,“. В настоящия текст на чл. 148 „чужди средства“ се среща два пъти, поради което в законопроекта следва ясно да се отрази за кое от двете фрази се отнася допълнението.	Приема се	Отразено е в законопроекта. Предложена е нова редакция на текста.
ДИРЕКЦИЯ „ИКОНОМИЧЕСКА И СОЦИАЛНА ПОЛИТИКА“ НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ	Не е получено становище в определения срок		
ЦЕНТЪР ЗА ПРЕВЕНЦИЯ И ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ НА КОРУПЦИЯТА И ОРГАНИЗИРАНАТА ПРЕСТЪПНОСТ НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ	<p>ЦПКОП съгласува представения проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за публичните финанси (проекта) със следните бележки и предложения:</p> <p>1. Относно допълнението на чл. 103 от ЗПФ</p> <p>Предлаганата редакция на разпоредбата на чл. 103, ал. 6 от закона да бъде преосмислена относно периода от 39 месеца, респективно мотивите към проекта да бъдат допълнени с ясни доводи и аргументи, подкрепящи въвеждането на такова ограничение.</p> <p>Мотиви: Твърде общата, дори лаконична формулировка на причината за предлаганото допълнение чрез ал. 6 в чл. 103 от закона не дава</p>	Не се приема	Срокът в разпоредбата на чл. 103, ал. 6 е съобразен и аналогичен на този в чл. 17а от Закона за общинския дълг.

	<p>отговор на въпроса относно правните съображения за подобно ограничаване на възможността за отпускане на безлихвени заеми на общини по чл. 103, ал. 1 от закона. Липсва яснота въз основа на какво нормативно основание и при какви математически изчисления е приет предлаганият период от 39 месеца от избирането на съответния общински съвет, след изтичането на който приемането на решение за поемане на дълг няма да бъде предпоставка за отпускане на безлихвен заем по чл. 103, ал. 1 от закона. Въвеждането на такова ограничение създава опасност от осуетяване на възможността дадена община да получи допустим от закона безлихвен заем по чл. 103, ал. 1 единствено поради изтичането на определен период от време след избирането на съответния общински съвет, а именно – 39 месеца. Подобен подход би имал за последица поставянето в неравноправно положение на различни общини и създава предпоставки за корупционни прояви. По изложените съображения считаме за неуместно предлаганото допълнение на чл. 103 от закона.</p> <p>2. Относно изменението на чл. 130е от ЗПФ</p> <p>Предлага нормата на чл. 130е, ал. 6 от проекта да бъде прецизирана по начин, даващ яснота относно срока, в който кметът на общината трябва да публикува информация за изпълнението на плана за финансово оздравяване.</p> <p>Мотиви: От цитираната норма е видно, че същата не съдържа конкретно указан/и срок/срокове. Използваната правна техника на препращане към норма (чл. 133, ал. 5), в която липсва нормативно установен срок, има за последица създаването на неяснота по въпроса относно срока, в който кметът на общината следва да изпълни задължението да публикува на интернет страницата на общината информация за изпълнението на плана за финансово</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Срокът е определям и ще бъде ясен, доколкото се препраща към чл. 133, ал. 5 от ЗПФ.</p>
--	--	---------------------	--

	<p>оздравяване. Липсата на регламентация на срока по ясен и разбираем начин създава опасност от неизпълнение на установеното в чл. 130е, ал. 6 от закона задължение, поради което това несъответствие в препращането следва да се отстрани.</p> <p>3. Относно изменението на чл. 130и от закона</p> <p>3.1 Да бъдат регламентирани по подходящ начин в закона или в подзаконов акт условията/критериите, при които временните безлихвени заеми по чл. 130ж от проектозакона се отпускат на траншове и изцяло.</p> <p>3.2. В закона или в подзаконов акт да бъде създаден адекватен контролен механизъм за министъра на финансите, който да му дава възможност да реагира в случаите на отклонение от постигането на целите на плана при безлихвени заеми, които не са отпуснати на траншове.</p> <p>3.3. В закона или в подзаконов акт да бъдат уточнени хипотезите на „отклонение от постигането на целите на плана“, които са визирани в чл. 130и, изречение второ от проектозакона.</p> <p>Мотиви: Счита за необходимо да посочи, че чл. 130и, изречение второ от настоящия законопроект, чието изменение се предвижда от проекта, текстово представява чл. 130к, изречение второ от проекта, представен за съгласуване в ЦШКОП с писмо на Министерството на финансите, изх. № 91- 00- 25/12.01.2016 г.</p> <p>ЦШКОП го е съгласувал с писмо, изх. № 91-00- 25/12.01.2016 г., като е изтъкнато, че анализът на предлаганите с § 28 от проекта на ЗИДЗПФ през 2016 г. промени в разпоредбата на чл. 130к е установил липса на регламентация на случаите, при които временният безлихвен заем се отпуска на траншове, и тези, при които се отпуска изцяло.</p>	<p>Не се приема</p>	<p>По т. 3.1 – отпускането на заемите зависи от всеки конкретен случай и не може да бъде определен еднозначно в закона.</p> <p>По т. 3.2 - с разпоредбата се предвижда министърът на финансите да може да изисква предсрочното възстановяване на заема и/или да предприеме действия по чл. 106 и чл. 107 след представяне на писмената обясновка от кмета на общината относно причините за неизпълнение на целите в плана за оздравяване и в случаите, когато заемът е отпуснат изцяло.</p> <p>По т. 3.3 – целите, които се определят в плана за оздравяване са специфични и индивидуални за отделните общини и не могат да бъдат определени еднозначно в закона.</p>
--	--	---------------------	---

	<p>Изрично е изтъкнато също, че когато този заем е бил отпуснат изцяло, при евентуално отклонение от постигането на целите на плана, министърът на финансите няма да разполага с адекватен контролен механизъм, какъвто е предвиден при отпуснат заем на траншове (преустановяване отпускането на заема е поставено под условие същият да е отпуснат на траншове). Направено е предложение в нормативната уредба по подходящ начин да бъдат уточнени хипотезите на отклонение от постигането на целите на плана и най-вече дали евентуалното отклонение от постигането на целите на плана би могло да се счита за тенденция за неизпълнение на поставените цели за финансова устойчивост и стабилност на общинските финанси.</p> <p>Визираните слаби места по § 28 от проекта на ЗИДЗПФ през 2016 г., относим към чл. 130к, изречение второ от закона (даващ възможност на министъра на финансите да преустанови отпускането на заема по чл. 130ж, ал. 1 от закона, когато е предвидено предоставянето му на отделни траншове), изцяло са относими и към предлаганото с настоящия проект изменение на чл. 130и, изречение второ от закона. Поради това отново застъпваме изразеното с писмо, изх. № 91-00-25/12.01.2016 г., становище, тъй като считаме, че изложените в него съображения следва да бъдат съобразени от гл.т. превенция на корупционния риск.</p> <p>4. Относно създаването на чл. 152б от закона</p> <p>Предлага разпоредбата на чл. 152б, ал. 1 от проекта да бъде прецизирана по начин, даващ яснота относно срока за изпълнение на посочените в нея обстоятелства, респективно, в случай на препращане към друга правна норма от същия нормативен акт, то в нея да е визиран конкретен срок.</p> <p>Мотиви: От разпоредбата на чл. 152б, ал. 17 е видно, че в нея липсва регламентиран конкретен</p>	<p>Не се приема</p>	<p>В законопроекта е предвидено конкретният срок да се определя от Министерския съвет (в рамките на законово определеното ограничение от четири месеца), тъй като времето, необходимо за осигуряването на съответния ресурс за възстановяване на средствата на бюджетните организации ще зависи от техния размер.</p>
--	--	----------------------------	---

	<p>срок; доколкото действително се касае за такъв, то той се определя с акт на Министерския съвет. Следователно, при липсата на ясно дефиниран срок в текста на чл. 152б, ал. 1 от проекта и препращането към друга норма (чл. 152б, ал. 17 от закона), в чието съдържание също липсва отнапред определен такъв, създава неяснота относно срока, в който следва да бъдат осъществени визираните в чл. 152б, ал. 1 от проекта обстоятелства. Отделно, възниква и опасност от неосъществяването им изобщо предвид неясните проекции във времето.</p> <p>По изложените съображения счита, че разпоредбата на чл. 152б, ал. 1 от проекта се нуждае от преосмисляне и прецизиране.</p>		
<p>БЪЛГАРСКА НАРОДНА БАНКА</p>	<p>По повод на изпратените за съгласуване документи във връзка с проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за публичните финанси (наричан по-долу „ЗИД“ на ЗПФ/законопроектът“) БНБ излага следното становище:</p> <p>В редакцията на новата ал. 15 на чл. 152 от проекта на ЗИД на ЗПФ предлагат думата „съгласуват“ да бъде заменена с „консултират“. От друга страна, доколкото разпоредбата предвижда провеждането на консултации с банките, каквито консултации винаги са се извършвали като израз на добра практика, без да е необходимо нормативно основание за това, би могло разпоредбата да отпадне.</p> <p>В текста на новата разпоредба на чл. 152а, ал. 3 предлагат в началото да бъде добавено „При съгласие на министъра на финансите,“. Предложеното допълнение има за цел поясняване на текста, за да не</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Предвид важността на обезпеченията, включително и за целите на прилагане на чл. 152а-чл. 152в, със залагането на законово ниво на съгласуването на съответните указания се осигурява прозрачност на процеса по подготовката на тази регламентация</p> <p>Съгласието на МФ за отделна сметка вече се съдържа в ал. 2 на чл. 152а. След като вече е дадено такова</p>

	<p>е налице противоречие с ал. 1 на същия член.</p> <p>Във връзка с редакцията на чл. 152б, ал. 1 предлага да се прецизира текстът, като бъде пояснено, че под понятието „банка, обявена в несъстоятелност“ следва да се разбира такава, за която решението на съда за обявяване в несъстоятелност е влязло в сила.</p> <p>В допълнение след думите „Министерство на финансите“ следва да бъде добавено „към банката“ с оглед поясняване към кого е вземането.</p> <p>В чл. 152б, ал. 11 в основния текст, с оглед яснота и недвусмисленост на разпоредбата след думата „лихва“ и думата „превишението“ да бъдат поставени запетаи.</p> <p>Във връзка с редакцията на чл. 152в, ал. 3 от законопроекта, отново с цел прецизиране на текста, следва след думите „по ал. 1 по“ да бъде добавено „открита при нея“.</p> <p>В чл. 154, ал. 22 от проекта на ЗИД на ЗПФ предлага думите „други финансови инструменти“ да се заменят с „ценни книжа“, като аргументите ни за това са следните:</p> <p>Понятието „финансови инструменти“ е дефинирано в чл. 3 от Закона за пазарите на финансови инструменти (ЗПФИ), което включва и ценни книжа (чл. 3, т. 1 от ЗПФИ). Съгласно чл. 1 от този закон обаче с него се уреждат основно лицензирането и надзорът над инвестиционните посредници и регулираните пазари на финансови инструменти, като от приложното му поле изрично са изключени членовете на ЕСЦБ (чл. 4, ал. 1, т. 7 от</p>	<p>Приема се</p> <p>Приема се частично</p> <p>Приема се</p> <p>Приема се</p>	<p>съгласие от МФ предложението за второ съгласие по същия въпрос ненужно усложнява прилагането на разпоредбата.</p> <p>Отразено е в законопроекта.</p> <p>Отразено е в законопроекта според смисъла на разпоредбата.</p> <p>Отразено е в законопроекта.</p> <p>Отразено е в законопроекта.</p>
--	--	--	---

	<p>ЗПФИ).</p> <p>От друга страна, понятието „ценни книжа“ е регламентирано в чл. 2 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК), като то включва и „облигации и други дългови ценни книжа, включително депозитарни разписки за такива ценни книжа“. Централните банки не са изключени от приложното поле на ЗППЦК, освен в някои специфични текстове, каквито са чл. 78а и чл. 100р, в които също се използва понятието „ценни книжа, издадени/емитирани от БНБ“, а не „финансови инструменти“.</p> <p>С оглед на изложеното предлага в чл. 154. ал. 22 също да се възприеме понятието „ценни книжа, емитирани от БНБ“.</p>		<p>Предложена е нова разпоредба за допълнение на Закона за публичното предлагане на ценни книжа.</p>
	<p>В допълнение с оглед на това да се регламентира регистрирането на ценните книжа, емитирани от БНБ, да бъде извършвано от депозитаря при БНБ, а не от централен депозитар, предлага със заключителни разпоредби на ЗИД на ЗПФ да се предвиди допълнение в основния текст на чл. 2 от ЗППЦК, като след думите „а за държавните ценни книжа“ се добави „и ценни книжа, емитирани от БНБ“.</p> <p>Предлага също така да бъде изрично предвидено ценните книжа, емитирани от БНБ, да могат да служат за обезпечение на наличните парични средства по обслужвани от банките сметки и депозити в левове и във валута на бюджетните организации, като за целта бъдат предвидени съответни изменения в чл. 152 от ЗПФ.</p>	<p>Приема се</p>	<p>Предложен е текст за допълнение на разпоредбата на чл. 152, ал. 8.</p>
	<p>В допълнение да бъде изрично предвидено в тях да могат да бъдат инвестирани средства от Държавния фонд за гарантиране устойчивост на държавната пенсионна система, като в чл. 13, ал. 1, т.</p>	<p>Приема се</p>	<p>Отразено е в законопроекта като предложение за допълнение на Закона за Държавния фонд за гарантиране устойчивост на държавната пенсионна</p>

	<p>1 от Закона за Държавния фонд за гарантиране устойчивост на държавната пенсионна система накрая се добави „или ценни книжа, емитирани от нея“.</p> <p>Във връзка с посочените изменения в чл. 36 от Закона за държавния дълг предлага да се създаде нова ал. 4, която да гласи, че „Наредбите по ал. 1 и 2 се прилагат съответно и за ценни книжа, емитирани от БНБ“. Досегашната ал. 4 става съответно ал. 5.</p>	<p>Не се приема</p>	<p>система.</p> <p>Предмет на Закона за държавния дълг (ЗДД) е само държавният дълг, поет от името и за сметка на държавата. Съгласно чл. 29 от ЗДД Българската народна банка (БНБ) може да поема дълг съгласно разпоредбите на Закона за Българската народна банка (ЗБНБ), същият не представлява дълг на държавата и е извън приложното поле на ЗДД.</p> <p>Отношенията по емитиране, регистриране, изплащане и търгуване на ценни книжа, издадени от БНБ, се нуждаят от специална уредба, чието систематично място е в Закона за БНБ.</p>
СМЕТНА ПАЛАТА	Не е получено становище в определения срок		
ФИСКАЛЕН СЪВЕТ	<p>Фискалният съвет счита, че предложените изменения и допълнения на ЗДФ са основателна и съществена стъпка към усъвършенстване на законодателството за подобряване управлението на публичните финанси и спазването на финансовата дисциплина. Закономерен резултат от тяхното приемане ще бъде поддържането на макроикономическата стабилност и фискална устойчивост.</p> <p>1. Фискалният съвет подкрепя въвеждането на конкретни действия при неспазването на разходното правило по чл. 26, ал. 1, заедно с предлаганата корекционна мярка за преодоляване на констатираното отклонение чрез регламентирането</p>		

	<p>на срока и съпките за ежегодното намаляване на годишния ръст на разходите, като <u>счита, че прецизирането на тези фискални правила налага въвеждането на едно ново „приходно“ фискално правило</u>, регламентиращо случаите на преизпълнение на бюджетните приходи спрямо заложените приходи в Закона за държавния бюджет.</p> <p><u>Мотиви:</u> Ползите от подобно правило биха се изразили в подобряване прозрачността и управлението на приходите, тяхното спестяване и влияние върху бюджетното салдо. Въвеждането на приходно правило би било особено подходящо и навременно предвид фазата на растеж, в която се намира българската икономика, с наблюдавани преизпълнения на приходите, които са станали по-скоро традиционни отколкото резултат от изключения;</p> <p>2. Фискалният съвет подкрепя направените допълнителни редакции на чл. 52, ал. 1, т. 1, буква „г“, но <u>предупреждава за необходимостта от механизъм за изключване субективизма при взимането на съответните решения. По същия начин следва да се приема и създадената допълнителна уредба по чл. 55а и свързаните с това разпоредби в чл. 77, чл. 84 и чл. 86.</u></p> <p>3. Фискалният съвет обръща внимание на следните обстоятелства:</p> <p>- <u>текстовете в новосъздадения чл. 152а-152г, касаещи банковия сектор, се нуждаят от допълнително прецизиране и въвеждане пропедурни механизми за реакция в случай на капиталова криза.</u> Липсата на такива механизми в определена степен поставя под въпрос границата на намеса на министъра на финансите. Детайлизирането на текстовете чрез разработването на механизми за действие ще минимизира възможните рискове;</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Фискалните правила и ограничения в ЗПФ са цялостна система, която гарантира прозрачността и доброто управление на публичните финансии, в т.ч. и икономичното използване на бюджетните приходи. Точно в контекста на тяхното спестяване са и съществуващите ограничения на фискалните правила по чл. 26, ал. 4 и 8 от ЗПФ, свързани с преизпълнението на приходите.</p> <p>Няма конкретно предложение.</p>
	<p>3. Фискалният съвет обръща внимание на следните обстоятелства:</p> <p>- <u>текстовете в новосъздадения чл. 152а-152г, касаещи банковия сектор, се нуждаят от допълнително прецизиране и въвеждане пропедурни механизми за реакция в случай на капиталова криза.</u> Липсата на такива механизми в определена степен поставя под въпрос границата на намеса на министъра на финансите. Детайлизирането на текстовете чрез разработването на механизми за действие ще минимизира възможните рискове;</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Предложението не съответства на съдържанието на разпоредбите, които имат за цел да уредят финансови, процедурни, платежни и отчетни въпроси, произтичащи от обезпечаването по чл. 152 от ЗПФ и неговата реализация по отношение на <i>средствата по сметки</i> на бюджетни организации в банка, която е в режим на</p>

	<p>- <u>лицева глава, която да регламентира управлението на публичните капиталови разходи или т.нар. „капиталово бюджетиране“.</u></p> <p>Целесъобразността от включването в закона на този въпрос се определя с оглед ролята и мащаба на публичните средства за инвестиции и спецификата на системите за управление спрямо текущите разходи в бюджета.</p>	<p>Не се приема</p>	<p>преструктуриране, поставена под специален надзор, или е с отнет лиценз, както и при обявяване на банка в несъстоятелност или в ликвидация.</p> <p>В настоящата бюджетна практика е възприет подход на бюджетиране, при който се разглеждат интегрирано всички ресурси, необходими за постигането на очакваните резултати от дейността на бюджетните организации и за предоставяните от тях публични услуги.</p>
НАЦИОНАЛНО СДРУЖЕНИЕ НА ОБЩИНИТЕ В РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ	<p>НСОРБ изразява принципа подкрепа за законопроекта. С оглед предвидените промени, засягащи условията и реда за устойчиво и дългосрочно балансиране на разходните отговорности на общините и за засилване на бюджетната дисциплина прави следните принципи и конкретни предложения:</p> <p>I. Принципи коментари и предложения:</p> <ul style="list-style-type: none"> Подкрепя предложенията за подобряване управлението на публичните финанси и за постигане на съответствие с препоръките на ЕК за транспониране на Директива 2011/85/ЕС относно изискванията за бюджетните рамки на държавите – членки. Предлага да бъде унифициран подходът към първостепенните разпоредители с бюджет, вкл. и за общините, особено по отношение на фискалните показатели и правила, като предвидени изисквания, лимити, забрани и ограничения са съобразени със законово възложените им правомощия и отговорности. 		

	<p>■ Изразява резерви по отношение на ефекта от предлаганите промени за изравняване на някои условия и ограничения със съществуващите такива в ЗОД за дългосрочния общински дълг в случаите на вземане на решения за ползване на временни безпихвени заеми при временни касови разиви. Също така, спорни според НСОРБ ще бъдат и очакваните ползи за местната общност от предлаганата възможност с приходите с инвестиционен характер да се погасяват и временни безпихвени заеми, отпуснати на общините в процедура по финансово оздравяване, особено като се има предвид, че с тези средства в повечето случаи се покриват текущи разходи.</p> <p>II. Конкретни предложения за промени в разпоредбите на ЗПФ:</p> <p>1. По предложенното за промяна в чл. 53, ал. 1, текстът се нуждае от прередакция.</p> <p><u>Мотиви:</u> Не става ясно как тази разпоредба ще бъде обвързана с бюджетната процедура и по-специално с действащата система от единни разходни стандарти и каква част ще се поема съответно от централния бюджет и от министерствата. Съществува опасност от възстановяване на старата практика, и без това ограничените ресурси за общините за делегираните от държавата дейности да бъдат „разпилени“ по бюджетите на различни министерства.</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Предлаганото допълнение произтича от обособяването на основни и други взаимоотношения между общините и централния бюджет с чл. 51 и чл. 55а. Не се променя настоящият начин и редът за определяне на делегираните от държавата дейности съгласно бюджетната процедура. Единствено се предоставя допълнителна възможност и в тази връзка се конкретизира ред за предоставяне на допълнителни средства на общини за делегирани от държавата дейности за сметка на компенсирани намаление на бюджетните средства на министерства за реализиране на конкретни програми и политики в областта например на образованието, социалните дейности, културата и т.н.</p>
--	--	---------------------	--

	<p>2. По предложението за промени в чл. 84 предлага текстът на вносителя да стане т. 1, като се добави нова т. 2 със следното съдържание:</p> <p>„2. В чл. 84, ал. 4, думите „обнародването“ да се заменят с „влизането в сила“.“</p> <p>Мотиви: Предложението цели обвързване на срока за внасяне от кмета на общината в общинския съвет на окончателния проект на бюджет с датата на влизането в сила на ЗДБРБ. През последните години, въпреки приет и обнародван своевременно годишен закон за бюджета, общините разполагат с много кратък срок, за да съобразят проекта на окончателен бюджет с изискването на чл. 84, ал. 1 и ал. 3 от ЗПФ, а именно да отразят допълнителните изисквания и утвърдените с указанията на МФ разчети по показатели по единната бюджетна класификация, особено в частта на делегираните от държавата дейности.</p> <p>3. По предложените промени в чл. 94, предлага да се добави нова т. 1 със следното съдържание:</p> <p>„1. В чл. 94, ал. 3, т. 2 цифрата „50“ се заменя със „70“.</p> <p>Мотиви: Предложението цели установяване на по-близки условия за общините до тези на министерствата относно ограниченията за максималния размер на ангажиментите за разходи, които могат да бъдат поети през годината, определени в ЗПФ. За общините сега действащият размер е до 50 на сто, докато при министерствата той се определя в абсолютна сума, която представлява близо 100% от утвърдения им годишен бюджет и се определя с ПМС. Следва да се отчита, че общините покриват почти целия спектър от разходите по функции и по тази причина показателите им за поети ангажименти за разходи са много по-високи от тези</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Срокът е съобразен с датата на обнародване на ЗДБРБ, тъй като с него се определят основните бюджетни взаимоотношения на бюджетите на общините с ЦБ.</p>
	<p>Не се приема</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Считаме, че повишаването на лимитиращия % ще се отрази недисциплиниращо на общините, тъй като към края на 2016 г. 36 общини надвишават настоящия % (50%), а над 70% отчитат 10 общини. Не би могло да се прави сравнение с бюджетите на министерствата, тъй като те са предварително утвърдени със ЗДБРБ, докато за общините такава лимитиране в абсолютен размер няма. При запазване на ограничението на настоящото равнище ще се намалят рисковете в бъдеще общините да</p>

	<p>на министерствата. От друга страна, съгласно прилаганата методология, сумите по многогодишни договори се отнасят общо – по крайното салдо на счетоводна сметка 9200, а не съразмерно - за годините, през които ще бъдат платени. Това обстоятелство не позволява на големите общини да възлагат обществени поръчки с по-голяма продължителност от 2 години, което от своя страна не осигурява очакваните икономии от мащаба на съответната поръчка, дори обратното – води до по-голям разход на ресурси за организиране и провеждане на процедурите. Подходящо е в допълнителните разпоредби на закона трайно да се уреди дефиниция на начина на изчисляване към края на годината на поетите ангажменти и на задълженията за разходи, с оглед съразмерното им отчитане в годината, за която се дължат, съответно плащат.</p> <p>4. По предложените промени в чл. 103, в т. 2, предлага да отпадне новата ал. 6.</p> <p>Мотиви: Предложението е с оглед на това, че временните безлихвени заеми се отпускат при временни касови разриви със срок за възстановяване не по-дълъг от края на следващата бюджетна година. Счита за неефективно преповтарянето на разпоредбите на чл. 17а от ЗОД, приложим за дългосрочния дълг в разпоредби на ЗПФ само за тези заеми.</p> <p>5. Предлага да се добави нов § за промяна в чл. 126 със следното съдържание:</p> <p>„§ В чл. 126 се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>Чл. 126. (1) Временно свободните средства по бюджета на общината могат да се ползват за текущо финансиране на одобрените по бюджета на общината разходи и други плащания, при условие че</p>	<p>генерират допълнителни и нови задължения за разходи и просрочени задължения.</p>
<p>Срокът в разпоредбата на чл. 17а от Закона за общинския дълг касае само дългосрочен дълг, докато този по чл. 103 може да бъде и краткосрочен.</p>	<p>Не се приема</p>	
<p>Сегашният текст на чл. 126 дава достатъчно големи възможности на общините за използване на временно свободните средства на общината за текущо финансиране в рамките на съответната година. Отделно от това, ЗПФ е устройствен закон на публичните финанси и в него не се регламентират</p>	<p>Не се приема</p>	

	<p>не се нарушава <i>своевременното финансиране на делегираните от държавата дейности в определените им размери, както и на местните дейности, и се спазват отностимите за общините фискални правила по този закон, като не се променя предназначението на средствата в края на годината.</i></p> <p>(2) За преодоляването на възникнал в процеса на изпълнение на общинския бюджет временен недостиг на средства за финансиране на местните дейности, заемообразно могат да се използват средствата от приходи от такса битови отпадъци, като се възстановяват в бюджета на общината в срок до 31 декември на текущата година, а при невъзможност - до 30 юни на следващата година и се изразходват целево за дейностите по чистота.</p> <p>(3) Приходите от такса битови отпадъци, дължима от предходни години, които са събрани през текущата година могат да се използват за финансиране на капиталови разходи, без да е необходимо да се възстановяват по бюджета на общината.“</p> <p>Мотиви: С оглед специфичните правила и казуси, възникващи при администрирането и управлението на средствата от такса битови отпадъци, предлата в закона да се определи специален ред за ползването на временно свободни средства, формирани от този приходоизточник. Счита, че по този начин от една страна ще се гарантира целевото отчитане на постъпленията от таксата и на разходите за чистота, а от друга ще се осигури по-голяма гъвкавост за местните власти при управлението на бюджета в частта местни дейности. Поради по-трудното принудително събиране на вземанията от ТБО в сравнение с вземанията от местни данъци, редица общини дофинансират дейността, вкл. и инвестиционните разходи. Това</p>		<p>въпроси, свързани с режима и администрирането на конкретни общински приходоизточници.</p> <p>Предложенията противоречат на бюджетни принципи и ще доведат до недофинансиране на разходите за битови отпадъци, респективно нарупване на просрочени задължения и нарушаване на финансовата дисциплина. Направените предложения за нецелево разходване на приходите от таксата за битови отпадъци са в противоречие с внесените в Народното събрание и приет на първо четене законопроект за изменение и допълнение на Закона за местните данъци и такси, чийто разпоредби ясно определят разходоориентирания характер на таксата за битови отпадъци чрез дефиниране на разходите, които е допустимо да бъдат включени в план-сметката при определяне размера на таксата.</p> <p>Съществува противоречие между предложените мотиви, където е посочено, че по-трудното принудително събиране на вземанията от такса битови отпадъци принуждава общините да дофинансират дейността, а същевременно в законопроекта се предлага да се използват (отклоняват) именно средствата от приходи от такса за битови отпадъци за финансиране на капиталови разходи в други местни дейности.</p>
--	---	--	--

<p>обстоятелство през годините доведе до ограничаване на възможностите за финансиране на останалите капиталови разходи. В тази връзка предлагам да се предвиди и специална норма, чрез която да се позволи на общините да ползват събраните недобори от минали години за финансиране на капиталови разходи без да е необходимо същите да се възстановяват/насочват целево за дейностите по чистотата.</p>		
<p>6. Предлага да отпадне предложението за промени по чл. 127, ал. 2.</p> <p>Мотиви: Законово определеното ограничение за разходване на приходите с инвестиционен характер само за капиталови разходи и погасяване на ползвани за тяхното изграждане кредити е добре усвоена практика в общините. Предвиждането на възможност за ползването им и за погасяване на временни безлихвени заеми на общините в процедура на финансово оздравяване ще създаде прецедент с тях да бъдат финансирани и разходи за текуща издръжка, които са били покрити с тези заеми.</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Дадена е възможност на общини в затруднено финансово състояние с отпуснат безлихвен заем да предвиждат погасяването му с приходи от продажба на нефинансови активи, като по този начин се гарантира възстановяването на заема и се облекчава отпускането му, когато общината няма други възможности (с други източници) да го погаси. Разпоредбата дава по-голяма свобода на общините да взимат решенията относно източниците за финансиране на разходите си и за покриване на задълженията си. Предоставените на този етап безлихвени заеми за оздравяване на общини са предназначени за покриване на просрочени задължения с инвестиционен характер.</p>
<p>7. Предлага да отпадне предложението за промени в чл. 128.</p> <p>Мотиви: Предложените текстове създават неравностойно третиране на разпоредителите с бюджет, като въвеждат допълнителни забрани за общините, които са в противоречие на принципите на местното самоуправление и на чл. 4, т. 4 от</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Предложената нова ограничителна разпоредба в ал. 2 на чл. 128 съществува и в настоящия момент в ЗДБРБ за 2017 г. (чл. 77).</p> <p>Процентът на неизпълнение на приходите, с които се финансират</p>

<p>ЕХМС. Към момента Законът изчерпателно е определил ограниченията за разпоредителите с бюджет, вкл. и за общините, като са определени и специфичните условия за тези с финансови затруднения. Предложените забрани ще доведат до блокиране работата на отделни общини, поради невъзможност да бъдат договорени и извършени неотложни разходи в случай на временно отклонение само по един от предложените показатели. Също така от предложените ограничения не става ясно например при какъв процент на неизпълнение на приходите и за какъв период ще се прилага забраната за поемане на ангажименти за капиталови разходи(например при 95% изпълнение на плана на приходите или при по-ниско от средно месечното или тримесечно изпълнение).</p>	<p>По предложеното допълнение на чл. 151, ал. 3 текстът се нуждае от <u>прередакция</u>.</p> <p>Мотиви: Предложението е с цел осигуряване на по-ясни условия за реално въвеждане на Е-управление и Е-разплащания и е в съответствие с предложените промени в чл. 154, ал. 9 и приетите от правителството приоритети за облекчаване на административната тежест и за повишаване събираемостта на приходите. Следва да бъдат отчетени ефектите върху общинските бюджети от заплащането на тези услуги в резултат нормативно наложеното изискване за осигуряване на ПОС терминали в общинските администрации, както и „натискът“ за осигуряване на повече условия за електронни картови разплащания на задълженията за местни данъци и такси. Настоява да не бъде допуснато общинските бюджети да бъдат натоварени с нови разходи, което да забави или спре процеса на въвеждане на електронно управление, обслужване и разплащане.</p>	<p>Приема се частично</p>	<p>капиталови разходи, може да бъде установен доколкото разчетите за капиталови разходи се приемат по източници на финансиране. Допълнително, предложената разпоредба налага общините да направят по-задълбочен анализ на отчетите за бюджет, на тенденциите в приходната и разходната част по бюджета си, с цел да не се поемат и реализират разходи, за които няма осигурен източник на финансиране.</p> <p>Предложена е нова редакция за прецизиране на текста с оглед отстраняване на дублиращи се текстове в чл. 151, ал. 3, т. 1 и предложената нова т. 3, както и допълване с нова т. 4. Не се приема предложението всички разходи за обслужване на картови разплащания да се поемат от ЦБ. Целта на предлаганите промени е да се осигури съгласуваност на разпоредбите на чл. 151 и чл. 154, ал. 9 от ЗПФ с последната промяна на чл. 4 от Закона за ограничаване на плащанията в брой (ЗОПБ), извършена чрез ЗИД на ДОПК (обнародван в бр. 63 от 2017 г.). Отделно от това, предложението не може да се реализира на практика, тъй като поради съществени различия между отделните банки по отношение на възможности, практики, технологии не е възможно да се установи унифициран модел на договорни</p>
--	---	---------------------------	--

	<p>9. По предложеното изменение на чл. 154, ал. 9, <u>предлага да отпаднат думите „може да“</u>.</p> <p><u>Мотиви:</u> Съгласно посочените по т. 8 мотиви.</p> <p>10. По предложените промени в § 1 от допълнителните разпоредби, <u>предлага да се създадат нови дефиниции за начина на изчисляване към края на годината на постите ангажименти и на задълженията за разходи.</u></p> <p><u>Мотиви:</u> Аналогични на изложените в т. 3.</p> <p>11. <u>Предлага да се добави нов § със следното съдържание:</u></p> <p>„§ В чл. 4 на Закона за ограничаване на плащанията в брой да се добави нова ал. 9 със следното съдържание:</p> <p>(9) В обхвата на ал. 5 не попада обслужването на картови разплащания по събиране на приходи и други постъпления на общините и техни разпоредители с бюджет.“</p> <p><u>Мотиви:</u> Аналогични на изложените в т. 8.</p>	<p>условия и ценообразуване за всички банки, особено по отношение на изграждането и поддържането на виртуални устройства ПОС, каквото е изрично изискване на чл. 154, ал. 9 от Закона за публичните финанси.</p> <p>Съгласно мотивите в частта за неприемане на предложението по т. 8 на НСОРБ.</p> <p>Не се приема</p> <p>Няма конкретно предложение. Отделно от това целта на § 1 от допълнителните разпоредби е да се дадат дефиниции на използвани в ЗПФ термини, а не да урежда материя по същество, каквато би била регламентацията на начина на изчисляване на даден бюджетен показател.</p> <p>Не се приема</p> <p>Съгласно мотивите в частта за неприемане на предложението по т. 8 на НСОРБ.</p>	<p>условия и ценообразуване за всички банки, особено по отношение на изграждането и поддържането на виртуални устройства ПОС, каквото е изрично изискване на чл. 154, ал. 9 от Закона за публичните финанси.</p>
РАБОТНА ГРУПА 11 „ИКОНОМИЧЕСКИ И ПАРИЧЕН	СТЪГЛАСУВА БЕЗ БЕЛЕЖКИ		

СЪЮЗ“ КЪМ СЪВЕТА ПО ЕВРОПЕЙСКИТЕ ВЪПРОСИ				
ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ „ТЕХНИЧЕСКИ ОПЕРАЦИИ“	СЪГЛАСУВА БЕЗ БЕЛЕЖКИ			

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

Препис

РЕШЕНИЕ № 561

от 29 септември 2017 година

ЗА ОДОБРЯВАНЕ НА ЗАКОНОПРОЕКТ

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ

РЕШИ:

1. Одобрява проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за публичните финанси.
2. Предлага на Народното събрание да разгледа и приеме законопроекта по т. 1.
3. Министърът на финансите да представи законопроекта по т. 1 в Народното събрание.

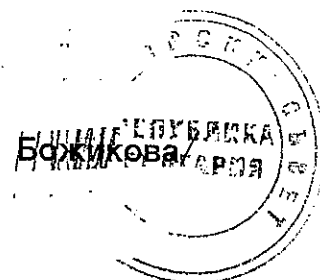
ЗА МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Томислав Дончев

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ: /п/ Веселин Даков

Вярно,

ЗА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
“ПРАВИТЕЛСТВЕНА КАНЦЕЛАРИЯ”:

/Соня Божикова/

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

№...02.01-100.....
...29 септември 2017 г.

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. №	402 - 01 - 20
Дата	29 / 09 2017 г.

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

г-н ДИМИТЪР ГЛАВЧЕВ

13
14

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ГЛАВЧЕВ,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България изпращам Ви одобрения с Решение №.....561..... на Министерския съвет от 2017 г. проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за публичните финанси.

Приложения:

1. Мотиви към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за публичните финанси.
2. Частична предварителна оценка на въздействието.
3. Справка от Министерството на правосъдието за съответствие с Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и с практиката на Европейския съд по правата на човека.
4. Справка за съответствие с правото на Европейския съюз.
5. Справка за отразяване на становищата, получени в процедурата по предварително съгласуване по чл. 32 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация.

ЗА МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Гомислав Дончев)

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО
СЪБРАНИЕ

РАЗПОРЕЖДАНЕ

НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

N 450-01-156 / 02. 10. 2017 г.

На основание чл. 8, ал. 1, т. 1 и чл. 77, ал. 1 и 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание

РАЗПОРЕЖДАМ:

Разпределям законопроект за изменение и допълнение на Закона за публичните финанси, № 702-01-20, внесен от Министерски съвет на 29.09.2017 г., на следните постоянни комисии:

Водеща комисия:

- Комисия по бюджет и финанси

Комисии:

- Комисия по регионална политика, благоустройство и местно самоуправление
- Комисия по труда, социалната и демографската политика
- Комисия по европейските въпроси и контрол на европейските фондове

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:**

